

மணிவாசகர் விழா மலர்

மணிவாசகர் சபை

காரை நகர்

University of Jaffna

894.81112

MAN

249904(AR; MAIN)

ARCHIVES

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

மணிவாசகர் விழா மலர்

894-8111 2

MAN

AR

894-81112

MAN

R

Donated by
Mr. K. C. KULARATNAM

மணிவாசகர் சபை

காரைநகர்

1957

ARCHIVES

8111 2
MAN

சுப்றமணியன் 'ஸ்

பேயி

மார்க்

ஸ்பேஷல் பானங்களையே

* அருந்துங்கள் *

ஓறஞ் ஸ்பேஷல்
லங்கா அப்பிள்

புறுட் கிறஷ்

சம்மர் றிங்

கிறப்புறுட்

ரொனிக்ரோ

தடிமன், தலையிடி,
காய்ச்சல், வயிற்றுக்கோளாறுகளுக்கு

ஓர் விசேஷ தயாரிப்பு

“ரொனிக்ரோ”

தயாரிப்பாளர் :

சுப்றமணியன்

ஏறட்டர் வாட்டர் மனுபகற்றரி
வல்வெட்டித்துறை

கிளை :

ராஜு ஸ்ரோர்ஸ்

2/B, ஸ்ரான்லி ஸ்டேட்,
யாழ்ப்பாணம்

MALAYA CAFE

Prop: M. K. KATHIRAVELU

The most up-to-date Vegetarian Cafe Run on very Hygienic Lines,
Rice and Curry with Special Additional Dishes Served Daily.

ORDERS EXECUTED AT SHORT NOTICE

NOW OFFERS A WONDERFUL RANGE OF
DELICIOUS VARIETIES OF:

FRESH MILK, SHERBETS, SWEETS ETC.

The Jaffna Municipality awarded Shields
in 1952, 53, 54, 55, 56 & 57

36 & 38, Grand Bazaar,

::

JAFFNA.

ஏன் யோசனை செய்கிறீர்கள்?

என்றும் சந்தோஷமாகவும், சுகமாகவும்
திடசக்தியுடனும் இருக்க விரும்பினால்,

- * பலவித சிற்றுண்டி, பலகார வகைகளுக்கும்,
- * சிறந்த தேனீர், காப்பி, பசும்பால்,
- * சுத்த சைவ போசனம்,
- * சர்பத், குளிர் பானவகைகளுக்கும்,

மற்றும் விசேஷ நறுமணங் கமழும் சுவையுள்ள

இந்தியா பரிமள பீடாவுக்கும் சிறந்த இடமும்

விசேட ஆடர்களும் குறித்த நேரத்தில் தயார்செய்து
கொடுக்கப்படும்.

1952, 53, 54, 55, 56, 57-ம் ஆண்டுகளில்
யாழ்ப்பாண மாநகரசபையினரால் முதல் ஸ்தானத்தில்
மெடல்கள் பெற்ற இடமும்,

‘மலாயா கபே’ ஒன்றுதான்.

இன்றே விஜயம் செய்து பாருங்கள்! N.A.

“மலாயா கபே”

36, 38, பெரியகடை,

::

யாழ்ப்பாணம்.

For

- ★ HIGH CLASS NOVEL & NEW DESIGN JEWELLERIES
- ★ NEAT WORKMANSHIP
- ★ PROMPT EXECUTION

Please Visit

A. NALLATHAMBY

GOLD, JEWELS & GEM MERCHANT,

75, KANNATHIDY

::

JAFFNA

Telegrams: "KAMALAM"

Telephone: 664

நங்கையர் மனம் விரும்பும் நவநாகரீக நகைகள்
தரளம் பதித்த தங்க நகைகள்
நலம் பல அளிக்கும் நவரத்தினங்கள்
நம்பிக்கை, நாணயம், நயம் மிக்க நகைகளுக்கு
ஒரு முறை இங்கே விஜயம் செய்யுங்கள்
எங்கே?

ஆ. நல்லதம்பி

தங்கப்பவுண் நகை இரத்தின வியாபாரம்

75, கன்னாதிட்டி,

:

யாழ்ப்பாணம்.

தந்தி: கமலம்

ரெலிபோன்: 664

V.M. Shanmugam & Bro.

General Merchants

Commission Agents

Importers &

Transporting Agents

47, K. K. S. Road,

::

JAFFNA

வி. மு. சண்முகம் அன் பிறதர்

பலசரக்கு வியாபாரம்

சகல சாமான்களும்

நிதானமான விலைக்குப்

பெற்றுக் கொள்ளலாம்

47, காங்கேசன்துறை ரோட்,

::

யாழ்ப்பாணம்.

G.

P.

T.

ஞானபண்டிதன்
ஜவுளிக்கடை

புரூப்: K. V. விஸ்வலிங்கம்
228, காங்கேசன்துறை ரோட்,
யாழ்ப்பாணம்

சகலவிதமான
பிடவைத்தினுசுகள்
மலிவாகப்
பெற்றுக்கொள்ளலாம்

Gnanapandithan Textiles

Proprietor: K. V. VISVALINGAM

IMPORTER,
WHOLESALE & RETAIL

TEXTILES
MERCHANT

228, K. K. S. ROAD, — JAFFNA

✻ உ ம் பிறதர்ஸ் ✻

யாழ்ப்பாணம்

எல்லாவிதமான

சாய்ப்புச் சாமான்களும்,
பள்ளிக்கூடச்சாமான்களும்

நிதானமான விலைக்கு

விற்கப்படும்

Omer Brothers

JAFFNA

DEALERS IN

STATIONERY, SUNDRIES

ETC.

ETC.

OUR AIM IS TO SATISFY THE CUSTOMERS

T'phone: 671

Grams: "PEARLS"

T'grams : Sangarbros.

A. S. Sangarappillai & Bro.

DIRECT IMPORTERS AND EXPORTERS

General Merchants, Commission Agents & Govt. Contractors

Head Office:

4 & 6 Adamally Buildings,
P. O. Box 802, Colombo.

Branches :

KARAINAGAR	-	Palavodai	KANDY	-	120, Colombo St.
COLOMBO	-	35, Kachcheri Rd.	DAMBULLA	-	Kandy Rd.
GALAHA	-	16, Bazaar Srreet.	KILINCHCHI	-	Kandy Rd.

STOCKISTS

SUN FLAME COOKER, OVEN & REFORM FOUNTAIN PENS

WHOLESALE & RETAIL DEALERS IN:

Oilmans & Provisions

"ELEPHANT BRAND" AERATED WATERS

AVAILABLE

‘யானை மார்க்’ குளிர்ந்த பானங்கள் எங்களிடம்
பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

162, 164 & 166, Hospital Road,
Grand Bazaar, JAFFNA.

ESTD. 1929

TELE: "ROHINI"

S. R. S.

ஜவுளிக்கடை

வட இலங்கையில் உள்ள முதன்மையான

ஜவுளி ஸ்தாபனம்

1929-ம் ஆண்டு தொடக்கம்

வாடிக்கையாளர்களின் ஆதரவைப்பெற்றது

உயர்ந்த ரக துணிகளுக்கு

பிரசித்தபெற்ற இடம்

மணி புரிசேலை

நயிலோன் பிறின்ற்சேலை

எல்லாவித ஜவுளிகளும் மொத்தமாகவும்,
சில்லறையாகவும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

N. B. — மொத்த வியாபாரிகளுக்கும், சங்கக்கடைகளுக்கும் தகுந்த கமிஷன் உண்டு

எஸ். ஆர். செல்லத்துரை

216, காங்கேசன் துறை ரோட், :: யாழ்ப்பாணம்.

SHELL BRAND

ஷெல்

மார்க்

GUARANTEED PURE ALUMINIUM WARES
MADE IN CEYLON

அலுமினியப் பாத்திரங்கள்

உத்தரவாதமுள்ள சுத்தமான இங்கிலிஷ்

அலுமினியத்தில் இலங்கையில்

தயாரிக்கப்பெற்றது

உங்கள் தேவைக்கு எப்பொழுதும்

ஷெல் மார்க்

அலுமினியப் பாத்திரங்களை வாங்குங்கள்

ஷெல் மார்க் அலுமினியப் பாத்திரங்களும் மற்றும் விளையாட்டுப் போட்டி
பரிசளிப்புச் சாமான்களும் சகலவிதமான எவர்சில்வர், பித்தளை,

செப்புப் பாத்திரங்களும், அன்பளிப்புச் சாமான்களும்
எம்மிடம் மலிவான விலைக்கு

மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

சி. வி. பாத் (C. V. Bhatt)

218, 220, காங்கேசன் துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம்

தலைமை ஸ்தாபனம் : கோழம்பு.

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

மணிவாசகர் விழா மலர்

894.81112
MAN
A/R

ஏவிளம்பி ஆண்டு மார்கழித் திங்கள்

249904

249904

மணிவாசகர் சபை வெளியீடு

காரைநகர் : யாழ்ப்பாணம்

University of Jaffna

249904

Digitized by Noolaham
noolaham.org | aavaham.org

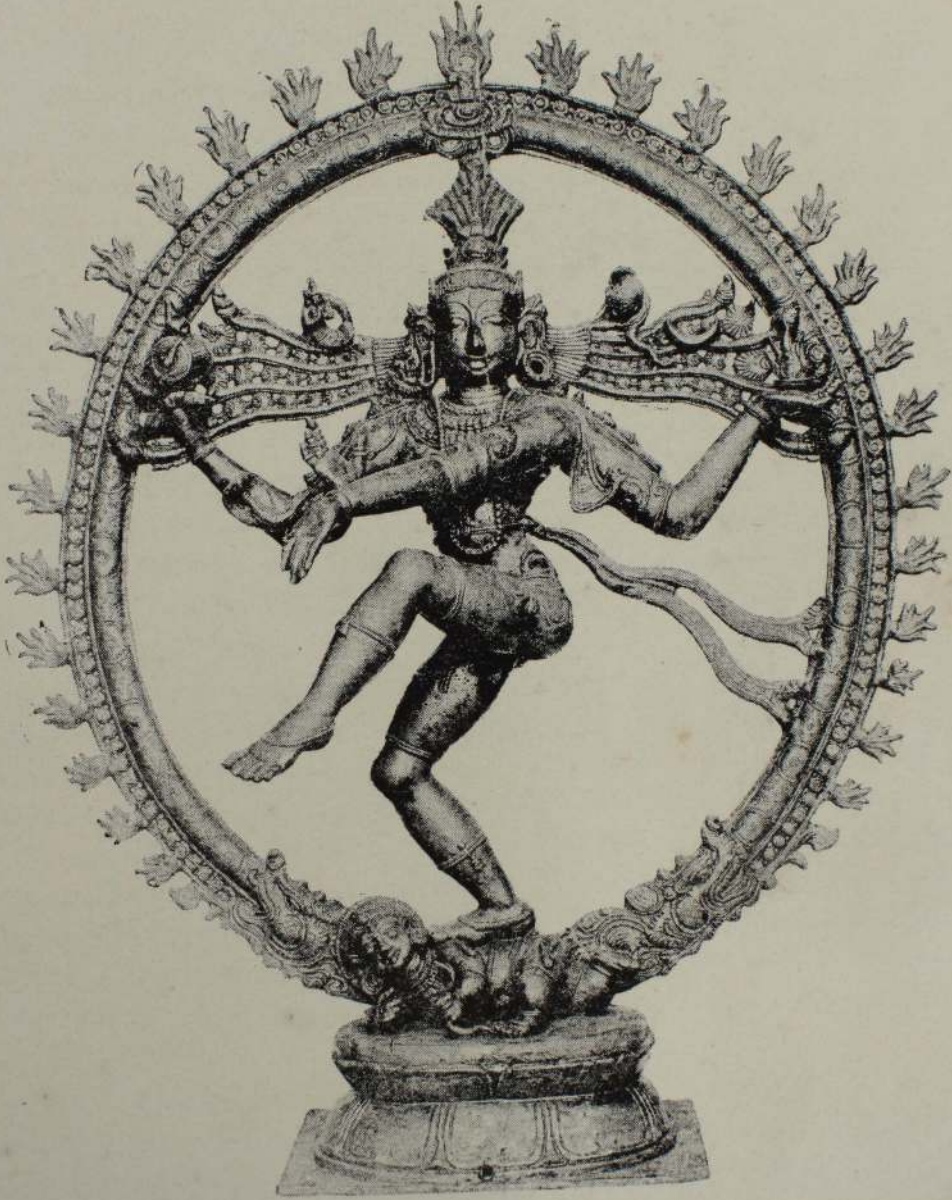

Library

சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம்

சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம்

ஸ்ரீ சண்முகநாத அச்சகம், யாழ்ப்பாணம்.

மாணிக்கக் கூத்தனை வஸ்தில்லைக் கூத்தனைப்
பூணுற்ற மன்றுட் புரிசடைக் கூத்தனைச்
சேணுற்ற சோதிச் சிவானந்தக் கூத்தனை
ஆணிப் பொற் கூத்தனை யாருரைப்பாரே.

—திருமந்திரம்

முன்னுரை

வேண்டத்தக்க தறிவோய்நீ வேண்டமுழுதுந் தருவோய்நீ
வேண்டும் அயன்மாற்கரியோய்நீ வேண்டினனெனப் பணிகொண்டாய்
வேண்டியீயா தருள்செய்தாய் யானும்அதுவே வேண்டின்அல்லால்
வேண்டும்பரிசோன் றுண்டென்னில் அதுவும் உன்றன்விருப்பன்றே

ஔரறிவுள்ள புல் முதல் ஆறறிவுள்ள மனிதன்வரை எல்லா உயிர்களும் தாம் தாம் இருக்கும் நிலையிலிருந்து மேனிலைக்குச் செல்ல முயற்சிக்கின்றன. அதனாலேயே சகல செல்வங்களும் படைத்த ஒருவன் அவ்வளவில் திருப்திப்படாது—நிறைவைக்காணாது மேலும்மேலும் உயர்ச்சியை நோக்கி முயற்சிக்கின்றன. ஆகவே எப்படிப்பட்டவர் நிலையும் பூரணமாகாது குறைவையுடையதென ஒருவாறு ஊகிக்கலாம். ஆனால், அவர்கள் மேலேக்கிச் செய்யும் முயற்சிகள் தூரவிருந்து பார்ப்பவர்களுக்குப் பின்தள்ளும் செயல்களாகவும் தோன்றலாம், எனினும், அச்செயலைச் செய்யுமவர்கள் மேலேக்கிச் செய்யும் செயலாகவே கருதிச் செய்கின்றார்கள். ஆகவே, மேலேக்கிச் செல்லுதல்—நிறைவையடைதல் உயிர்களின் இயல்பான தன்மையென்று சொல்லலாம். இதற்காக மனிதன் தனியாயும் முயற்சிக்கின்றான். கூட்டமாய்ச் சேர்ந்தும் முயற்சிக்கின்றான். இவ்வாறே நாடுகளும், தேசங்களும் நாஸ்தோறும் முயற்சித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. தனி மனிதனே, ஒரு கூட்டமோ, நாடோ, தேசமோ, முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கும்போது இன்னொருமனிதனே, கூட்டமோ, நாடோ, தேசமோ தடையாய்—குறுக்கே வருதலை நாம் நாஸ்தோறும் காண்கின்றோம். இதனாலே குழப்பநிலைகளும் இவைகாரணமாக அமைதியின்மையுமுண்டாகின்றன. இவற்றை நீக்க எத்தனையோ மகாநாடுகள் கூட்டப்படுகின்றன. ஆனால் பயன் ஏதும் கண்டதில்லை, இதற்கு நம்முன்னோர்கள் கண்ட பரிசாரம் தரும விசாரணை. நாம் சிறிது தரும விசாரணை செய்துவந்தால் தன்னுணர்வு உண்டாகும்.

இத்தன்னுணர்வை 'கிளைவ் பெல்' என்பவர் நாகரீகத்தின் சிறந்த இலட்சணம் என்று கூறுகின்றார். தம்மை நாகரீகம் உள்ளவர்கள் என்று கூறிக்கொள்ளுபவர்கள், அதற்குக்காரணமான் என்னென்ன பண்புகள் தங்களிடம் உண்டெனக் கூறுவார்களோ, அப்பண்புகள் விசேடமாக சில, காட்டுவாசிகளிடத்தும், மிருகம் பறவை முதலியவைகளிடத்திலும் காணப்படுவதால் அவையெல்லாம் நாகரீகமாகாவென்று அவர் காரணம் காட்டி தன்னுணர்வு ஆய்வுமனப்பான்மை என்பனதான் நாகரீகத்தின் இலட்சணங்கள் என்று அறுதியிட்டுக் கூறுகின்றார்.

தன்னுணர்வு நூலார், என்னுள்ளமார், நூனங்களார் என்று ஆராயத் தலைப்படும். ஆராய்வு தலைப்படவே புன்னெறியதனிற் செல்லும் போக்கினை விலகவும், மேலாம் நன்னெறியில் ஒழுகலும் உண்டாகும். அதனால் நவையறு காட்சி கிடும். இதை மிகவிரித்து நயம்படச் சொல்லுகிற கந்தபுராணம் 'மேன்மைகொள் சைவநீதி' என்று விதந்து கூறுகின்றது. சைவம் எனினும் நீதி எனினும் ஒக்கும். எங்கு நீதியில்லையோ அங்கு சைவம் இல்லை. "பங்கயத்தயனு மாலறியா நீதியே" என்றழைக்கின்றார் மாணிக்கவாசகப்பெருமான்.

இந்த நீதிநெறியில் வாழ்ந்தவர்கள் சமயாசாரியர்கள் நால்வரும், பெரியபுராணத்திற் பேசப்பெறும் மெய்யடியார்களும், அவர்கள் நீதியைக் கண்டு நீதியை அடைந்தவர்கள். அவர்கள் திருவாக்குகள் ஆன்மாக்கள் நீதியை அறிய உதவுவன. அவர்கள் வாழ்க்கை வரலாறுகள் நீதியை அடைய வழிகாட்டுவன. இந்தச் சைவமாகிய நீதியிலே கொண்ட பற்றிலே நால்வர் பெருமக்களை—மெய்யடியார்களைப் பின்பற்றுபவர்களாய் உலகர் பலப்பல காரியங்களைச் செய்து வருகின்றார்கள். அவ்வகையில் இற்றைக்குப் பதினேழு வருடங்களுக்குமுன் நம்மவர் ஒருசிலரால் தோற்று விக்கப்பட்டதுதான் மணிவாசகர் சபை. காரைநகர் வடக்கிலே, சடையாளி வயிரவர் கோயில் முன்றிலிலே (1-1-40) பிரமாதி வருடம், மார்சுமாதம் 17-ம் உதிக்கட்கிழமை பிரம்மபூர் க. வைத்தீசுவரக் குருக்கள் தலைமையில் ஆரம்பமானது. அவ்வாண்டுத் தலைவர் பிரம்மபூர் க. வைத்தீசுவரக் குருக்கள் அவர்கள், காரியதரிசி திரு. ந. அருளையா அவர்கள் தலாதிபர் திரு. வி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள். அக்காலத்தில் திரு. மு. அம்பலவாணர் அவர்கள் போஷகராய் இருந்து பல உதவிகள் புரிந்தனர். அக்காலமுதற்கொண்டு மாதந்தோறும் கூட்டங்கள் கூடி, சமயசம்பந்தமாகவும், தமிழ்மொழி சம்பந்தமாகவும் கலந்துபேசியும், விரிவுரைகள் நிகழ்த்தியும் ஒருவாறு சிறிய அளவில் வேலைசெய்துவந்தார்கள். அக்காலமுதற்கொண்டே சிறிய வாசிகசாலையும் நடத்தப்பட்டுவந்தது. பின் சில காலஞ்செல்ல மாதாந்தக் கூட்டங்களோடு வருடாந்த விழாக்களை இரண்டு மூன்று தினங்கள் சிறப்புற நடத்தியும் வந்தார்கள். 1948-ம் ஆண்டளவில் சபை தனக்கென ஒரு சிறிய கட்டிடத்தை அமைத்துக்கொண்டது. இதில் திரு. த. இராசரத்தினம் அவர்கள் பெருமுயற்சி எடுத்துக்கொண்டார்கள். ஷை வாசிகசாலைக்கு ஸ்தலஸ்தாபனத்தார் பணவுதவி புரிந்துவந்தார்கள். அரசாங்கத்தாரின் கொள்கைக்கியை மணிவாசக சனசமூக நிலையம் என பிரத்தியேகமாய் ஷை கட்டிடத்திலேயே நடைபெறலாயிற்று. விரோதி (ஸ்ர) ஆனி மீ மகத்தினத்தில் (30-6-49) சமயாசாரியர்கள் நால்வருக்கும் கோயில் அமைக்கவேண்டுமென ஒரு பிரசாரம் வெளியிட்டு, அதற்காகிய முயற்சிகளும் செய்தனர். சிலர் பொருள் தருவதாகவும் வாக்களித்திருந்தனர். அதன்பின் சிலகாலம் சபைமுயற்சிகள் குன்றியிருந்தன. அவ்வாண்டு திரு. வே. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தலைமையில் சபை மிகப்பிர

பலம் அடைந்தது. பலகாரியங்கள் செய்தது. அப்போதுதான் நால்வர் விழா ஒன்று மிக்க சிறப்புடன் நடைபெற்றது. அத்தோஷபரிகார மாய்த்தான்போலும் மேற்கூறிய நிலை ஏற்பட்டது. அத்தளர்வுநிலை பல காலம் நீடிக்கவில்லை. அக்காலத்திலும் சனசமூகசபைப் பொறுப்பில் மாணவர்கள் பேச்சுப்போட்டிகளில் பங்குபற்றினர். சிலர் தீவுப்பகுதிச் சமாசப் போட்டியிலும், சிலர் யாழ்ப்பாண சமாசப்போட்டியிலும் வெற்றிபெற்று பரிசுகளைப் பெற்றனர். பின்பு 1955-ம் ஆண்டில் சபையார் முயற்சியினால் மணிவாசகர்விழாவை நடாத்துவதற்காக மணிவாசகர் விழாச்சபை எனப் பலபகுதியிலுள்ளவர்களையும் கூட்டி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. மணிவாசகர்சபை முயற்சியினால் அப்பெயருடன் சனசமூகநிலையமும், விழாச்சபையும் நடைபெற்றுவருகின்றன. சபையின் விழாக்கள், கொண்டாட்டங்கள் காரை இந்துக்கல்லூரி மண்டபத்தில் நடைபெற்றன. அதுவிஷயத்தில் கல்லூரி முதல்வர்களின் பெருந்தன்மையைப் போற்றுகின்றோம். ஆரம்பகால முதற்கொண்டு சபையின் பலநிலைகளிலும், பிரிவுகளிலும் சிறிதும் சலிக்காது மிகமிக முயற்சித்து அரும்பாடுபட்டுவருபவர் பிரம்மஸ்ரீ க. வைத்தீசுவரக்குருக்களவர்களாவார். ஐயா அவர்களது முயற்சிக்கு நம்மவர் செய்யும் கைமாறில்லை. மாணவர்களாயிருக்குங் காலத்திலே சபைக்காக அரும் பாடுபட்ட பலர் இப்போது பெரும்பதவிகளிலே இருக்கின்றார்கள். அவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் Dr. கு. தண்டாயுதபாணி அவர்களும், Dr. ந. குணரத்தினம் அவர்களும், திரு. ச. வேலுப்பிள்ளை அவர்களும், திருவை. செல்வரத்தினம் அவர்களும், திரு. து. விசுவநாதன் B. Sc. அவர்களும், திரு. வே. சிவசுப்பிரமணியமவர்களுமாவார்.

மன்மத வருடம், மார்கழி மாதம் தொடங்கி மணிவாசகர்விழா காரைநகர்த்திண்ணபுரம் கூத்தப்பிரான் ஆலயத்திலே அப்பெருமான் தினங்களாகிய திருவாதிரைக் காலத்திலே மிக உயர்ந்தமுறையில் நடாத்தப்பட்டு வருகின்றது. அக்காலத்திலே கற்றுவல்ல பெரியோர்களைக்கொண்டு திருவாசகம், திருக்கோவையார் என்னும் திருவருட்பாடல்கள் பற்றியும் மணிவாசகர் வாழ்க்கைபற்றியும் பல தலைப்புக்களிலே பிரசங்கம் செய்கிக்கப்படுகின்றது. இவ்விழாக்களுக்கு ஷே. கோயில்ஆதீனகர்த்தர்களாகிய திரு. அ. ஆண்டி ஐயா அவர்களும், திரு. து. முருகேசு அவர்களும் காட்டி வரும் ஒத்துழைப்பும், சிரத்தையும் மிகவும் பாராட்டத்தக்கன. இவ்விழாவைத் தவறாது வருடந்தோறும் நடாத்திவருதல் வேண்டும் என்று நம்மவர் கூறுமளவிற்கு வந்துவிட்டனர். எனவே அதன் இன்றியமையாமையை உணர்ந்துவிட்டனர் என்று கூறலாம். தென் இந்தியாவிலுள்ள விசேடமான பல ஆலயங்களிலே, உற்சவகாலங்களிலே இவ்வித பிரசங்கங்கள் நடைபெறுவதை இங்கே விசேடமாய்க் குறிப்பிடவேண்டும். உற்சவங்கள் தோத்திர, சாத்திர, புராண அறிவை மக்களுக்குப் புகட்டுவனவாக

அமையவேண்டும். அப்படிப் புகட்டினால்தான் உற்சவங்களின் உண்மையை அறிந்து அதுபவித்து மக்கள் நன்மையடையமுடியும். உற்சவங்கள் வாணம், மேளம் முதலான வேடிக்கைகளுக்காக நடத்தப்படுவன வல்ல என்ற எண்ணம் மக்கள் மனதில் நன்றாகப் பதியவேண்டும். அதற்காக ஆலயங்கள்தோறும் இவ்வித விழாக்களும், போதனைகளும் நல்லமுறையில் அமையவேண்டும். இவ்வித கருமங்கள் நாளும் பெருக கூடத்தப்பெருமான் குரைகழல் பணிசூழும்.

இவ்வாண்டு விழாவின் ஒரு அங்கமாக இவ்விழா மலர் வெளியீடும் இடம்பெற்றுள்ளது. இதில் இலங்கையிலும், தென் இந்தியாவிலுமுள்ள சைவத் தமிழ் அறிஞர்கள் மணிவாசகப் பெருமான் அருள்வாக்குப்பற்றிய பல தலைப்புக்களில் பல கட்டுரைகள் எழுதியிருக்கின்றார்கள். கட்டுரை எழுதியுதவிய பெரியோர்கள் எல்லோருக்கும் அவர்கள் பெருந்தன்மையைப் பாராட்டி அவர்களுக்கு வணக்கம் செலுத்துகின்றோம். செய்திகள் உதவி எங்களைக் கௌரவித்த அருளாளர்கள் யாவர்க்கும் எங்கள் பணிவு உரியதாகுக. விளம்பரங்கள் உதவி எங்களை ஊக்கிய அன்பர்கள் யாவர்க்கும் எங்கள் நன்றி என்றென்றும் பொருந்துக. பிரதிமைப்படவுருவங்கள் உதவி மலரைச் சிறப்புறச்செய்த ஈழகேசரிப் பதிப்பகத்தாருக்கு எங்கள் நன்றி உரித்தாகுக. இதனை மிகக் குறுகிய காலத்தில் அச்சிட்டுகவிய ஸ்ரீ சண்முகநாத அச்சகத்தாரது முயற்சியைப் போற்றுகின்றோம்.

சைவத்தமிழுலகம் எங்கள் முயற்சியைப்பாராட்டி, இம்மலரைஉவந்து வரவேற்று மேலும் மேலும் இவ்வித சைவத் தமிழ்ப்பணி பெருகவேண்டுமென்று வாழ்த்துமென எதிர்பார்க்கின்றோம்.

என்றும் இன்பம் பெருகுக!

அருளா தொழிந்தால் அடியேனை அஞ்சேல் என்பார் ஆரிங்குப் பொருளா என்னைப் புகுந்தாண்ட பொள்ளே பொன்னம்பலக்கூத்தா மருளார் மனத்தோடுனைப் பிரிந்து வருந்துவேனை வாஎன்றுன் தெருளார் கூட்டங் காட்டாயேல் செத்தேபோனாற் சிரியாரோ.

இங்ஙனம்

மணிவாசக சபையார்

உ ள் ளு ரை

பக்கம்.

முன்னுரை			
வாழ்த்து	...	தென்கோவை பண்டிதர் சி கந்தையா அவர்கள்	1
		வித்துவான் க. கி. நடராஜன் அவர்கள் B. O. L.	6
வாழ்த்துரை	...	டாக்டர் சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள்	8
வாழ்த்துச்செய்திகள்	...	(1) ராஜாஜி அவர்கள்	9
		(2) சென்னை நிதி, கல்வி மந்திரி சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள்	10
		(3) திரு. ச. நடேசபிள்ளை B.A., B.L. அவர்கள்	12
		(4) சேர் கந்தையா வைத்தியநாதன் அவர்கள்	13
திருவாசகம்	...	சைவப்பெரியார் ச. சிவபாதசுந்தரம்பிள்ளை B. A.	1
ஆதியுமந்தமு மில்லா அரும்பெருஞ் சோதி		சிவக்கவிமணி சி. கே. சுப்பிரமணிய முதலியார் B. A.	6
மணிவாசகப் பெருமான் மனக்கருத்தின் நிலை		மகாவித்துவான் சி. கணேச ஐயர் அவர்கள்	11
திருவெம்பாவை—விளக்கவுரை		பூர்மத் சி. சுப்பிரமணிய தேசிகர்	13
திருக்கோவையாரின் செம்பொருள் ...		தமிழ்ப் பண்டிதர் வ. மு. இரத்தினேசுவர ஐயர்	29
பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்தபெய்வளை		பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்	34
“வேண்டத்தக்க தறிவோயர்”		திரு. மு. ஞானப்பிரகாசம் B. A., B. Sc.	37
காணுதலும் பேணுதலும்	...	வித்துவான் க. கார்த்திகேசு B. A. அவர்கள்	39
ஆளுடையடிகளின் யாக்கையமைப்பு		புலவர்சிவம் கருணாலய பாண்டியனார் அவர்கள்	45
நடராஜ வடிவம்	...	கலைப்புலவர் க. நவரத்தினம் அவர்கள்	49
தலைவர் மகிழும் தமிழ்	...	பண்டிதை த. வேதநாயகி அம்மாள்	53
வேதப்பொருள்	...	சிவ பூர் கு. பாலசுந்தரக் குருக்கள் B. A.	61
சூத்தப்பெருமான்	...	பண்டிதர் ச. அருளம்பலம் அவர்கள்	64
திண்ணபுரத் திருப்பதிகம்	...	த. நாகமுத்துப்புலவர்	68
திருக்கோவையார் உண்மை	...	வித்துவான் ந. சுப்பையாபிள்ளை அவர்கள்	72
திருவாசகத்தின் அன்புநிலை	...	சிவபூர் கு. பூர்ணசுந்தா B. A. (HONS)	77

உ
திருவருள்துணை

தென்கோவை, பண்டிதர் ச. கந்தையாபிள்ளை அவர்கள் வழங்கிய

வாழ்த்துரை.

மணிவாச சபையை வாழ்த்தி மகிழத்
தணிவில் அருளைத் தருமால் — அணியார்
மணக்குளத்து வாழும் மதகளிறு நாயேன்
நிணக்குளத்து நீங்காது நின்று.

ஆசிரியப்பா

திருவால வாயிற் சிவபரம் பொருளாம்
அங்கயற் கண்ணி பங்குறை இறைவன்
பஞ்சமய கோசுக் கற்பனைப் பண்பாம்
ஐவகை மன்றுதொ ருடிய பரமனும்
மாயையின் உருவாய் மன்னிய பல்வகைக் 5
குன்றுதொ ருடிய குமர வேளும்
கீரன் முதலாம் புலவரும் கெழுமிச்
சங்கத் திருந்து தமிழா ராய்ந்த
மங்கலப் பாண்டி வளநா டதன்கண்
போத மார்திரு வாத ளூரினில் 10
நந்திதன் அம்சமாய் நந்தவப் பயனாய்
வந்தவ தரித்த அந்தணர் திலக!
பைந்தமிழ்ப் பாரக! பண்டித சிகாமணி!
பழம்பதி யாகும் பாண்டிநா டாண்ட
ஈண்டிய பல்புகழ்ப் பாண்டியன் தனாது 15
மந்திரத் தலைமை வகித்திடு சதுர!
தன்னுயிர் போல மன்னுயிர் ஓம்பி
அரசுறு நுகம்பூண் டவனிமுறை காத்தோய்!
இந்திர போகமும் குபேர சம்பத்தும்
எய்தியே இன்பவாழ் வியைந்திடு செல்வ! 20
அழியும் பவுதிக அசுத்தநிறை யமைந்த
உடனிலை யாமையும் உலக மாயையும்
கண்டே உவர்ப்புக் கொண்டு பற்றற்று
முத்தி வேட்கை முற்றிடும் பெரியோய்!
சீவர்கள் பக்குவச் செல்விக் கேற்பப் 25

பயன்படு முறையின் மேதைகள் பல்லோர் ஊழிற் கண்ட உவலைச் சமயமும் ஒவ்வாச்சாத் திரமும் துவ்வா வாக உண்மை காண்பா னுளமு சலாட	30
அம்மை தொருற்றும் சொன்னவினை கூட்டத் திருவார் பெருந்துறைச் சித்து மூர்த்தியாம் சிவபரம் பொருளின் திருவடி தொழுது கன்மபே தஞ்சட பேதம் பக்குவ பேதங் கண்டவ னுரைத்திடு போத	35
சாதக யோக வேதகட் டங்களை வழுவறத் தாங்கி யொழுகிய விரத! ஆதா ரங்களி னரிய மறையும் மையலாங் கடலிற் பையப் பையக் கொடுபோந்து பாசக் கொடுந்தா முருவி	40
அன்னவன் கருணையால் அருமறைப் பொருளாம் மௌன வித்தையாம் மகாரப் பெட்பை அருளிடப் பெற்றே யுவந்திடு மண்ணால்! என்புள் ஞருகலால் இருவினை யீடாம் ஏற்ற மிறக்கம் விடுபடத் துன்பெலாம்	45
ஒருவிடும் இருவினை யொப்பும் மலபரி பாகமும் ஞான சக்தி யுடலில் அணுவணு வாக வமைந்திடும் சத்தி பாதமும் பெற்றுத் தீதகன் றுயர்ந்தோய்! ஆக்கையறு பொருளாம் விந்தின மைந்த கந்தெனு மசுத்த வழியும் கசடொரீஇ	50
அருவமாய்ச் சிவமாய் அமைந்திடப் பெற்றோய்! பூவும் நீருங் காலும் வானும் ஒரோவொரு புறமாய் விராவி யமைய நந்தி யொளியா நவமான செஞ்சுடர் அகத்தும் புறத்துங் கண்டா னந்தம்	55
உண்டு தன்னிலையே முன்னிலை யாக முடிந்தமெய் ஞானக் காட்சியின் முற்றி முன்னிலை தன்னை விவகரிக் சும்பே றனுபவ முறையா னமைந்திடு மறையாம் வாசக மாமழை வழங்கிய வள்ளால்!	60
முன்னிலை' கண்டு களித்திடு மூடராய் படிப்புவல் லபமும் பட்டமும் பெற்ற எம்ம னோரால் இம்மறை யுண்மை காணும் பெற்றி பூணுதற் காமோ? மனமும் மதியு மொன்றுற மருவலால்	65

சேவடி யிரண்டும் வைப்பிடந் தெரிந்தோய்!
 மலபரி பாகமாங் கந்தழி பெறலால்
 அசுத்தமாந் துப்பு நீங்கி யமலமாய்
 விந்தெனும் வித்து மேவிடப் பெற்றோய்!
 பிணிமூப்புச் சாக்காடும் பிறவியு முதலாம் 70
 ஊனங்க ளெட்டு மறவே யொழிந்த
 ஈனமில் காயமாம் காமக் கிழத்தியை
 விமல வல்லியாம் பேரின்பம் விளைக்கும்
 பிரமக் கிழத்தியை யமல விளைவால் 75
 கீழ்கடற் கழிதான் மேல்கடல் நுகத்தொளைப்
 பெற்றிடு மருமையிற் பேணிக் கண்டே
 காமன் வென்றிக் கொடிபோற் கவினும்
 சிந்தா மணியைத் தெண்கட லமிர்தே
 அந்தா மரையன்ன மேயென வரற்றி
 அனுபவக் கோவை யறைந்திடு மன்மத! 80
 உடலுக் குயிருயிராய் உயிருக் குடலுயிராய்
 பதிவிரதா தர்மப் பண்பு மேற்கொளீஇ
 ஒன்றுறக் கூடிக் குழைந்தோ வாது
 காமக்கனல் கதித்து மூழ்கி யெழுந்து
 ஊனம் நீங்கி ஒளிமய மான 85
 அமல வுடலம் அமைதரப் பெற்றோய்!
 உடலின் மாத்திரை யரையா யுறலால்
 தாமத வியக்கமு முயிரின் மாத்திரை
 ஒன்றா யுறலாற் றீவிர வியக்கமும்
 இயைதலால் இரண்டுஞ் சமமுற வியங்கி 90
 உடலு முயிரு மொன்றுறக் குழைய
 அசுத்த வுச லாட்டம் ஒழிய
 பொன்னாச லாட்டம் பொலிதரப் பெற்றோய்!
 ஊச லாட்டும் உடலுயி ராகிய 95
 இருவினை சமமா யியைந்திடப் பெற்றோய்!
 சையொத் திருத்தலால் செய்வன செய்யும்
 சதுரப் பாடும் சமைந்திடப் பெற்றோய்!
 இறையனா ரகப்பொருட் கிலக்கிய மாய
 கோவையின் மாண்பு கூறவும் படுமோ?
 அனுபவ முறையே கோவை யாக 100
 நின்போ லமைத்தோர் நீணிலத் துளரோ?
 கழறி யுரைத்தலாம் கவியினி லுடருயிர்
 அழியா வுண்மை அமைத்தே யருளினை !

இரவுக்குறிக் கவியில் மாற்றிப் பிறந்தே ஈசனை யடையும் இயற்கைநிலை கூறினை!	105
புகலிட மாகிய ஊரிற் புகுந்து ஊரனாய் உலகுக் கூதிய மாயினை! மேலைய நாவில் காலிரண்டு மிட்டு கதவந் திறந்து மறைக்காடு கண்டே!	110
அமல நாதங் கேட்டே உடலம் ஊனம்நீங்கி ஒளி திகழப் பெற்றோய்! நடனமே அசைவாம் நாதமும் அதுவே "நடனங் கண்ட போதே யென்றன் சடலஞ் செய்த பாக்கிய" மென்றே	115
முத்துத்தாண் டவனும் மொழிந்தன னன்றோ! தில்லைவா ழந்தணர் திருவா சகப்பொருள் யாதென வருட்பெருஞ் சோதி யாகி மன்றினுள் மறைந்த மாணிக்க மணியே! உண்மை முத்திநிலை இதுவென வுலகோர் கண்கூ டாகக் கண்டே யறிய	120
காட்டிய குருவாங் கருணையங் கடலே! கண்ணாள் நினது கழலினை போற்றுவன் அருண்மதி பெரும! அருண்மதி பெரும! பொன்பெய ரதனால் புலவர்நா டுறமும் தென்பொலி யீழத் திருவமர் நாட்டில் வேளாண்மை திகழும் தாளாண்மை சிறந்து மதிப்பொலி வோடு மக்கட்பண் பமைந்து சைவமுந் தமிழுந் தழைத்திட அருந்தொண் டாற்றிடு நீர்மை யமைந்திடு தீரராம் சீரியர் பலர்வாழ் காரைமா நகரில்	125
ஈழச் சிதம்பரம் என்ன யாவரும் போற்றி வணங்கும் புராதனத் தலமாம் சவுந்தர நாயகி சமேத னான சுந்தரே சன்னருள் துலங்கிடு மாலய மண்டப மதனில் மன்னிடு சபையும்	130
அன்னதை நடாத்தும் ஆர்வமே யுருவாம் கழப்பகல் வாய்மை உழப்பு மேற்கொண்ட அன்ப ரீட்டமும் ஆண்டாண்டு தோறும் குதூகல மாகக் கொண்டாடும் விழவும் அறிவான் மிக்க அனுபவ சீலராய் தலைமை தாங்கும் சால்புநிறை பெரியரும் படிப்பு மறிவும் தமிழ்ப்பண் பாடும் அபிமான மாகும் மமகார மிலராய் உண்மையை நாடும் உத்தம ராகி	135
	140

விரிவுரை நிகழ்த்தும் வித்துவப் பெரியரும்
 விரிஅவைக்கண் விளங்கும் அன்பரும் பிறரும் 145
 அருண்மலி சொல்லினு மரும்பெரும் செயலினும்
 மாணிக்க மணியாம் வரதநீ அருளிய
 சத்திய நெறியாம் முத்திநெறி காட்டும்
 பண்டைச் சைவ பண்புநனி தழீஇ 150
 நிலமிசைக் குலவி நீடுவாழ் கெனவே!

மணிவாசகன் திருவடிக்குப் பல்லாண்டு!
 மணிவாசக சபை நீடு வாழ்க!
 சைவந் தழைக!

நமப்பார்வதீ பதயே!
 அரஹ மஹாதேவா!

உலவாக் காலம் தவம்எய்தி
 உறும்பும் வெறுத்திங் குணக்காண்பான்
 பலமா முனிவர் நனிவாடப்
 பாவியேனைப் பணிகொண் டாய்
 மலமாக் குரம்பை இதுமாய்க்க
 மாட்டேன் மணியே உணைக்காண்பான்
 அலவா நிற்கும் அன்பிலேன்
 என்கொண் டெழுகேன் எம்மானே!

காரைநகர் மணிவாசகர் சபை

மலர் வாழ்த்து

வித்துவான் திரு. க. கி. நடராஜன் B. O. L., DIP.-IN-ED.

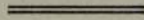
வேண்பா

மணிமணியாச் செந்தமிழ்த்தேன் வாசகத்தை வாரி
அணிபெறயா முய்ய வருளும் — மணிமொழியான்
பேரா வியன்ற பெரியசபை வாழியரோ
காரைநகர் வாழி கதித்து

ஆசிரியப்பா

உலகிரு ளகல இளவள ஞாயிறு
அலகில் பெருங்கடற் றேன்றி யாங்கு
வாதவூர்த் தோன்றிய வளங்கெழு ஞாயிரும்
அருந்தமிழ்ப் பாண்டியன் அரிமர்த் தனன்செய்
பெருந்தவத் தாலவன் பேரமைச்ச னாகித்
தென்னவன் பிரம ராயனாத் திகழ்ந்து,
தென்னாடு பெற்ற மன்னவன் என்ன
வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து தாழ்வறப் புரந்து,
பெருந்துறை யதனிற் பெம்மான் குருந்த
மரத்தடி வைகி மாணருள் பெருக்கக்
கரைந்திரு கண்ணீர் மழையெனக் கலுழத்
திருந்துசிவ போக மென்னுந் தேறல்
அருந்தித் தேக்கி அரையன் பொருளெலாங்
குருந்தடிக் கிடத்திச் குரவனா ரருளால்
நரியெலாம் பரியா வந்திட நல்கிப்,
பரிமிசை ஈசனார் பரிக்கக் கண்டும்,
தண்ணீர் மலரணி சடையோன் முடியில்
மண்ணது வேறவும் மாறன் பிரம்படிப்
புண்ணது வேறவுங் கண்டு பொருராய்க்
கண்ணீர் பெருக்கிக் கசிந்துநின் றுருகிக்
கறைமிடற் றேன்றனைப் போற்றிக், கயற்கட்
பிறைவளை மூகையைப் பேசுவித் தருளியும்,
மத்தப் பெருக்கால் வழக்கிட வந்த
புத்தரை வாதிற் புறங்கண் டருளியும்,
பிறைமுடி யண்ணற் பிரானார் எழுத
மறையெனும் பெற்றியின் வாசகங் கோவை
அறுநா றும்நா னூறுமா வருளித்

தேனெடு பாலுந் தெய்விக அமுதும்
 மானவே யானும் மாந்திப் பிழைக்க
 ஊனையு முயிரையும் உருக்கத் தந்தும்,
 கற்றைச் சடையோன் கருத்தனைக் குழைத்த
 மற்றெடுப் பிலாத வாதவூ ரண்ணல்
 மணிவா சகனார் பெயரினை வழங்கி
 அணிபெறு தமிழும் அருளார் சைவமும்
 நனிமிக வோங்க நற்பணி புரியுங்
 கனிவுடன் ஈழச் சிதம்பரம் என்னும்
 காரைச் சிவனார் சீருடைக் கோயில்கொள்
 காரை நகருளார் கருதுமென் நண்பினர்
 பதினே ழாண்டின்முன் பண்புடன் நிறீஇய
 மணிவா சகசபை வாழிய; மற்றதன்
 பணிகளும் விழாவும் பார்மிசை சிறக்க;
 அணிமிகு மன்னதன் மலரினி தோங்க;
 வாழுக பெரிதே வாழுக பெரிதே
 ஆழிகு முலகில் அரனார் அருளால்
 வாழுக வாழுக வாழுக பெரிதே.

வாழ்த்துரை

டாக்டர் சி. சுப்பிரமணியம்
L. M. S. (CAL.) L. R. C. P. & S. (EDIN.)

சைவம் சிவத்தின் தொடர்புடையது. சைவசமயம் உயிர்களைச் சிவத்தி னோடு தொடர்புபடுத்தும் நெறியாகும். எல்லாவுயிர்களும் இன்பத்தை அடைய விரும்புகின்றன. சிவமே உயிர்கள் இன்பத்தை அடைதற்கு நிலைக்களமாயுள்ள பெரும் பொருளாகும். சிவசம்பந்தமின்றி எவ்வுயிரும், நிலைபேறுகிய இன்பத்தை அடையாது. அன்பு நெறியாகிய சைவம் எல்லார்க்கும் பொதுவானது. தென் னுடைய சிவனே எந்நாட்டவர்க்கு மிறைவன்.

சைவசமயம் சிறந்தோங்க, முன்னே பல பேரறிஞர்கள் முயன்று வந்தார் கள். இக்காலத்தும் பலர் முயன்று வருகின்றார்கள். சைவசமயம் வளர்ந்தோங்க இந்நாளில் பல சபைகள் தோன்றிப் பெருந் தொண்டாற்றி வருகின்றன. அவை களுள் ஒன்றாக விளங்குவது காரைநகர் மணிவாசகர் சபையாகும். இச் சபை யாண்டுதோறும் மணிவாசகர் விழாவினைச் சிறப்புற நடாத்தி சைவ சமயத்திற்குப் பெருந் தொண்டாற்றி வருகின்றது. இவ்வாண்டு மணிவாசகர் விழா மலர் எனப் பெயரிய மலரினை வெளியிடுகின்றது. அரிய பெரிய கட்டுரைகள் அடங்கிய இம் மலர் பெரும் பயன் நல்குமென்பது அறிஞர் பலர்க்கும் ஒத்த முடிபாகும். இம் மலரென்றும் நின்று நிலவுக.

மணிவாசகர்சபை இத்தகைய தொண்டுகள் பலவற்றைச் செய்து கண் ணுதற் பெருமான் திருவருளால் என்றும் நின்று நிலவுவதாக.

வாழ்த்துச் செய்திகள்

C. RAJAGO PALACHARI

60, BAZLULLAH ROAD
TYAGARAYANAGAR
MADRAS 17

திருவிடைக்காடு அண்ணா பல்கலைக் கழகம் தலைவர்
கருணாநிதி அவர்கள் மூலமாக நடைபெற்றுள்ள திருவிடைக்காடு
செய்திகள் எவ்வளவு மகிழ்ச்சியை உண்டாக்கியுள்ளன.

திருவிடைக்காடு அண்ணா பல்கலைக் கழகம் தலைவர்
கருணாநிதி அவர்கள் மூலமாக நடைபெற்றுள்ள

திருவிடைக்காடு அண்ணா பல்கலைக் கழகம் தலைவர்
கருணாநிதி அவர்கள் மூலமாக நடைபெற்றுள்ள

திருவிடைக்காடு அண்ணா பல்கலைக் கழகம் தலைவர்

நாடும் தமிழ் இசையால் இறைவனை வழிபடும் அருட்பண்பு நம் தமிழ் நாட்டிற்கே இயல்பானதொன்று. சங்ககாலம் முதற்கொண்டு இப்பண்பாட்டின் தன்மை சிறிதும் குன்றாமல் இன்றளவும் நிலவி வருகின்றது: திருமுருகாற்றுப்படை, பரிபாடல் முதலியவற்றின் மூலம் தொடங்கிய இத்தெய்வப் பாடல்கள், காலத்தாலும் சூழ்நிலையாலும் சற்றும் மாறாமல் நம் காலத்துக் கவிஞரான தேசிகவிநாயகம்பிள்ளை வரை தொடர்ந்துவந்துள்ளது. மக்கள் உயிர் இம்மாநிலத்தில் உள்ளவரையும் இது தொடர்ந்து நீடிக்கும் என்பதிலே சிறிதளவும் ஐயம் இல்லை.

மனித அறிவால் சாதிக்கமுடியாத அரிய செயல்கள் எதுவுமே இல்லை. “கந்துக மதக்கரியை வெல்லலாம், கரடிவெம்புலி வரையும் கட்டலாம். ஒருசிலங்க முதுகின்மேற் கொள்ளலாம். நீர்மேல் நடக்கலாம் கனல்மேல் இருக்கலாம். விண்ணவரை ஏவல் கொள்ளலாம். வேறொருவர் காணாமல் உலகத்தில் உலாவலாம். செயற்கை நிலவையும் செய்து பறக்க விடலாம். இவையெலாம் அரிய செயல்கள் அல்ல. ஆனால் நம்முடைய வாழ்க்கைதான் நம்மால் உணரக்கூடாத பெரும் சிக்கல் உடையதாக இருக்கிறது. நம்முடைய சிந்தையைத்தான் நம்மால் அடக்கமுடியாத தவிக்கிறோம். வாழ்க்கைக்கும் நமக்கும் என்ன தொடர்பு? உயிருக்கும் உடலுக்கும் உள்ள உறவு என்ன? அவை ஏன் ஒருசமயத்தில் ஒன்றாக இருந்து மறு சமயத்தில் பிரியவேண்டும்? பிரிந்து செல்லும் உயிரின் இயல்பு யாது? அது எங்கே செல்கிறது?

இவ்வுண்மைகளை உணர்ந்தவர்தான் வாழ்க்கையை உணர்ந்தவராவர். அவர்கள்தான், வாழ்வுப் பாதையிலே வழியறியாது — ஒளி அறியாது தவிக்கும் உயிருக்கு வழித்துணையாய் இருக்கமுடியும். உயிருள்ள போது பிறருக்குப் பெருந்துணையாய் நின்றதுபோலவே பிற்காலத்தவர்க்கும் அவர்களின் அருள் வாக்குகள் கலங்கரை விளக்கமாய் நின்று, வாழ்வுக் கடலிலே திசை மாறியவர்களை நன்னெறிப்படுத்தும்.

இவ்வகையில்தான் மணிவாசகரால் அருளப்பட்ட திருவாசகம் நம் அனைவருக்கும் தோன்றாத துணையாய்—பிறவிப்பிணி தீர்க்கும் அரிய மருந்தாய் — இறைவன் அடி சேர்க்கும் இனிய ஆற்றுப்படையாய் நிலவி வருகிறது. கருங்கல் மனத்தையும் கனிவித்துக் கடவுளின்பால் அதனை ஈடுபடுத்தும் பெரும்புணையாக உள்ளது. இதனால்தான் “திருவாசகத்திற்கு உருகாதார் ஒருவாசகத்திற்கும் உருகார்” என்னும் பழமொழியும் நம் மிடையே நிலவி வருகிறது.

பாண்டி நாட்டில் அமைச்சராக இருந்து பணியாற்றிய வாதவூரடிகள், பொன்னும். பொருளும் நிலையற்றவை எனத் தேர்ந்து விண்ணும் மண்ணும் புகழும் துறவுக்கோலம் பூண்டார். உண்மையான வாழ்வு வாழ்ந்தார். அவருடைய அருந்தமிழ்ப் பாடல்கள், உடலையும் உள்ளத்தையும் ஊனையும் உருக்கும் தன்மை வாய்ந்தவை. இறைவனின் இயல்பை உள்ளவாறு உணர்த்தும் தன்மை நிறைந்தவை. மாந்தரைத் தீ நெறியினின்றும் விலக்கி செந்நெறிப்படுத்தும் நற்றிறம் வாய்ந்தவை. “வான் கலந்த மாணிக்கவாசக” என்னும் பாடலின்மூலம் இராமலிங்க அடிகள் மணி வாசகத்தின் பெருமையினைப்பற்றி கூறியதற்குமேல், வேறுயார் கூற முடியும்?

வானுகி மண்ணுகி வளியாகி ஒளியாகி
 ஊனுகி உயிராகி உண்மையுமாய் இன்மையுமாய்
 கோனுகியான் எனதுஎன்று அவரவரைக் கூத்தாட்டு
 வானுகி,நின் ரூயைஎன் சொல்லி வாழ்த்துவனே.

என்னும் ஒரு பாடலின்மூலம் மணிவாசகரின் பெருமையினை நன்கு உணரலாம். இறைவன்தான் எல்லாம் ஆகி நிற்கின்றான். அவன் ஒருவனே உண்மையுமாய் இருக்கிறான். இன்மையுமாய் இருக்கின்றான். அவனது அருள் விளையாடல்களிலே அதுவும் ஒன்று. எனவே, இறைவன் இல்லை என்று கூறுவாரிடமும் அவன் கரந்து உறைகின்றான். அதை அவர்கள் தெரிந்துகொள்ளாவிட்டாலும் ஆண்டவனின் அளப்பரிய ஆற்றலை நம்புபவர்களாவது தெரிந்துகொள்ள வேண்டாமா? மாந்தர் அனைவாரிடமும் அன்பு காட்டவேண்டாமா? வெறுப்பையும் பகைமையையும் வளர்க்காமல், அன்பையும், அருளையும் பேணிக் காக்கவேண்டாமா?

வாதவூரடிகள் நமக்கு உணர்த்திச் சென்ற அன்பின் வழியே சென்று அருள் கோவிலுக்குள் நுழைந்து, உண்மை நெறியாகிய இறைவனைக் காண்போமாக!

கி. சுப்பிரமணியம்

தமிழ்த் தலைமகன்

உயர்திரு. ச. நடேசபிள்ளை, B. A., B. L.

தலைமகனாகக் கருதத்தக்கவனது இலக்கணம் யாது? மணிவாசகப்பெருமான் திருக்கோவையாரின் இறுதிச் செய்யுளில் தலைமகன் இலக்கணம் கூறுகின்றார் அது வருமாறு :—

காரணி கற்பகங் கற்றவர் நற்றுணை பாணரொக்கல்
சீரணி சிந்தா மணிஅணி இல்லைச் சிவனடிக்குத்
தாரணி கொன்றையன் தக்கோர்தம் சங்க நிதிவிதிசேர்
ஊருணி உற்றவர்க் கூரன்மற் றியாவர்க்கும் ஊதியமே.

அவன் மேகத்தைப் போன்றவன், வேண்டாது கொடுப்பவன் ஆதலின் கற்பக தருவைப்போன்றவன், வேண்டுவதைக் கொடுப்பவன் ஆதலின்; கற்றோருக்கு உசாத்துணையானவன், கல்விச் செல்வம் படைத்தோன் ஆதலின்; இசை நாடக விற்பன்னருக்குச் சுற்றம் போன்றவன், கலையுணர்ச்சியால் அவரினின்றி தன்னைப் பிரித்துக் கருநாதவன் ஆதலின்; சீர்பொருந்திய சிந்தாமணி போன்றவன், நினைத்த வற்றை அளிப்போன் ஆதலின்; அழகிய தில்லையின்கண் உள்ள சிவபிரான் திருவடிக்குரிய கொன்றைமலை போன்றவன், திருவருளுக்குத் தன்னை அர்ப்பணம் செய்த சிவபக்தன் ஆதலின்; சான்றோர்களுக்குத் தொலைவில்லாத சங்கநிதிபோன்றவன், அவர்களை என்றும் ஆதரிப்போன் ஆதலின்; விதியைப்போன்றவன், நட்பினருக்கும் பகைவருக்கும் பயனளிப்போன் ஆதலின்; ஊரிலுள்ள நீருற்றைப்போன்றவன், தன்னை அடைந்தவர்களுக்குத் தண்ணளி செய்பவன் ஆதலின்; இவ்வாறு அவன் யாவர்க்கும் நன்மையைத் தருபவன் ஆவான்.

திருவெம்பாவைப் பூசையும் திருவாதிரையும்

சேர். கந்தையா வைத்தியநாதன்

மார்கழி மாதத் திருவெம்பாவைத் திருநாட்கள் திருவாதிரைத் திருநாள் ஈராகப் பத்து நாட்களிலும் கொண்டாடப்படும் விழா. இவ்விழா யாழ்ப்பாணத்தில் பரவி இருக்கும் அளவுக்கு தென்னாட்டில் எங்கணும் காணோம். இவ்விழாவைத் திருவெம்பாவைப் பூசையென்று பொதுமக்கள் கூறுவது முண்டு. இவ்விழாவைக் கொண்டாடாத ஆலயம் யாழ்ப்பாணத்தில் இல்லை யென்றே சொல்லலாம். இதற்குக் காரணம் ஈழத்துச் சைவமக்கள் மணி வாசகருக்கும் திருவாசகத்திற்கும் கொடுக்கும் மதிப்பின் பெருமையே.

திருவெம்பாவைப் பூசையின் தொடர்பு சைவ சமயிகளுக்கும் வைணவர்களுக்கும் பொதுவாகிய மார்கழி மாதம் முழுவதிலும் அனுட்டிக்கப்படும் “மார்கழி நோன்பென்பர்”. இதற்கு முந்திய சங்க காலத்தில் வழங்கப்பட்டுள்ள “தைநீர்” ஆடுதல் என்ற விரதமும் மார்கழி நோன்பையே குறிக்கும். இது பண்டைக் காலத்தில் பிரசித்தமாகப் பெண்களால் கையாளப்பட்டு வந்தது. தொடர்பு எங்ஙன மிருந்தபோதிலும் யாழ்ப்பாணத்தில் தற்பொழுது நடைபெற்றுவரும் முறை திருவெம்பாவை பத்துத்தினப் பூசையும் மணிவாசகப் பெருமானுக்கமைந்த மாபெருங் குருபூசை நாட்களாகவே இருக்கின்றன. திருவெம்பாவைத் திருப்பதிகம் மட்டுமன்றி, திருவாசகப் பாக்கள் பலவும், திருவாதலூடிகள் புராண படனமும் இத்தினங்களில் இன்றியமையாதன. “உலகெலாம் உணர்ந்தோ துதற்கரிய” சிவபெருமானைத் “தென்னாடுடைய சிவன்” என்கின்றது மணி வாசகம். அங்ஙனம் தென் பிரிவிற்குறுகிய யாழ்ப்பாணப் பகுதியில் இது தென்னாட்டிலும் பார்க்கப் பிரதிபலிப்பது நம் பண்டைப் பெருமக்கள் செய்த தவப்பயனே. இம்மாபெரும் பயனை வழுவவிடாது காப்பாற்ற வேண்டியது எம் கடமையாகின்றது.

“பார்வீர்த்த நூல்எல்லாம் பார்த்தறியச் சித்தியிலே
ஓர்விருத்தப் பாதி போதும்.”

என்று சிவயோக சாரம் சொல்வதற்கு இணையாக திருவாசகத்தில் அனுபூதிமாண்கள் இரண்டுவரி மகா வாக்கியங்கள் பலவற்றைக் கொள்வர். அவையில் ஒன்று எம்மவர்க்கு மூலமந்திரமாகும். காலஞ்சென்ற பெரியார் சேர். பொன்னம்பலம் இராமநாதன் அவர்கள் ஒருதடவை “முத்தி நெறி அறியாத” என்ற பாட்டில் முதலிரண்டு வரிகளுடன் கண்ணீர் சொரிய நிறுத்திவிட்டார். வேறொரு பெரியார் திருவாசகத்திற்கு முகவுரை

போல பொருளிக்கப்பட்டுள்ள சிவபுராணத்தின் முதலிரண்டு வரியின்மேல் அறிவதற்கு ஒன்றில்லையென்றார்.

“நமச்சிவாய வாஅழக நாதன்தான் வாழ்க,
இமைப்பொழுது மென்நெஞ்சில் நீங்காதான் தான்வாழ்க.”

அல்லது,

“நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே.”

வேறென்ன வேண்டும்!....

“கல்லாவி வீழறவி லொருநால் வர்க்குங்
கடவுளீ யுணர்த்துவதுங் கைகாட் டென்றும்
சொல்லாலே சொல்படுமோ.”—

—தாயுமானவர்.

விஞ்ஞானம்' 'விஞ்ஞானம்; என்று புலம்பி அதை ஒரு புது ஞானமென் பார்க்கு என்சொல்வேன்?

“இன்றெனக் கருளி இருள்கடிந் துள்ளத்
தெழுகின்ற ஞாயிறே போன்று
நின்றநின் தன்மை நினைப்பற நினைந்தேன்
நீயலாற் பிறிதும்ற் றின்மை
சென்றுசென் றணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந் தொன்றுந்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே.

பூதபேதத்தால் தோன்றும் பிரபஞ்சம் முழுதும் “சென்றுசென்று அணுவாய்” அவ்வணுக்களெல்லாம் தேய்ந்து தேய்ந்து இறுதியில் ஓர் அணுவாய் அதுவும் சத்தியில் மறையும் என்ற உணர்வு எந்த ரசாயன ஆராய்ச்சிச்சாலை யில் அணுபிழப்புப் பயிற்சியிற் கண்டார் எங்கள் மணிவாசகர்? அவருக்கு எந்தக் கலாசாலை D. Sc., பட்டம் கொடுத்தது?

“நீருறு தீயே” என்கிறார்! தண்ணீரில் நெருப்பு ஒடுங்கியிருக்கிற தென்ற அறிவு “ஹைட்ரஜன்” வெடிக்குண்டுதான் முதல் தடவையாக 1957-ம் ஆண்டில் சொன்னதா?

சொல்லுதற்கரிய “சோதியாய்த் தோன்றும் உருவமும் அருவாம் ஒருவனே” எம்மையும் ஆட்கொண்டு, “பொய்யாயினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி, மெய்ஞ்ஞானமாக” மிளிராயோ?

திருவாசகம்

சைவப்பேரியார் சு. சிவபாதசுந்தரம்பிள்ளை B. A.

திருவாசகம் தமிழ் நூல்களுள் மிகச்சிறந்தது. அது சிவபிரானது திருக்கர அருளைப் பெற்றது; திருச்சிற்றம்பலமென்னும் அவருடைய திருமுத்திரையை உடையது. அதற்கு இணையாகத்தக்கவை வேதம், சிவாகமமாகிய இரண்டுமேயாம். சிலர் அதைத் தமது “இச்சித்ததெய்வ”மாகக் கொண்டு அதற்கு நித்தியபூசைசெய்துவருகின்றனர். அதன் பொருள் நடராசப்பெருமான் என்று மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் சுட்டிக் காட்டியதாற்போலும், அதன் பூசைமுறை அப்பெருமானது பூசையைத் தழுவியுள்ளது.

திருவாசகத்தின் இனிமை பெரியோர், சிறியோர், கற்றோர், கல்லாதோர், சைவர், அசைவராகியயாவரும் அனுபவிக்கத்தக்கது. அதன் ஓசையிலே சிவபிரானது திருவருள் இசைந்திருத்தலினாலே, அதைக் கேட்ட அளவிலே சிறந்த ஓரீன்பம் உண்டாகின்றது. கிறித்த பள்ளிக்கூடத்திலே படித்த பாலர் வகுப்புக் குழந்தையொன்று தன்பாட்டிலிருந்துகொண்டு வெள்ளைக் கலிங்கத்தர் வெண்டிரு முண்டத் [தர் பள்ளிக்குப் பாயத்தர் அன்னே யென்னும் பள்ளிக்குப் பாயத்தர் பாய்பரி மேல்கொண்டென் உள்ளங் கவர்வரா லன்னே யென்னும் என்னுந் திருவாசகத்தைப் பாடக்

கேட்கும் பாக்கியம் எனக்குக் கிடைத்தது. குழந்தை அதைத் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லி ஆனந்தமடைந்தது. அதைக்கேட்டு நானும் ஆனந்தமடைந்தேன். கிறித்தவர்களுக்கு விலக்கான நூலாயினும் அப்பள்ளிக்கூட ஆசிரியர் அன்னைப்பத்திலுள்ள மூன்று நான்கு பாடல்களைச் சிறுவர்களுக்குப் படிப்பித்துவிட்டார். திருச்சாழலும் சிறுவர்கள் விரும்பும் ஓர்பதிகம். வளர்ந்தவர்களுக்கு யாவும் இனியனவேயாம். ஒருநாள் ஒருவர் சிவபுராணத்தை ஆறுதலாய் அமைதியாய்ப் பாடியதை நான் கேட்கவேந்தது. அதனுண்டான இன்பம் பதிதாய்ச், சூக்குமமானதாய்ச், சலனமற்றதாய் மனத்தை நிறைத்து நின்றது.

திருவருட் பாக்களிலுள்ள சிவமணத்தினாலே கவரப்பட்டுச் சைவர்களான புறச்சமயத்தவர் பலர் உளர். மன்னூரிலுள்ள சைவர்கள் சிலர் அநேக ஆண்டுக்கு முன்னே ஒருமுறை இராமேச்சரத்துக்குப் போனபோது, அவர்களுடைய நண்பராய் இருந்த கிறித்தவரொருவர் பொழுது போக்குக்காக அவர்களோடு கூடிச் சென்று திருக்கோயிலை அடைந்து உட்கோபுரவாயிலுக்கு வெளியே நின்றார். கோபுரவாயிலின் உட்பக்கத்திலே யாரோ ஒருவர் திருப்பாடல் ஒன்றை அன்பு சுரக்கப் பாடினார்.

இக்கட்டுரை, காரைநகர் மணிவாசக சபையினர் வெளியிடக்கருதிய தமிழ்மணிக்கெனச் சிவபதமடைந்த சைவப்பேரியார் சு. சிவபாதசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களால் எழுதப்பட்டது.

கிறித்தவரதைக்கேட்டு அதன் இனிமையையும் பத்திமையையும் பொறுக்கலாற்றாதவராய் அப்பாடலுக்கடிமையாகி இராமேச்சுரனை வழிபடுவாராயினார். அதன்மேல் அவர் தம்முடைய பரம்பரைக் கிறித்த சமயத்தை விட்டுச் சைவராகி வேறு சிவத்தலங்களையும் தரிசிப்பவரானார். திருவருட் பாக்களிலுள்ள இனிமைக்கு உயிராயுள்ளது சிவநேசமேயாம். சிவநேசமுள்ளவர்கள் திருவாசகத்தை ஒதுமினிமை “தேனையும் பாலையும் கன்னலையும் அமுதத்தையும் ஒத்து ஊனையும் என் பினையும் உருக்கா” நிற்கும். திருவாசகத்தைத் தொட்டால். அதன் இனிமையானது, பலாக்காய்ப் பால்போலத் தொட்ட இடத்திலே பிடித்துக் கொள்ளும். ஒரு திருப்பாடலைப் பார்த்தற்காகத் திருவாசகச் சுவடியைத் திறந்தால், அப்பாடலை மாத்திரம் பார்த்துவிட்டுப் புத்தகத்தை மூடுதல் இயலாது. அதைப் பார்த்துமுடிய, அதற்கடுத்த பாடல் கண்ணைக்கவரும்; பின்பு அதற்கடுத்த பாடல். இப்படியே பத்துப் பாடல்களையாயினும் பார்த்து முடிந்தபின்பே புத்தகத்தை மூடுதற்கு மனம் ஒருப்படும்.

இனி, திருவாசகத்தின் பொருளோ வென்னில்: அதன் மெய்ப்பொருள் எமக்கு எட்டாததாயினும், அதன் சொற்பொருள் பெருங்கடலாயுள்ளது. வேதாகமங்களிலும் ஏனைய நூல்களிலுமுள்ள வாய்மைகள் யாவும் திருவைந்தெழுத்திலமைந்தன என்று உமாபதிசிவம் பாடியருளினார். ஆதலால், இவைகள் யாவும் திருவாசகத்திலுள்ள ஐம்பத்தொரு பதிகங்களிலும் அமைந்திருத்தல் நூதனமன்று.

வாய்மைகளேயன்றிச் சைவசாதனங்களும் அதில் நிறைந்துள்ள திருவாசகத்தைப் படிக்க இவைகள் தெள்ளிதிற்புலப்படும். திருவாசகத்திலே ஒரே வாய்மையுடைய இருபாடல்கள் காண்பதரிது. ஐம்பத்தொரு ரெழுத்துக்களும் எழுத்துப் பிரபஞ்சத்தை நிறைப்பதுபோல, திருவாசகத்தில் உள்ள ஐம்பத்தொரு பதிகங்களும் மெய்யறிவுப் பிரபஞ்சத்தை நிறைக்கின்றன. இதிலுள்ள முதலாறு பதிகங்களும் (சிவபுராணம், கீர்த்தித் திருவகவல், திருவண்டப்பகுதி, போற்றித் திருவகவல், திருச்சதகம், நீத்தல் விண்ணப்பம்) சைவர்கள் யாவராலும் படிக்கப்படவேண்டியவை. சைவனுக்கழகு திருவாசகம் படித்தல். திருவாசகம் படித்தவன் இந்தப்பிறவி எடுத்ததைக் குறித்துக் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. இந்தப்பிறவி எடுத்ததின் பயனை அவன் பெற்றுவிட்டான். “அரியதாகிய மானுடப்பிறவி எனக்குக் கிடைத்ததே; எழுபது வருஷம் இந்த உடம்போடு வாழ்ந்தேனே. இந்தப்பிறவியிலே, இந்த வயதிலே உயிர்க்கு உறுதியாகிய நான் தேடிய தேட்டம் யாது” என்றொருவன் தன்னை வினவும்போது, அவன் திருவாசகம் படித்தவனாயின், “ஆகா! நான் திருவாசகம் படித்தேனல்லவா! அது இதைப் போன்ற பத்துப் பிறவிகளுக்குப் போதுமே” என்று நினைந்து அவன் பூரணதிருப்தி அடையலாம்.

இதிலுள்ள பொருட்செறிவைக் காட்டுதற்காக ஒரு திருவாசகத்தை எடுக்கின்றேன்:-

அற்புதப்பத்து—அநுபவமாற்றமை

நடித்து மண்ணிடைப் பொய்யினைப் பலசெய்து நானென தெனுமா

யக், கடித்தவாயிலே நின்றுமுன் வினை மிகக் கழறியே திரிவேளைப், பிடித்து முன் னின்றப் பெருமறை தேடிய அரும்பொரு ளடியேனை, அடித் தடித் துவக் காரமுன் நீற்றிய அற்புத மறியேனே.

இதன் சொற்பொருள்: (இராவணனாக நடிப்பவன் தன் செயலும் பேச்சுமின்றி இராவணனது செயலும் பேச்சுமுடையவதைப் போல) நான் என்செயலும் பேசமின்றிச் வேறென்றாக நடித்து, இந்தப் பூமியிலே பலவகைப்பட்ட பொய்களைச் செய்து, ஆணவமாகிய பாம்பின் கடிவாயிலே அதைச் செலுத்தப்பட்ட அணுத்தன்மையாகிய விடத்தினால் உண்டான நான் எனது என்பவற்றால் வினையும் வினையானது மிக, அதனால் வருந்துன்பம் அதிகரிக்க; அதைத் தாங்கமாட்டாமல் அலறி வருந்திக் கிடந்த என் வருத்தத்தைத் தீர்த்து, விடமிருந்தபோது நான் வெறித்து விலக்கிய சர்க்கரையாகிய சிவாநந்தத்தை, அது தீர்ந்தபின்னும் பயிற்சி வசத்தால், உண்ண மறுத்தபோது, அந்தப்பெரிய வேதங்கள் தேடியறி தற்கரிய தாகிய பரம்பொருள் என் முன் நின்று என்னைப்பிடித்து அடித் தடித்து அச்சர்க்கரையைத் தீற்றிய அற்புதத்தை அறியேன் என்பது.

நடித்து - ஒருவன் இராவணனாக நடிக்கும்போது தான் பேசாதவற்றைப் பேசிச் செய்யத் தகாதனவற்றைச் செய்கின்றான். அதுபோல, ஆன்மாவானது தன்னை உடம்பாகப் பாவித்து உடம்புக்குரிய செயல்களையே செய்கின்றது. உடம்புக்கு ஊறுவந்தால் அது தனக்கு வந்ததாகக் கொள்கின்றது; உடம்பு கொழுத்துப் பலம் உடையதானால் தானே

கொழுத்துப் பலமுடையதாகக் கருதுகின்றது. உடம்போடு தொடர்புடைய வர்களாகிய மக்கள் முதலியோரைத் தமராக எண்ணுகின்றது; தன்உடலையேனும் விவேகத்தையேனும் புகழ் வோரையும் இகழ்வோரையும் தன்னைப் புகழ்வோரையும், இகழ்வோரையும் நினைக்கின்றது. உடம்போடு தொடர்புடைய பொருள் பண்டம், அதிகாரம், செல்வாக்கு முதலியவற்றைத் தன்னுடையனவாகக் கணிக்கின்றது.

பொய்யினைப் பலசெய்து - கடவுளுடைய தன்மையை உணராமல், எங்களுக்கு வேண்டியவற்றை அவரறிய மாட்டாதவரென்னும் பொய்க் கொள்கையைக் கொண்டு, உடம்புக்குத் தேவையான வற்றை அவர்பால் யாசிக்கின்றோம். அவர் ஒரு கூலிக் காரர் என்னும் பொய்க் கொள்கையைக்கொண்டு, "நீ இன்னதுசெய்தால் நான் இன்னது தருவேன்" என்று அவருக்குக் கூறுகின்றோம். பிறர் பாலாரது உடம்புகள் மாயைப் பொருள்களாகிய ஐம்பூதங்களாலாய் என்பது, இரத்தம், தசை, தோல் முதலியவற்றின் தொகுதியென்னும் உண்மையைக் கொள்ளாது, அவைகள் பிரத்தியேகமான பொருளென்னும் பொய்யினைக் கொண்டு அவற்றை அடைதற்கு முயன்று, அவை கிட்டா வாயின், ஆற்றவும் வருந்திப் பித்தருமாகின்றோம். பொறிகள் மாயைப் பொருள்களென்னும் வாய்மையை உணராமல் அவற்றால்வரும் புலன்களாகிய சுவை, ஒளி, ஊறு, ஒசை, நாற்றங்களென்னும் பொய்களைப் பெறுதற்கு இடையீடின்றி முயற்சி செய்கின்றோம். அப் பொய்களைப் பெறும் போது இன்புறுதலும், அவற்றைப் பெறமுயலும்போது இடர் செய்வோ

ரில் வெகுளுதலும், அவை கிடையா வாயின் துன்புறுதலும் பொய்த் தொழில்களேயாம்.

நான் எனதெனு மாயக்கடித்த வாயிலே முன்வினைமிக:— ஆணவமாகிய பாம்பு கடித்தவிடத்திலே அது உகுத்த விஷமானது “நான்”, “எனது” என்னும் மயக்கத்தை உண்டாக்குவது. ஆன்ம வியாபக அறிவு உடையதாயினும் ஆணவம் அவ் வறிவை அணுவாக்குதலினாலே, ஆன்ம தன்னை உடம்போடு ஐக்கியப்படுத்தி உடம்பை “நான்” என்றும், உடம்போடு தொடர்புடையவற்றை “எனது” என்றும் அபிமானித்து, அவற்றை நிலைநிறுத்தவும் பெருப்பிக்கவும் இடையறுது தொழில் செய்கின்றது. இத்தொழில்கள் நல்வினை தீவினை என இருவகைப்படும். நல்வினையின் பயன் இன்பம்; தீவினையின் பயன் துன்பம்; “நான்” என்ற முனைப்பின்றிச் செய்யப்படும் தொழில் நல்வினையுமன்று தீவினையுமன்று; அது மலமாகமாட்டாது; “நான்”, “எனது” என்ற முனைப்போடு செய்யப்படுவதே மலமாகி அது பவித்துத் தொலைக்கவேண்டியதாகின்றது. ஆணவம் பாம்பாகவும், அதன் தொழில் பாம்பின் கடியாகவும், அதிலிருந்துவரும் “நான்”, “எனது” என்பன கடிக்கும்போது சொரியும் நஞ்சாகவும், முன்வினையானது அந்நஞ்சு கலக்கும் இரத்தமாகவும் கொள்ளப்பட்டனபோலும்.

வினை தோன்றுதல் பின் வருமாறு:— தனிவழியிலே பொற்காப்பணிந்து நின்ற குழந்தையொன்றைக் கள்வனொருவன் காண்பானாயின், அப்பொற்காப்பு அவனுடைய மனத்தைக்

கவர, அதை அபகரிக்குமாறு ஏவுவது அவனுடைய ஆணவத்தடையேயாம். அங்ஙனம் அபகரித்தல் தீவினையாம். அங்ஙனம் அபகரித்தற்குத் துணையாயேனும், மாறையேனும் நிற்பது பிராரத்தமாகிய முன்வினை. முன்வினை நல்வினையாயின், அவன் அபகரிப்பதைப் பிறர் அறியமாட்டார். அவன் அதை அபகரித்து, விற்று, தான் விரும்பிய பொருட்களைப் பெற்று, முன்வினைக்கேற்ற இன்பத்தை அதுபவிப்பான். பின்பு அச்செயல் பிராரத்தமாகித் துன்பத்திற்குக் காரணமாகும். முன்வினை தீவினையாயின், அவர் அபகரித்ததைப் பிறர் அறிந்து அவனிடமிருந்து காப்பை வாங்கி அவனை நன்றாகப் புடைப்பாராயின், அந்தப்புடைப்பு முன்வினையின் பயனாகும். அவனைப் புடைத்த பின்பு அரசனுக்கு முறையிடுவாராயின், அரசனால் வரும் தண்டனை திருடமுயன்ற தீவினையின் பயனாகும். முன்வினைப்பயன் அதுபவியாவிடத்துப் புதுவினைசெய்தல் கூடுமாயினும், முன்வினைப்பயன் அதுபவிக்கவேண்டியவிடத்துப் புதுவினை செய்தல் இன்றியமையாததாம்.

கழறியேதிரிவேனை:—கழறுதலாவது வருந்துதல். தீவினைப்பயன் துன்பமாதலால், தீவினையால் வருந்துதலியல்பேயாம். நல்வினையின் பயனாகிய இன்பத்தால் வருந்துதல் எவ்வாரும் எனில்; இன்பமாவது நாம் விரும்பியவற்றைப் பெறுதலால் உண்டாகும் உள்ளக்கிளர்ச்சியேயாம்; கள்ளை விரும்புவன் கள்ளைப் பெறுதலினால் அவனுள்ளத்தில் இன்பமுண்டாகுமாயினும் அவன் அதைப் பருகுதலினால் வரும் அறிவுகேடும், தீச்செயல்களும் துன்பத்தையே ஆக்குவன. கள்ளை

விரும்பாது தூயவுணவை விரும்பு வோன் அதைப்பெறுதலால் உண்டாவது இன்பமேயன்றித் துன்பமாகாதெனின்; பசிதீர்த்தபின்பு பசியுண்டாம்போது துன்பம் வருகலால், அவ்வின்பம் துன்பத்தோடு தொடர்புடையதேயாம். “பசித்துண்டு பின்னும் பசிப்பாளை ஓக்கும், இசைத்து வருவினையின் இன்பம்” என்றார் மெய்கண்டதேவநாயனார். “நான்” “எனது” என்பன இன்றி வினைசெய்யின், கழறித் திரிதல் நோாது.

அப்பெருமறை தேடிய அரும் பொருள் முன்னின்று:— பரமபதியினின்றும் தோன்றிய ஞானமொழியாகிய வேதமும், அறியமாட்டாத அரும்பொருளாகிய அப்பரமபதி கடையவகைய நான் அறியத்தக்க தாய் குருவடிவத்தோடு எனக்கு முன்னே நின்ற அற்புதம் அதியற்புதமேயாம்.

பிடித்து:— எனக்கு முன்னே நின்றதோடமையாது என்னைத் தனது திருக்கரத்தாற் பிடித்தது அற்புதத்துளற்புதமாம். முன்னின்று பார்த்தலாகிய நயனதிட்சையினாலே ஆணவமலங் கெடும். பிடித்தலாகிய பரிசு திட்சையினாலே மாயாமலம் கெடும்.

அடித்தடித்து அக்காரத்தீற்றிய அற்புதம்:— சர்க்கரையைக் கண்ட

வுடனே வாயூறுதல் இயல்பு; அதைத் தின்னுதற்கு விருப்பம் உண்டாகும். அதைத் தீற்றவேண்டியது எதனால்? அடித்தடித்துத் தீற்றவேண்டியதெதனால்? விடம்பொருந்திய உடம்பில் உள்ள நாவுக்கு இனிப்பானவையாவும் கைக்குமென்பர். அதை ஊட்டவேண்டுமாயின் அடித்தடித்துத் தீற்றவேண்டியது அவசியமேயாம். அது போல, “நான்” “எனது” என்னும் விடமேறியவர்களுக்குச் சிவாநந்தம் கசக்கும். சிவபிரானது திருநோக்கும் பரிசும் சேர்ந்தவுடனே விடந்தீர்த்து மெய்ப்பொருள் இனிக்குமாதலால், அடித்தலுந் தீற்றலும் வேண்டப்படா வெனில்; பழைய வாசனையினாலே அதிற்கொண்ட வெறுப்புச் சிலகாலம் நிலைக்குமாதலால், அடித்தடித்துத் தீற்றல் அவசியமாகின்றது. இந்த நிலைத்தலை விளக்குதற்கு நூல்கள் உவமானமாகச் சொல்லுவன பெருங்காயம் முழுவதும் எடுத்தபின்னும் அது நெடுநாளாயிருந்த பாண்டத்தில் அதன் மணம் நிலைத்திருத்தலும், குயவன் கைவிட்டபின்பும் அவன் சுழற்றிய சக்கரம் சுற்றுதலுமாம்; தீற்றும் போது சர்க்கரை நாவிலே படுதலும் அது இனிக்கும். அதன்மேல், “ஈசன் எந்தை இணையடி நீழலே” என்றும் நிறைந்த இன்பத்தோடிருக்கும் உறைவிடமாகும்.

நோய்உற்று மூத்துநான் நுந்துகன்றாய் இங்கிருந்து நாய்உற்ற செல்வம்நயந்தறியா வண்ணம் எல்லாம் தாய்உற்று வந்தென்னை ஆண்டுகொண்ட தன்கருணைத் தேய்உற்ற செல்வற்கே சென்றுதாய் கோத்தும்பீ!

ஆதியுமந்தமு மில்லா அரும்பெருஞ் சோதி

சிவக்கவமணி சி. கே. சுப்பிரமணிய முதலியார்

இது திருவாசகத்தில் தலைசிறந்த பகுதியாகிய “ திருவெம்பாவையின் ” தலை சிறந்த முதற் சொற்றொடர். திருவாசகம் சைவ சமயாசாரியர்கள் ஆகிய நால்வர் பெருமக்களுள் தலை சிறந்து விளங்கும் திருவாதவூரடிகள் திருவாக்காகிய ஞானசாத்திரம். திருவாதவூரடிகளார் நால்வர் பெருமக்களுள்ளே காலத்தால் முற்பட்டவர். மூவர் முதலிகளுக்கும் பிற்காலத்தவர் என்று கொள்வோர்களுமுண்டு. திரு. மறைமலையடிகளும் அறிஞர் திரு. கா. சுப்பிரமணியபிள்ளையவர்களும் காலத்தால் முற்பட்டவர் என்று துணிந்து எழுதியுள்ளார்கள். அடியேனும் எனது “மாணிக்கவாசகர் அல்லது நீத்தார் பெருமை” என்னும் நூலில் இவ்வாறே துணிந்து பல காரணங்கள் காட்டி எழுதியுள்ளேன். எனது ஆசிரியர் பண்டிதர். திரு. ச. திருச்சிற்றம் பலம் பிள்ளையவர்களும் தமது மாணிக்கவாசகர் என்னும் சொற்பொழிவு நூலில் இந்த முடிபையே கொண்டிருக்கிறார்கள். “நரியைக் குதிரை செய்வானும்” என்ற தேவாரம் “நரியைக் குதிரைப் பரியாக்கி” என்னும் திருவாசகப் பகுதியை எடுத்தாண்டதாகக் காண்கிறது. “அணியார் வைகைத் திருக்கோட்டினின்றதோர் திறமும் தோன்றும்” என்னும் தேவாரத் திருவாக்கு அடிகளார்பொருட்டு இறைவனார் வைகைக்கரையில் செய்த மண்சுமந்த திருவிளையாடற் பகுதிபைக் குறிப்பதாகும். “குடமுழந்தீசனை வாசனைக் கொண்டார்” என்ற திருவாக்கு அடிகளார் புராணசரிதப்படி முன்னை வரலாற்றைக் குறிப்பது என்

பது அறிஞர்கள் கருத்து. மகாமகோபாத்தியாய ஸ்ரீ ஐயர் அவர்கள் கருத்துமிதுவே. இவற்றால் அடிகளார் திருநாவுக்கரசு நாயனருக்கு முற்பட்டவர் என்ற துணிவு வலியுறுத்தப் பெறுகின்றது. இனி அடிகளார் சரியை முதலிய நாற்பாதங்களுள் ஞானபாதத்தை விளக்கவந்தவர் என்பதுமரபு. “ஞான முதனன்கு மலர்நற்றிரு மந்திரமலை.” (பெரியபுராணம்) “ஞானயோக்கிரியாசையெலாம்” ஐ. ஞானத்தினியல்பு சிவஞானசித்தியார் முதலாகிய சிவாகமங்களுள் விரிக்கப்பட்டுள்ளது. அவ்வியல்பெல்லாம் அடிகளார் ஞான வாழ்க்கையிலும் திருவாக்குகளிலும் பொருந்தி வெளிப்படக் காணலாம். பித்தரைப்போலத் திரிவதும், உலகை மறந்து நிற்பதும், பாலருடனுன்மத்தர் பசாசர் குணமருவுவதும், ஞானிகளினியல்பா மென்பர். வாதவூரடிகளாரை உலகர் பித்தர் என்றுரைத்தனர் என்பது “பித்தனென்றெனை உலகவர் பகர்வதோர் காரணமிது கேளீர்” என்ற திருவாசகத்தாலறியக்கிடக்கின்றது. உலகத்தோடொட்ட ஒழுகாமல் பதார்த்தங்கள் பாராமல் பரமே பார்த்திருந்த பரம ஞானிகள் திருவாதவூர். ஆதலின் அவர் திருவாக்குத் திருவாசகம் எனப்படுவதாம். பரமசிவனையே (இலக்கியமாக) இலக்காக்கொண்டுள்ளதாகலின் அது திருவாசகமாயிற்றென்பர் சிவப்பிரகாசர். “வாசமே வாசகம் அதற்கு வாச்சியம் தாசகலல்குல் வேய்ந்தோளிடத்தவனே.”

திருவாசக முழுமையும் சிவனருள் வாக்கு அதன் கண்ணுள்ள 51 பகுதிகளும் 51 அக்கரங்கள் என்பது மரபு. இதற்குத் “ திருவாசகம் ” என்று பெயரிட்டார் யாவர் எனின் இறைவர் எழுதியபோது சூட்டியதாகலாம் என்று கருதவும் இடமுண்டு. தமது பாசரங்களுக்கு அடிகளாரே அப்பெயரிட்டார் என்பது பொருந்தாது. அல்லது பிற்காலத்து பெரியார்களால் இடப்பட்ட பெயராகவுமிருக்கலாம். அடிகளாருக்கு இறைவர் “ மாணிக்க வாசகர் ” என்றும் பெயர் சூட்டினார் என்ற சரிதவரலாறும் காண்க. திருவாதவூரர் புராணம்தான் அவர் சரிதவரலாற்றுக்குப்பெரிதும் ஆதரவாயுள்ளது. திருவாசகத் திருவாக்கினால் தெரியும் பகுதிகளால் ஆதரிக்கப்படுவது. இதில் அடிகளார் இன்னின்ன திருவாசகங்களை இன்னின்ன தலங்களில் இன்னின்ன சந்தர்ப்பங்களில் அருளிணர் என்று விவரமாய் வரலாறு கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இப்போதுள்ள திருவாசகப் பிரதிகளில் அவ்வரிசையில் அமைக்கப்பெறவில்லை; இப்பிரதிகளின் அமைப்பு அதற்கு மாறியிருக்கிறது. அன்றியும் பகுதிகளின் அளவுக்கேற்றப்படி வரிசைப்படுத்தி அமைக்கப்பெற்றதாகத் தோன்றுகிறது. உதாரணமாக முதலில் கலிவெண்பாவாகிய சிவபுராணப்பகுதி வைக்கப்பட்டுள்ளது. “ சிவபுராணம் ” என்னும் பெயர் அடிகளாராலே அப்பகுதிக்குச் சூட்டப்பட்டது என்பது “ சிந்தை மகிழ்ச் சிவப்புராணந்தன்னை முந்தைவினை முழுதுமோய உரைப்பனியான் ” என்ற திருவாக்கினுற் போதரும். அதனை அடுத்து 3 அகவல்களும் அவற்றையடுத்து 100 பாசரங்களையுடைய திருச்

சதகமும் அதனையடுத்து 50 பாசரங்களையுடைய நீத்தல் விண்ணப்பமும் அதனையடுத்து 20 பாசரங்கள் கொண்ட திருவெம்பாவை திருவம்மானையும் அதன்பின் 19, 14, 13 என்ற குறைந்த பாடல்களையுடைய பகுதிகளுமாக இவ்வாறு 100, 50, 20, 19, 14, 13, 10 என்ற வரிசைப்படி ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. அடிகளார் அருளிய முறைப்படி அமையவில்லை என்பது வெளிப்படையாக பதிக்கங்களின் கருத்துக் குறிக்கும், உள் தலைப்புக்களும் அடிகளாரால் தரப்பட்டவையல்ல என்பதும் ஐயப்பாடு. பத்தி வைராக்கிய விசித்திரம், பிரபஞ்ச வைராக்கியம், சகத்தின் உற்பத்தி, சிவனோடு ஐக்கியம், பிரபஞ்ச சத்தி, ஆத்மபூராணம், சிவ விளைவு, சிவ உபாதி ஒழிதல் என்பன சைவ சித்தாந்த மரபுக்கு மாறுபட்டவை என்று தோன்றுகிறது. இவை வேறு யாரோ பெரியாரால் தரப்பட்டவை என்று கருத இடமிருக்கிறது. சில பிரதிகளில் அதிகப்படியான சில பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. இது காறும் கூறியவற்றால் திருவாசகப் பிரதிகளில் பிறருடைய கைவேலைப்பாடு தெரிகிறது என்பது புலப்படும். ஆனால் அடிகளார் சொல்ல இறைவர் தாமே ஒரு பிரதி எழுதிக்கொண்டார் என்ற வரலாறு கேட்கப்படுகின்றமையால் தேவாரங்களில்போல் இதனுள் பாடபேதங்கள் காணப்படவில்லை.

இனித் திருவாசகம் உரியகாலங்களில் எல்லாச் சிவாலயங்களிலும் திருமடங்களிலும் அடிப்பட்டுவரும் சைவரீடுகளிலும் தொன்றுதொட்டு இன்றியமையாது ஒதப்பட்டு வருகின்றது. திருக்கல்யாணச் சடங்குகளிலும், மார்

கழியில் திருவெம்பாவைத் திருநாட்களிலும் திருப்பொற்கண்ணமும் திருவெம்பாவையும் ஐதிகமாக ஒதிவரப் பெறுகின்றன. திருவெம்பாவைத் திருநாட்களில் வேறு திருமுறைகளாவது திருப்பாடல்களாவது ஒதுதல் கூடாதென்னும் மரபுவழக்கமுண்டு. இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த திருவாசகத்தில் திருவெம்பாவைப் பகுதியாகிய 20 பாடல்கள் கொண்ட பதிகத்தின் தலைப்பில் விளங்குவது மேலே கண்ட “ஆதியுமந்தமுமில்லா அரும்பெருஞ் சோதி” என்னும் அரிய அழகிய சொற்றொடர்.

திருவெம்பாவை வரலாறு :

திருவாதவூரடிகளார் திருவண்ணாமலையில் எழுந்தருளியிருக்கும்போது மார்கழிமாதத்தில் பெண்கள் விடியற்காலையில் எழுந்து ஒருவரை ஒருவர் போய் எழுப்பி ஒன்றுகூடி அனைவரும் சென்று பொய்கையில் நீராடி இறைவரைத் துதித்து வருதலைக் கண்டார். அதனைப் பொருளாகக் கொண்டு இப்பகுதியை அப்பெண்கள் கூற்றாக அருளிச் செய்தார். பெண்கள் விளையாட்டுக்களைப் பார்த்தபோதெல்லாம் அடிகளாருக்கு அவ்வவற்றையே பொருளாக வைத்து இவ்வாறு சொல்லி விளையாடுங்கள் என்று பணிப்பார் போன்று பல பதிகங்களை அருளிச் செய்வது அவர் வழக்கம். திருப்பொன்னாசல், திருத்தோணைக்கம், திருவம்மாளை முதலிய பகுதிகள் எல்லாம் இவ்வாறெழுந்தனவேயாம். அந்நாளில் இறைவன் புகழ்களைப் பாடிக் கொண்டே பெண்கள் விளையாடுவது வழக்கம். “தருந்தடக்கை முத்தழலோர் மனைகடோறும் இறைவனது தன்மை பாடி, - கருந்தடங்கண்

ணர் கழல்பந்தம்மாளைப் பாட்டயருங்கமுமலமே” என்ற ஆளுடைப்பிள்ளையார் திருவாக்கு இவ்வழக்கைப்பற்றி எழுந்தது. அடிகளாரது திருப்பாட்டுக்களைப் பாடிக் கொண்டே பெண்கள் விளையாடும் வழக்கமும் எழுந்திருக்கக்கூடும். இந்நாளில் சும்மி கோலாட்டம் முதலிய விளையாட்டுக்களைப் பெண்கள் பாடல்களைப் பாடிக் கொண்டே செய்வது காணலாம். ஆனால் அவை பெரும்பாலும் பொருளற்ற வெறும் பாடல்களாகவே உள்ளன. அடிகளாரது பாடல்களையும் ஏற்ற தேவாரம் முதலிய அருட்பாடல்களையும் சொல்லி விளையாடினால் இகத்துக்கும் பரத்துக்கும் நன்மைதரும்.

அடிகளார் மார்கழி மாதத்தில் விடியற்காலையில் பெண்கள் ஒருவரை ஒருவர் தட்டி எழுப்பிக் கொண்டு ஒன்று சேர்ந்துபோய் நீராடி இறைவனைப் பாடிவருவதைக் கண்டார். விடியற்காலையே நேரமானது சிருட்டிகாரியத் தொடக்கத்தையும் இராக்காலமானது சங்காரத்தின்பின் உயிர்கள் இளைப்பாறி புனருற்பவத்துக்குச் சித்தமாதலையும் குறிக்கும் என்பர். விடியற்காலத்தில் பெண்கள் ஒருவரை யொருவர் எழுப்பி ஒன்றுகூடி நீராடச் சென்று நீராடி இறைவரைத் துதித்தல் சங்காரத்தில் ஒடுங்கிய நவசக்திகள் உலகம் புனருற்பவத்தின் பொருட்டு கிளம்பி ஒன்றையொன்று பிரேரேபித்து ஒன்றுகூடித் தொழிற் பட்டு இறைவரது ஐந்தொழிலிற்பட்டு உலகம் நிகழக் காரணமுண்டாக்குதலைக் குறிப்பில் உணர்த்துவதாகிய உள்ளுறையை வைத்து இப்பகுதியை அருளினார் என்று ஆன்றோர் கூறுவர். “மார்கழி நீராடேலோரம்பாவாய்” “தங்கள் மலங்கழுவுவார்

வந்து சேர்தலினால்” “போற்றி எல்லாவுயிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம்” என்பவை முதலியன இக்குறிப்புத் தருவன என்பர். சிருட்டியிற்புகும் சக்திகள் இந்த சிருட்டியுட்படும் உயிர்கள் இறைவனது பஞ்சகிருத்தியங்களுட்பட்டு இறைவனை வணங்கி இன்பம் பெறுவனவாக என்று இறைவனது ஐந்தொழிலையும் போற்றி முடிக்கின்ற திறமும் காண்க. “போற்றி எல்லாவுயிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம். போற்றி எல்லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள் போற்றி எல்லாவுயிர்க்கும் ஈருமினையடிகள், போற்றிமான்முகனும் காணாமலரடிகள், போற்றியாமுய்யவாட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்” என்று வருவன ஐந்தொழிலருட்கூத்தைக் குறித்து சிருட்டியின் குறிக்கோளைக் காட்டுவன காண்க.

இந்த முதற்பாசரத்தின் தூலப் பொருளாவது ஒரு தோழி விடியற்காலையேரத்தில் மற்றொருதோழியின் கடைவாயினின்றுகொண்டு அவளைக்கூவி “நாங்கள் இறைவன் புகழ்களைப் பாடிக்கொண்டு நிற்கிறோம். அவ்வொலி வீதியெல்லாம் கேட்கிறதே, நீ கேட்டுக் கொண்டே படுக்கையிற்படுத்துப் புரண்டு, கதவு திறந்து வராமல் இருக்கின்றாயே! உன் காதுகள் வன்செவியோ! இதுவோ எம்தோழியின் தன்மை” என்பதாம். இது சங்காரத்தின்போது ஒங்கியிருந்து புனருற்பவத்தின் பொருட்டு வெளிப்பட்ட வாமை என்னும் சக்தி சேட்டை என்னும் சக்தியைப் பிரேரித்ததென்ற உட்குறிப்பை யுடையதென்பர். இந்த முதற்பாசரத்தின் தலைப்பில் விளங்குவது “ஆதியுமந்தமுமில்லா அரும்பெருஞ் சோதி” என்ற சொற்றொடர். இதற்குப் பதப்

பொருள் முதலும் முடிவுமில்லாத அரியபெரிய ஒளியாயுள்ள இறைவன் என்பதாகும். இது இறைவரது சொரூப லட்சணம் கூறியதாம். இறைவர் ஒளியுருவமானவர் என்று நூல்கள் பேசும். சோதி என்றால் சோதி சொரூபமான பொருளைக் குறிக்கும். ஆதியும் அந்தமும் இல்லா என்பது தொடக்கமும் இறுதியுமில்லாத என்பதாம். இறைவராகிய பராபரன் இன்ன காலத்தில் தோன்றினான், இன்ன காலத்தில் முடிவடைவான் என்பதன்றி, அநாதியாம் நித்தியமாய் அழிவில்லாமல் உள்ள பொருள் என்பதாம். தனக்கு ஆதியும் அந்தமுமில்லாதவனாகையால் மற்ற எல்லாவற்றுக்கும் தொடக்கமும் முடிவுமாய் நிற்பவன் என்பதைக் கடைசிப்பாசரத்தில் “போற்றியருளுக நின் ஆதியாம் பாதமலர், போற்றியருளுக நின் அந்தமாம் செந்தளிர்கள்” என்ற அடிகளால் தொடர்புபடுத்துக் கூறியருளினார். நித்தியத்துவம் என்பது பதி இலக்கணங்களுள் ஒன்று.

அரும்பெரும் சோதி என்றதனால் இதுபோன்ற அரிய சோதியும் பெரிய சோதியும் ஒன்றில்லை என்ற படியாம். “அண்டமாரிருண்டு கடந்தும்பர் உண்டுபோலு மொரொண்சுடர்” என்ற அரசுகள் திருவாக்கு இதன் தன்மையை மேலும் விளக்குகின்றது. இங்குக் கூறிய இருள் “மாக்கள் சிந்தையுட் சார்ந்துநின்ற பொங்கிய இருள்” இதனாலே அந்தச் சோதிச்சுடர் எங்கும் நிறைந்த அருள் ஞானத் தனிச்சுடராம் என்க. “சோதியேசுடரே சூழ்ஒளி விளக்கே” என்றெல்லாம் பின்னரும் கூறுதல் காண்க. இதனை “அலகில் சோதியன்”

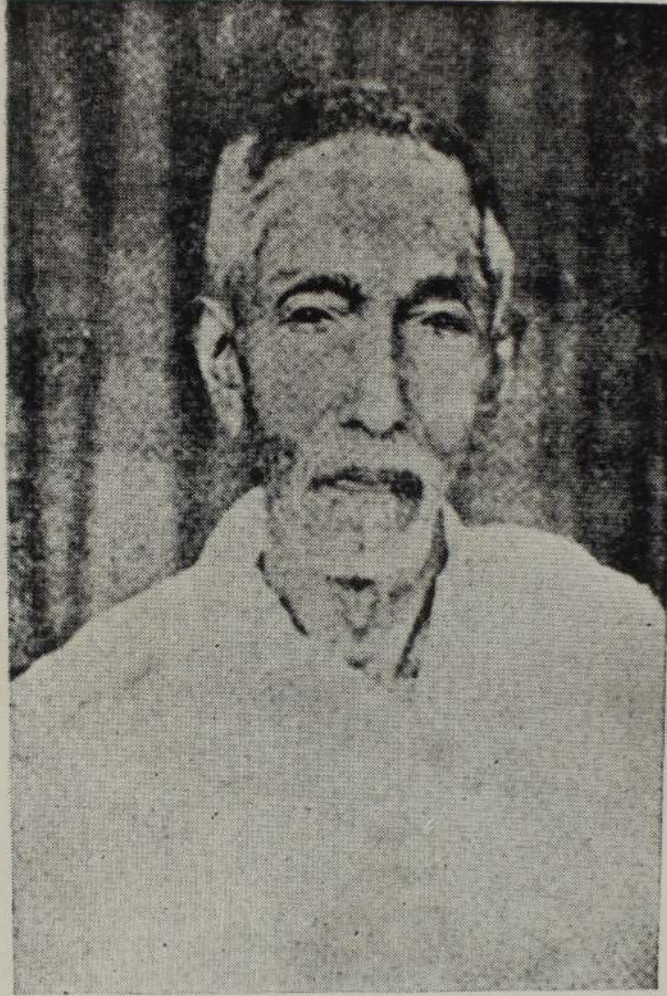
என்றார் பெரியபுராணமுடைய பேராசிரியர். “ஒளியில் ஒளியில் ஒளியன்” என்பது ஞானசாத்திரமாகிய சிவாகமம். இதனை “ஒளியாயொளியதன் ஒளியாயொளியும் தணிதரு மொளியாகி” என்று பொருளினினை விரித்துக் கூறினார் கச்சியப்ப முனிவர். “களங்கமற்ற உள்ளமாகிய ஆகாயத்திலே குற்றம் போக்க வல்லதாகிய குற்றமில்லாத சுடருக்கு உதயமும் அத்தமனமும் இல்லாதபடியிலே” என்று இச்சொற்றொடர்ப் பொருளை “கரவி லுள்ளமாம் விசும்பிடைக் காசற விளங்கும் பரசிலாச் சுடருக்கு உதயமும் ஈறுமின்மையின்” என்று நன்கு திருவிளையாடற் புராணத்துள் விரித்தருளினார் ஆசிரியர்.

இத் தன்மைத்தாகிய அரும்பெரும் சோதியாகிய பரஞ்சடர் தன்னை வாழ்த்தி வந்தடைந்தாரையெல்லாம் பாச நீக்கித் தன்வடிவமே யாக்கி அடியார் கூட்டத்துடன் சேர்க்கும் என்பது சிவாகம ஞானநூல்களின் முடிபு. இதனையே அடிகளார் அதிசயப்பத்தில் எடுத்து வகைப்படுத்தி யருளியுள்ளார். “நீக்கிமுன் னனைத்தன்னெடு நிலாவகை குரம்பையிற் புகப்பெய்து, நோக்கி நுண்ணிய நொடியன சொற்செய்து நுகமின்றி விளாக்கைத்துத், தூக்கி முன் செய்த பொய்யறத்துக ளறுத்தெழு

தருகடர்ச்சோதி, ஆக்கியாண்டு தன்னடியருட்கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே இத் திருப்பாட்டில் இறைவராகிய பரஞ்சடர் உயிர்களுக்குச் செய்யும் அருள்களைப் படிப்படியாகக் குறிக்கின்ற அருமை பாராட்டத்தக்கதாம். நோக்கி என்பது அருட்கண் நோக்கமாகிய சாட்சுஷீதீக்கை. நுண்ணிய நொடியனசெய்தல் : சி பஞ்சாக்கரோப தேசம். நொடியன = சிவபோதமாகிய மலசத்திகளை அழிக்கும் தன்மையுடையனவாகிய-நொடித்தல் = அழித்தல் “நொடித்தான்மலை” என்பது காண்க. 8, 9-ம் சூத்திரக் கருத்து. நுகமின்றி விளாக்கைத்து-விச்சதின்றியே விளைவுசெய்யும் உழவுசெய்து. விளா-உழவு. “பாழ்செய் விளாவி” என்பது காண்க. தூக்கி - இருவினை ஒப்புவரப்பார்த்து - முன் செய்த பொய்யறத்துக ளறுத்து - பாச நீக்கம்செய்து. 10-ம் சூத்திரம். சுடர்ச்சோதியாக்கி = தன்னைப்போலச் செய்தல். சிவத்தன்மை பெறச்செய்தல் சிவப்பேறு பெறுவித்தல் 11-ம் சூத்திரம். : சிவமாக்கி” அடியரிற் கூட்டுதல் 12-ம் சூத்திரக் கருத்து. “அன்பரொடு மீஇ” என்ற கருத்து. இவை அருட்பெருஞ் சோதியின் செயல்களாம். இவற்றையறிந்து பயன்பட்டுய்வோமாக.

சிவம்.

“செம்மைநலம் அறியாத சிதடரொடுந் திரிவேளை மும்மைமலம் அறுவித்து முதலாய முதல்வன்தான் நம்மையுமோர் பொருளாக்கி, நாய்சிவிகை ஏற்றுவித்த அம்மைஎனக் கருளியவாரூர் பெறுவாரச் சோவே.”

சைவப்பெரியார் திரு. சு. சிவபாதசுந்தரம் அவர்கள் B. A.
சைவத்துக்காக மிக உழைத்த பெரியார்

Donated by:-
Mr. K C. KULARATNAM

மகா வித்துவான் சி. கணேசையர் அவர்கள்
தமிழுக்காக மிக உழைக்கும் பெரியார்

மாணிக்கவாசகப் பெருமான் மனக்கருத்தின் நிலை

மகாவித்துவான் சி. கணேச ஐயர்

மாணிக்கவாசகப் பெருமான் மனக்கருத்துத் தன் பிறவிப்பிணியை நீக்கவேண்டுமென்பதே. இக்கருத்து அவருக்கு முற்பிறவியின் தொடர்பால் இளமையிலேயே யுண்டாயதென்பது, “தெய்வமென்பதோர் சிந்தையுண்டாகி — முனிவிலாததோர் பொருளது கருதலும் — ஆறுகோடி மாயா சத்திகள் வேறு வேறு மாயைகள் தொடங்கின — ஆத்தமரூர் அயலவர் கூடி — நாத்திகம் பேசி, நாத்தமும்பேறினர் தப்பாமே தாம் பிடித்தது சலியா — பசுமரத்தாணி யறைந்தது போல மற்றோர் தெய்வங்கனவிலு நினையாது — அருபரத்தொருவன் அவனியில் வந்து குருபராகியருளிய பெருமையைச் — சிறுமையென்றிகழாது” என்னுமடிகளாலறியப்படும். இன்னும் “எல்லாப் பிறப்புப் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்” என்பதனும், “யானேதும் பிறப்பஞ்சே நிறப்பதனுக் கென்கடவேன் — வானேயும் பெறில் வேண்டேன் மண்ணள்வான் மதித்துமிரேன் எம்மானே நின் அருள் பெறுநான் என்றென்றே வருந்துவனே” என்பதனும் மறியப்படும். அவர் மிகத் தெளிவாகக்கூறிய “வாழ்த்துவதும் வானவர்கடாம் வாழ்வான் மனநின்பால் — தாழ்த்துவதுந் தாமுயர்ந்து தம்மை யெல்லாந் தொழவேண்டி — சூழ்த்து மதுகரம் முரலுந் தாரோயை நாயடியேன் — பாழ்த்த பிறப்பறுத்திடுவான் யானுமுனைப் பரவுவனே.” என்னுஞ் செய்யுளான் நன்கு அறியப்படும். இச்செய்யுட் கருத்தை நோக்கும்போது இக்காலத்துக்கோயிலை அடைந்து வணங்குபவர்கள்

ளுடைய மனக்கருத்தின்நிலை மிகச் சிரிப்பைத் தருகின்றது. ஆடவர்கள் வணங்கும்போது தம்பிள்ளைகள் நன்றாக ஆங்கிலம் படித்து உத்தியோகம் பெறல்வேண்டுமென்றும், தாம் உத்தியோகஸ்தர்களாயிருப்பின் மேலும் உயர்ந்த சம்பள உத்தியோக வாழ்வையடையவேண்டும் என்றும் கருதி வணங்குவார்கள். பெண்களும் அங்ஙனே தம்பிள்ளைகள் ஆங்கில வகுப்புக்களிற் சித்தியடைந்து உத்தியோக வாழ்வையடைய வேண்டும் என்றும் தம் நாயகர்கள் இன்னும் உயர்ந்த உத்தியோக வாழ்வைப் பெறவேண்டுமென்றுங் கருதி வணங்குவார்கள். மக்கட்பேறு இல்லாதவர்கள் மக்கட்பேறு வேண்டுமென்று வணங்குவார்கள். இனியேனும் நாம் பிறந்து வருந்தாமல் இருத்தல் வேண்டுமென்று கருதி வேண்டுதல் செய்து வணங்குபவர்கள் மிக அரியரினும் அரியராயிருப்பார்கள் என்பதே உண்மையாகும். நிற்க,

இனி மாணிக்கவாசக சுவாமிகள், சிவபெருமான் குருவாய் வந்து உபதேசித்து ஆட்கொண்டபின், பல தலங்களுக்கும் சென்று தரிசனஞ் செய்து மணிவாசகம் பாடியபின் திருப்பெருந்துறையிலுள்ள குருந்தமர நிழலில் இருந்து யோகத்தமர்ந்த போது தாம் அடைந்தநிலையை ஒரு வாசகத்தாலறிவிக்கின்றார். அது வருமாறு:—

“இன்றெனக்கருவி யிருள்கடிந்துள்ளத் தெழு கின்ற ஞாயிறே போன்று, — நின்ற நின்றன்மை நினைப்பற நினைந்தேன் நீயலாற் பிறிது மற்றின்மை, — சென்று சென்

றணுவாய்த் தேய்ந்து தேய்ந்தொன் றுந் திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே, — ஒன்று நீயல்லையென்றி யொன் றில்லை யாருன்னை யறியகிற்பாரே.” என்பது.

இதன் பொருள் வருமாறு:— திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே! இப் பிறப்பில் எனக்கு உபதேசஞ் செய்து மாயாவிருளை (அஞ்ஞானத்தை) நீக்கி, அறிவின் கண் எழுகின்ற ஞாயிறு போலச் சோதிவடிவாய்த் தோன்றி நின்ற நின்னியல்பை (நினைப்பற்று) நினையாமல் நினைந்தேன். (என்றது மௌனமாயிருந்து அறிவாற் பார்த் தேன் என்றபடி) பார்த்தபோது நீயாகிய ஒருபொருளை யன்றி, சரா சரங்களாகிய பிறபொருளொன்று மில்லாமல் எப்பொருளும் உன்னுள் ஒடுங்கி ஒடுங்கி அணுவடிவாய்த் தேய்ந்து தேய்ந்து நீயாகிய ஒருபொ ருளாய்த் தோன்றும். (வெட்ட வெளி யாகவே தோன்றும்) அங்ஙனம் தோன்றினும் ஒருபொருளு நீயல்லே உன்னை யன்றி யொருபொருளுமில்லை என்றவாறு. உன்னை யன்றி யொன்று மில்லை யென்றது,

“ஊனாகிய யுயிராகி உயிர்தோறு மாகி — வாழதியான பொருளாகி மதி யாகி வெய்யொன் றானாகியான் பெண் ணுருவாகி” நின்ற தன்மையை, ஒரு பொருளுநீயல்லே என்றது, “பெண் ணாகி யானையலியாய்ப் பிறங்கொளி சேர்—விண்ணாகி மண்ணாகி யித்தனையும் வேறாகி” நின்ற தன்மையை. வெட்டவெளி என்றது (சிதாகாச மாய்=) அறிவொளியாய் நின்ற வியல்பை. இதனையே “ஒருருவ மொருநாம மொன்றுமிலார்க்கு — ஆயிரந்திரு நாமம் பாடி” என்று திருத்தெள்ளேணத்திற் கூறியதாகும்.

இனி உலகத்தி லொருவர் பிற வியை நீக்கவேண்டுமாயின் அகப்பற் றுப் புறப்பற்றுக்களை ஒழித்தல் வேண்டும். “யானென தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான் வானோர்க்குயர்ந்த

வுலகம்புகும்,” என்று திருவள்ளுவர் கூறுதல் காண்க. மணிவாசகரும் “வானையும் பெறில் வேண்டேன் மண்ணுள்வான் மதித்துமிரேன்” என்று பற்றற்றுக் கூறுதல் காண்க. கூடவுளை வணங்குகாலும் துவிதமாக வைத்துச் சுட்டி வணங்கலாகாது. அத்துவிதமாக வைத்து தன்னறி வால் தானாகவே பாவித்து வணங்கல் வேண்டும். “முன்னிலைச் சுட்டொழி நெஞ்சே நின்றபோத முளைக்கிலையோ — பின்னிலைச் சென்மம் வந்தெய்துங் கண்டாயிந்தப் பேய்த்தனமேன் — தன்னிலையே நில்லு தானே தனிச் சச்சிதானந்தமாம்—நன்னிலை வாய்க் கும்” என்றார் தாயுமானவரும். தன் னிலையே நில்லு என்றது சிவோகம் பாவனையை. இதனையே வேதாந்தம் “அகம் பிரமாஸி” என்று கூறும். அங்ஙனம் பாவித்துப் பின் பாவக மும் இறந்து நிற்பின் முத்தி சித்திக் கும் என்க. அப்பொழுதே பேரின் பத்தை ஒருவன் அடைவான். பிறவி யும் ஒழிந்து விடும். நிற்க,

மணிவாசகரும் சிவபுராணத்துள் ‘வேற்று விகாரவிடக்குடம்பினுட் கிடப்ப — ஆற்றே நெம்மையா வர னேயோ வென்றென்று—போற்றிப் புழந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார் — மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே—கள்ளப்புலக்குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே” என்று கூறுத லானே, தம் பிறவிப் பிணியை நீக்க வேண்டுமென்று கருதி வணங்கிச் சிவோகம்பாவனை செய்தவர்களே பொய்யாகிய அஞ்ஞானவுணர்ச்சி நீக்கி மெய்ப்பொருளுணர்ச்சி யடைந்து மீள இங்கே வந்து பிறவா மல் இருப்பார்களென்பது பெறப்படும். பொய்கெட்டு — என்பதற்கு உடலம் மாற்றமடைந்து என்றும், மெய்யானார் என்பதற்கு, — மெய்ப்பொருளாகிய சிவமானவர் என்றும் பொருள் கூறலாம் மெய்ப்பொரு ளென்றது — சச்சிதானந்தப் பொருளை.

திருவெம்பாவை — விளக்கவுரை

ஸ்ரீமத். சி. சுப்பிரமணிய தேசிகர்

தோற்றுவாய்

திருவாத ஆராரூள் திருவெம்பா வையின்விளக்கம்
ஒருவாறு கூறவெனக் குணர்வுதவி அருள்புரியும்
பொருவாத தில்லைநகர்ப் பொதுவில்நடம் எஞ்ஞான்றும்
ஒருவாத திருக்கூத்தன் ஒண்கமலத் திருவடியே.

யாழ்ப்பாணம் காரைநகர் “மணி வாசகமன்ற”த்தார் சைவ சமயத்துக் கும் தமிழ் மொழிக்கும் பதினைந்து ஆண்டுகளின் மேலாகத் தொண்டு செய்து வருகின்றனர். அதிலும் இப்போது இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக “மாணிக்கவாசகர்விழா” என ஒரு பெருங் கூட்டத்தினை நடத்தி, அரிய பெரிய அறிஞர்களின் பேருரைகளை நிகழ்வித்து, சைவசமயத்தின் பெருமைகளையும் திருவாசகத்தின் உயர்வையும் மாணிக்கவாசகரின் வாழ்க்கைச் சிறப்பினையும் சமய ஒழுக்க வழக்கங்களையும் சைவ நன்மக்கள் பலரும் நன்றாக அறிந்து உயர்வடையும் வண்ணம் செய்துவருகின்றனர்.

மாணிக்கவாசகர் விழாவினை மன்றத்தார் காரைநகர்த் திண்ணபுரத்துச் சுந்தரேசுவர ஆலயத்தில் மார்கழிமாதத்துத் திருவாதிரை விழாக்காலத்தில் நடத்தி வருகின்றனர். சுந்தரேசுவர ஆலயம் பழமைபொருந்தியது; காலந்தோறும் சைவ நன்னெறிகளில் உயர்ந்தோங்கி வருவது; திருவாதிரைத் திருவிழா, தில்லைச்சிதம்பரத் திருக்கோயிலில் நடப்பதுபோலவே நடத்தப்படுவது; நடராஜப் பெருமான் தேர்த்திருவிழாவில் அங்கு எழுந்தருள்வதுபோலவே இங்கும் எழுந்தருள்பெறுவது. இவற்றால்

இதனை ‘ஈழநாட்டுச் சிதம்பரம்’ என்று சொல்லலாம். அரசினரின் கட்டுப்பாடுகளால் எளிதாகத் தில்லைச் சிதம்பரஞ் செல்லமாட்டாத ஈழநாட்டுச் சைவ நன்மக்கள் பலரும் இத்திண்ணபுரத்துச் சுந்தரேசுவரர் திருக்கோயிலுக்கே திருவாதிரைத் தரிசனத்தக்கு வருகின்றனர்.

மணிவாசகமன்றத்தார் மாணிக்கவாசகர் விழாவினைத் திருவாசகத்தில் திருவெம்பாவைக்குரிய மார்கழித் திருவாதிரை விழாக்காலத்தில் நடத்தி வருவது மிகவும் பொருத்தமுடையதாகும். திருவாசகத் திருமுறைக்கே உரியதாகத் திருவெம்பாவைக் காலத்தைப் பெரியோர்கள் கொண்டுள்ளனர். “மார்கழித் திருவாதிரைக்கு முன்னுள்ள ஒன்பது தினங்களிலும் ஆன்மார்த்தம் பரார்த்தம் இரண்டிலும் திருவெம்பாவையே ஒதுதல் வேண்டும்” எனவும் “திருவாதிரையன்று திருவெம்பாவை ஒதியபின் வழக்கம்போலத் தேவாரம் முதலிய திருமுறைகளை ஒதுதல் வேண்டும்” எனவும் நாவலர் அவர்கள் இரண்டாம் சைவவினாவிடையில் குறித்திருப்பதால் திருவெம்பாவைக் காலத்தில் மற்றைய திருமுறைகள் திருக்காப்பிடப்பட்டிருக்குமென்பது அறியவேண்டியது. பல மெய்யடியார்கள் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிச் செய்த

“திருத்தொண்டத் தொகை” என்னும் திருப்பதிகத்தை நாள்தோறும் ஒதி வந்தனர். திருவெம்பாவைக் காலத்தில் மற்றைய திருமுறைகள் ஓதக்கூடாமையால், உண்மை நாயன்மார்களின் திருப்பெயர்களை ஒதி மகிழ முடியவில்லையே. இதற்கு யாது செய்யலாம்? எனத் திராவிடமாபாடியகாரர் மாதவச் சிவஞான யோகிகளிடம் விண்ணப்பஞ் செய்தனர். யோகிகள் “திருத்தொண்டர் திருநாமக்கோவை” யினை இயற்றி அதனை ஒதுமாறு பணித்தனர். என்னும் வரலாறும் இவ்வண்மையை இனிது வலியுறுத்தும்.

மன்றத்தார் விழாமலர் ஒன்று வெளியிட எண்ணியுள்ளனர். அதனால் திருவெம்பாவைக்கு ஒரு விளக்கவுரை தரவேண்டுமென அன்பின் மிகுதியால் வற்புறுத்தினர். அவர்கள் வற்புறுத்தலை மறுக்க முடியாத யான் அருள் திருவும் ஆன்றமைந்த அறிவும் உடைய பெரியோர்கள் செய்துள்ளதும் செய்ய வேண்டியதுமான இதனைத் தொடங்குகின்றேன். எனது தகுதியின்மையை அறியமாட்டாத சிறுமையை என்னென்பேன்.

திருவெம்பாவை

திருவாசகத்தில் “எம்பாவாய்” என்னும் தொடரினை இறுதியிலுடைய இருபது திருப்பாடல்களைக் கொண்ட பகுதி “திருவெம்பாவை” எனக் காரணப் பெயர் பெற்றது. அது திருவண்ணாமலையில் அருளிச் செய்யப்பட்டது. மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் சிவத்தல யாத்திரையாகத் திருவண்ணாமலையில் சென்று தங்கியிருக்கும்போது, திருமணம் நடக்கப்பெறாத கன்னியர்கள் மார்கழிமாதத்தில் திருவாதிரையை

இறுதியாகவுடைய பத்துத் தினங்களிலும் இருள் நீங்கும் புலரிக்காலத்தில் தங்கள் தோழிகளான கன்னியர்களை அவர்கள் வீடுகளில் சென்று எழுப்பிக்கொண்டு எல்லோரும் சேர்ந்து நீர்நிலையை அடைந்து நீராடி நியதி முடித்து, தூய மண்ணால் பார்வதி தேவிக்குரிய பாவைத் திருவுருவம் செய்து பலவகை உபசாரங்களோடு வழிபாடு செய்து, தங்களுக்கு நல்ல நாயகர் கிடைக்கவும் மழைவளஞ் சிறந்து உலகம் செழிக்கவும் வேண்டுதல் செய்வதனைக் கண்டார்.

அவர்களது செய்கையைக் கண்ட அடிகள், அவர்கள் கருதும் பொருளும் சைவ உண்மைப் பொருளும் ஒருங்கு அமையுமாறு அவர்கள் கூறுவதுபோலாகத் திருவெம்பாவையை அருளிச் செய்தனர். சைவ உண்மைப் பொருளும் உடையது என்பதை “மல இருளற்றுறங்காமல் மன்னுபரிபாகரூள் - செலமுழுக வருக வெனச் செப்பல் திருவெம்பாவை” என்னும் திருப்பெருந்துறைப் புராணத்தால் அறியலாம்.

மணமாகாத மகளிர் பாவை நோன்பு நோற்பதற்கு நூற்பிரமாணம் இல்லையாயினும், அடிகளே அவர்களது ஆசாரத்தை அனுசரித்து அருளிச் செய்தமையால் ஆன்றோர் ஆசாரமே பிரமாணமாகும். இது போலவே, தமக்குத் திருமணம் விரைவில் நடக்க வேண்டுமென விரும்பும் மகளிர் நிலாச்சோறு படைத்துப் பிறைச்சந்திரனுக்கு எரு இட்டு வழிபடும் வழக்கம் ஒன்று உண்டென்பதை, குமரகுருபர சுவாமிகள் இயற்றிய மீநாகுதியம்மை பிள்ளைத் தமிழில் காணலாம். சந்திரனும் இறைவியின்

அம்சமாய் அதிட்டானமாய் இருத்த
லும் கருதத்தக்கது.

“சத்தியை வியந்தது” எனத்
திருவெம்பாவைக்கு உட்பொருள்
குறித்திருத்தலால் அதுவும் பாவை
நோன்பாகிய பார்வதி வழிபாட்டுக்கு
உறுதுணையாகும். சோதிட நூலார்
மார்கழித் திருவாதிரைத் தினத்தில்
“திருவாதிரைக்களி” என ஒருவிழாக்
குறிக்கின்றனர். அது திருவாதிரை
யில் பெறும் பெருமகிழ்ச்சியாகிய இன்
பம் எனப் பொருள்படுவதால் அது
வும் பாவை நோன்பின் பயனைக்
குறிக்கும்.

சங்க நூல்களில் குறிக்கப்படும்
தைநீராட்டு வேறு, இந்த மார்கழித்
திருவாதிரை நீராட்டு வேறு என்ப
தை திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார்
அருளிச் செய்த பூம்பாவைத் திருப்
பதிகத்தில் காணலாம்.

இனி இத் திருவாதிரைக் காலம்
இறைவி முதுக்குறைவு (பக்குவப்
படல்) அடைந்திருந்த காலமெனவும்,
களி எனப்படும் உணவு படைக்க
வேண்டுமெனவும், இந்த ருது சம்பந்த
மாகவே இறைவிக்குப் பூரகருமம்
செய்யப்படுவதெனவும், ஆர்த்ரா என்
னும் வடசொல்லுக்கு நனைதல், முழு
குதல் எனப்பொருள் இருத்தலால்
ருதமதியாகிய இறைவிபுடன் இறை
வர் திருமுழுக்காடும்போது செய்யும்
ஆர்த்ராதரிசனம் (மார்கழித் திருமஞ்
சனதரிசனம்) சிறப்புடையதெனவும்,
திருமுழுக்கில் இறைவர் கங்காதேவி
யின் தொடர்பு பெற்றமையால்
இறைவி ஊடல்கொண்டு தமது ஆல
யத் திருக்கதவினைத் தாளிட்டரென
வும், அவ்வூடலை நீக்குமாறு இறை

வர் தம் தோழராகிய ஆலாலசந்தர
ரைத் தூதனுப்பினரெனவும், அவ
ரது தூதினால் இறைவி ஊடல் நீங்கி
இறைவரை அணைந்து உயிர்களுக்கு
இன்பம் அருளினரெனவும் ஐதிகங்
கள் உண்டு. இவையெல்லாம் உலகி
யல் முறையில் உயிர்கள் போகங்
களை அனுபவிக்கவேண்டி, இறைவ
ரிடத்தும் இறைவியிடத்தும் நிகழ்வன
வாகப் பெரியோர்கள் அமைத்துக்
கொண்டனவாகும். அன்றியும் இறை
வர் அருளின்றி உலகில் எவையும்
உளவாகா என்னும் உண்மையைப்
புலப்படுத்துவனவுமாகும்.

திருச்சிற்றம்பலக் கோவையா
ருக்கு அரிய சிறந்த உரையினை
இயற்றிய ஆத்திரேயன் பேராசியனார்
தொல்காப்பியச் செய்யுளியல்
உரையில் “சிறுபான்மை
பாவைப்பாட்டும் அம்மனைப்பாட்டும்
முதலாயின நான்கு அடியின் இகந்து
வருவனவாயின” எனவும் “சிறநெல்
லையாகிய பத்தடியளவும் பாவைப்
பாடலும் அம்மனைப்பாடலும்போலும்
தரவு கொச்சகம் வரும்” எனவும்
கூறியிருத்தலால் திருவெம்பாவைப்
பாடல்கள் எட்டடித்தரவு கொச்சகக்
கலிப்பாவாகும். அச்சுப்பிரதிகளில்
“தரவினைக் கொச்சகக்கலிப்பா”
எனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றதே
எனின்; தரவினைக் கொச்சகக்
கலிப்பா தனிச்சொல் சுரிதகம் என்
னும் உறுப்புக்களின்றி வருதற்கு
விதியில்லாமையாலும் இலக்கியமில்
லாமையாலும் அப்படிக் கொள்ளத்
தக்கதாயில்லை.

“ஏலோரெம்பாவாய்” என்பதில்
ஏல் ஓர் என்பன இனிய ஓசைதரும்
அசைநிலையாகும். பொருள் நிலையா

கக்கொண்டு, ஏற்றுக்கொள் ஆராய் எனப் பொருள் கொள்வதால் பெரிய பயனெதவும் உண்டாவதில்லை. “எம்பாவாய்” என்பது திருவெம்பாவை என்னும் பெயருக்கே ஏதுவாக உள்ளது; மகளிரின் பாவை நோன்பிற் சூரிய பார்வதி தேவியைக் குறிப்பது; “சக்தியை வியந்தது” எனக் குறித்திருக்கும் உட்பொருளுக்கு இயைபுடையது; படர்க்கையில் நீக்கி விளித்து முன்னிலைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது; விளித்தமைக்கு முடிவு கூறப்படவேண்டியது. இங்ஙனம் இருப்பவும் அதனை பாவை நோன்பிற்குரிய பார்வதி தேவியை நினைவு கூர்தற்காக அமைந்த இனிய ஓசையுடைய அடிநிறைவாகிய நன்மொழி எனக்கொண்டு, திருவெம்பாவைக்குப் பொருள் கூறும்போது அசைநிலை போலாகப் பொருள் கூறுது விடுதல் சிறப்பாகத் தோன்றவில்லை. ஆதலால் பாவாய் என விளித்ததற்கு இயைய எவ்வகையிலும் பொருள் கூறி முடிவு செய்யவேண்டியதே முறையாகும்.

இனித் திருவெம்பாவைக்குப் பயன் மகளிர் கணவரைப் பெறுதலும் மழைவளம் சிறத்தலும் என்ற அளவில் அமையாது; மக்களுயிர்க்கு உறுதிப் பயன்களான அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் நான்கினையும் முறையாகப் பெறுவதே பயனாகும். மாணிக்கவாசக அடிகள் தாம் பெற்றபேறு இவ்வையமெல்லாம் பெறவேண்டுமென்ற பேரருளால் அருளிச் செய்ததாகும். மகளிர் வினையாடல்களான அம்மனை தெள்ளேணம் பூக்கொய்தல் உந்தி தோணைக்கம் ஊசல் முதலியவற்றில்

அம்மகளிரை நோக்கி “வறிதுகூறும் கட்டுரையைவிட்டு எம் இறைவனைப் புகழ்ந்து பாடி வினையாடுவீராக” என்று கூறி, அம்மகளிர் கூற்றுகத்தமது அரும் பெரும் சமய உண்மைகளை அமைத்துத் திருவாசகப் பகுதிகளை அருளிச் செய்திருத்தல் இங்கே கருதத்தக்கது.

திருவெம்பாவையில் முதல் எட்டுத் திருப்பாடல்களில் துயில் எழுப்புதல் கூறப்படுவதால் பாவை நோன்பு நோற்கும் கன்னியரில் ஐந்து வயது முதல் பன்னிரண்டு வயதுவரை எட்டுப்பிரிவினர் அவற்றில் துயில் எழுப்பப்பட்டவராவர். முதல் திருப்பாட்டில் எழுப்பியவர் பன்னிரண்டு வயதின் மேற்பட்ட கன்னியராவர். அவர் தாமே துயிலெழுந்து பன்னிரண்டு வயதினரை எழுப்பி அவர்களோடு சேர்ந்து பதினொரு வயதினரையும் அவ்வாறே பத்து ஒன்பது எட்டு ஏழு ஆறு ஐந்து வயதுவரையுள்ளவர்களையும் சேர்ந்து துயிலெழுப்பிக் கொண்டு எல்லோரும் ஒருங்கு கூடி நீர்நிலையை அடைந்து நீராடி நியதி முடித்துப் பாவை நோன்பு நோற்பாராயினர்.

மற்றைய திருப்பாடல்கள் பன்னிரண்டிலும் இறைவனிடத்து விண்ணப்பம் செய்தும், கோயிற்பிணைப்பிள்ளைகளிடம் இறைவனைப் பாடும் பரிசு கூறுமாறு வேண்டியும், தம்மைக் காக்குமாறு இறைவனை வேண்டியும், தாங்கள் நீராடுமாறு கூறியும், தாங்கள் நீராடும் பொய்கையை இறைவி இறைவரோடு ஒப்பிட்டுக் கூறியும், இறைவனையும் இறைவியையும் புகழ்ந்துபாடியும், தம்முள் ஒரு

பெண்ணின் பத்தித் திறத்தை வியந்தும், மழையினை வேண்டுதல் செய்தும், இறைவியின் அருள் திறமும் இறைவனின் ஆளுந் திறமுங் கூறியும், இறைவன் அருள் செய்யும் முறைமை கூறியும், தம்மை இறைவனிடத்து அடைக்கலமாக ஒப்புவித்தமை கூறியும், இறைவன் திருவடிகள் தம்மைப் பாதுகாத்தருளுமாறு வேண்டுதல் செய்தும் இவ்விதமாகத் தாங்கள் தொடங்கிய பாவை நோன்பினை அகன்றியர்கள் நிறைவேற்றுவாராயினர்.

திருவெம்பாவை — விளக்கவுரை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதியும் அந்தமும் 1

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெரும்
 சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாட்டடங்கண்
 மாதே! வளருதியோ? வன்செவியோ நின்செவிதான்?
 மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
 வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
 போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்ஙன்
 ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாளென்னே! என்னே!
 ஈதே! எம் தோழி பரிசேலோ ரெம்பாவாய்!

ஒளிபொருந்திய விசாலமான கண்களையுடைய பெண்ணே! முதலும் முடிவும் இல்லாத ஒளி வடிவினராய இறைவரை யாம் புகழ்ந்துபாடக் கேட்டுக்கொண்டும் உறங்குகின்றாயோ? அல்லது உன் காதுகள் செவிடோ? எனக் கேட்டுக்கொண்டு வந்த மகளிர் ஒரு மறுமொழியும் இல்லாமையால் தம்மால் எழுப்பப்பட்டவளது வீட்டினுள்ளே போயினர். இதற்குமுன் இவர்கள் வீதியில் மகாதேவரது நெடிய வீரக்கழல் அணிந்த திருவடிகளைப் புகழ்ந்துபாடிய வாழ்த்துப் பாடலின் ஒலிசென்று கேட்ட அளவிலேயே அப்பெண்பூக்கள் நிறைந்த படுக்கையின்மேலிருந்து புரண்டு எழுந்து தேம்பித்தேம்பி அழுது தன் வசம் இழந்து எதுவும்கொள்ள இயலாதவளாக இவ்விதம் கிடந்தனளாக, உள்ளே போன மகளிர் இவள் நிலைமையைக் கண்டு இஃதென்ன ஆச்சரியம்! எங்கள் தோழியின் பக்தி மிகுதி இத்தன்மையுடையதா? எங்கள் வழிபாட்டிற்குரிய பாவையாகிய பார்வதிதேவி! எங்கட்கும் மிகுந்த பத்தித் திறத்தை அருள்வாயாக என்று வேண்டுதல்செய்து, பரவசமுள்ளவளையும் அழைத்துக்கொண்டு புறப்பட்டனர் என்பதாம்.

பாசம் பரஞ்சோதி 2

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல்நாம்
 பேசும்போ தெப்போதிப் போதார் அமளிக்கே
 நேசமும் வைத்தனையோ? நேரிழையாய்! நேரிழையீர்?
 சீசி இவையும் சிலவோ? வினையாடி
 ஏசும் இடமீதோ? விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக்
 கூசும் மலர்ப்பாதம் தந்தருள வந்தருளும்
 தேசன் சிலலோகன் தில்லைச்சிற்றம் பலத்துள்
 ஈசனார்க் கன்பார்?யாம் ஆர்?ஏலோ ரெம்பாவாய்!

செவ்விய ஆபரணங்களை அணிந்த பெண்ணே! நாம் பேசும்பொழுதெல்லாம் இரவும் பகலும் மேலான ஒளியையுடைய இறைவனிடத்தேயே அன்புடையேன் என்பாய். இறைவனிடத்தன்றி இந்தப் பூக்கள் நிறைந்த படுக்கையிடத்தும் அன்புடையையோ? என்று எழுப்ப வந்தவர் இகழ்ச்சியாகக் கேட்டபோது எழும்பியவள், செவ்விய ஆபரணங்களை அணிந்த பெண்களே! சிச்சி உங்கள் வாயில் இப்படி இகழ்ந்துகூறும் சொற்களும் சிலவுளவோ? வினையாடிக்கொண்டு இகழ்ந்து பேசும் நேரமும் இதுவோ? என்று மறுமாற்றம் உரைத்தலும், எழுப்ப வந்தவர், தேவர்கள் துதித்தற்கு அறிதற்கருமையாலும் கிடைத்தற்கருமையாலும் நாணுதற்கு ஏதுவாகிய செந்தாமரை மலர்போலும் திருவடிகளை அடியோம் துதித்தற்கு வலியவந்து தந்தருளிய ஞானசாரியனும் சிலலோகநாதனும் தில்லைத் திருச்சிற்றம்பலத்தின்கண்ணுள்ள ஈசனும் ஆகிய இறைவனிடத்து அன்புடையார் எவ்வித உயர்வுடையார்! யாம் எவ்வித தாழ்வுடையோம்! எம்பிழை பொறுப்பாயாக என்று நன்மொழி கூறி, எங்கள் வழிபாட்டுக்குரிய பாவையாகிய பார்வதிதேவி! எங்கட்கும் உயர்ந்த அன்பினைத் தந்தருள்வாயாக என வேண்டுகல்செய்து, தம்மைக் கடிந்து கூறியவனையும் அழைத்துக்கொண்டு புறப்பட்டனர் என்பதாம், 2

முத்தன்ன வெண்ணகை 3

முத்தன்ன வெண்ணகையாய்! முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
 அத்தனா னந்தன் அமுதனென் றள்ளுறித்
 தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
 பத்துடையீர்! ஈசன் பழுவடியீர்! பாங்குடையீர்!
 புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டால் பொல்லாதோ?
 எத்தோ?நின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ?
 சித்தம் அழகியார் பாடாரோ? நம்சிவனை
 இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோ ரெம்பாவாய்!

முத்துப்போன்ற வெண்மையான பற்களையுடைய பெண்ணே! நீ இதற்குமுன்னெல்லாம் நித்திரைவிட்டெழுந்து எங்கள் எதிரே வந்துநின்று, என் தந்தை, இன்பவடிவினான், அழிவற்ற இறைவன் என்று வாயூறி இனிக்கப்பாராட்டிப் பேசுவாய்; இன்றோ எழுந்துவந்து உன் வீட்டு வாயிற் கதவையேனும் திறக்கின்றாயில்லை. இஃதென்ன என்று

எழுப்பவந்தவர் கேட்க, எழுப்பியவள்வந்து கதவைத் திறந்து, பெண்களே! நீவிர் இறை வனிடத்துப் பேரன்புடையீர்! இறைவனுக்குப் பழமையான தொண்டுகளையீர், எனக்கும் தகுதிமிக்க தோழமையுடையீர், இவ்வித இயல்புடைய நீவிர், என்னைப்போன்ற புதிய அடிபோங்களது குற்றங்களை நீக்கி அடிமைகொண்டால் அது உங்கட்குத் தீதாகுமோ! என்று வினவுதலும், எழுப்பவந்தவர், உனது அன்புடைமை எத்தன்மையதோ? அதன் உயர்வை யாம் எல்லோமும் அறியமாட்டோமோ? உன்னைப்போன்ற மனத்தூய்மையுடையார் எங்கள் இறைவனைப் புகழ்ந்து பாடாமலிருப்பரோ? உன்னைக் குற்றங் கூறிய எங்கட்கு நீ புகழ்வதுபோலக் கூறிய இவ்வளவும் கிடைக்கவேண்டியதே; எங்கள் வழிபாட்டிற்குரிய பாவையாகிய பார்வதிதேவீ! இப்பெண்மணியின் பத்தித்திறத்தை அறிந்திருந்தும் மறந்து குற்றங்கூறிய எங்கள் பிழையைப் பொறுத்தருள்வாயாக என வேண்டுகல் செய்து, அப்பெண்ணையும் அழைத்துக்கொண்டு புறப்பட்டனர் என்பதாம். 3

ஒண்ணித்தில நகை 4

ஒண்ணித் திலநகையாய்! இன்னம் புலர்ந்தின்றோ?
வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ?
எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
கண்ணுக் கினியாளைப் பாடிச் சசிந்துள்ளம்
உண்ணெக்கு நின்றுருக யாமாட்டோம் நீயேவந்
தெண்ணிக் குறையில் துயிலேலோ ரெம்பாவாய்.

ஒளிபொருந்திய முத்துப்போன்ற பற்களையுடைய பெண்ணே! இன்னும் விடியவில்லையோ? என எழுப்பவந்தவர் கேட்டலும், எழுப்பவேண்டியவள் எழாது படுக்கையில் கிடந்தவாரே, அழகிய கிளிமொழிபோன்ற இனிய மொழியுடைய பெண்கள் எல்லாரும் வந்துவிட்டனரோ? என்று எதிர்வின வினவுதலும், எழுப்பவந்தவர், வந்தாரையெல்லாம் எண்ணிக்கொண்டு உள்ளபடி சொல்லுவோம். ஆனால் அதுவரையும் யாம் தேவர்களுக்கு அழிவைத் தரவந்த ஆலகால விஷத்தை அடக்கி ஒப்பற்ற அருமருந்தாய் அருள் செய்தவரும், வேதங்களில் ஓதப்படும் மேலான பொருளாயுள்ளவரும், ஆகம அறிவால் காண்பவரின் கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் இனிமை செய்பவரும் ஆகிய இறைவரைப் புகழ்ந்துபாடி மனம் கசிந்து உள்ளுடைந்து நிலைபெற்று உருகமாட்டாதவர்களாவோம். ஆதலால் கண்களைமூடி உறங்குவதுபோல பாசாங்குசெய்து வீணில் காலத்தைக் கழியாமல் நீயே எழுந்துவந்து எண்ணிப்பார்த்துக் குறையுமாயின் மீளவும் போய் மெய்மையாக உறங்குவாயாக; எனக் கூறிவிட்டு, எங்கள் வழிபாட்டுக்குரிய பாவையாகிய பார்வதிதேவீ! எங்கள் தோழியின் நிலைமை இரங்கத்தக்கது. அருள் செய்வாயாக என வேண்டுகல்செய்ய அதுகேட்டு நாணத்தோடு எழுந்தோடிவந்த அப்பெண்ணையும் அழைத்துக்கொண்டு புறப்பட்டனர் என்பதாம். 4

மாலறியா 5

மாலறியா நான்முகனும் காண மலையினைநாம்
போலறிவோம்! என்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
பாலூறு தேன்வாய்ப் படிநீ! கடைதிறவாய்

ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
கோலமும் நம்மையாட் கொண்டருளிக் கோதாட்டும்
சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனேயென்
ரூலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்
ஏலக் குழலி! பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

மயிர்ச்சாந்தணிந்த கூந்தலையுடைய பெண்ணே! திருமால் அறியாத, நான்முகப் பிரமாவும் காணாத அண்ணாமலை வடிவினராகிய இறைவரை நாமா அறியும் தகுதியுடையோம் என்று பணிவுடைமை தோன்றும்படியாயுள்ள பொய்யும் மொழிகளைப் பேசுகின்ற பாலும்தேனும் ஊறுகின்ற வாயினையுடைய வஞ்சகி! வாயிற் கதவினைத் திறப்பாயாக. மண்ணுலகத்தவரும் விண்ணுலகத்தவரும் பிற உலகத்தவரும் அறிதற்கரிய இறைவரது திருக்கோலத்தையும், எளியோமாகிய நம்மையும் ஆளாகக் கொண்டருளிப் பாராட்டும் அருட்பண்பினையும் புகழ்ந்துபாடிச் சிவனே சிவனே என்று அடைக்கலம் வேண்டி அரற்றினும் உறக்கம் நீங்கிலை; எங்கள் அரற்றலை அறிந்திலை; உன் தன்மை இதுவோ! எங்கள் வழிபாட்டுக்குரிய பாவையாகிய பார்வதிதேவீ! எங்கள் தோழிக்கு இரங்கி அருள் செய்க என வேண்டுகல் செய்தலும் எழுந்துவந்த அவளோடும் புறப்பட்டனர் என்பதாம்.

மானே நீ 6

மானே! நீ நென்னலை நானைவந் துங்களை
நானே எழுப்புவன் என்றலும் நாணமே
போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ?
வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
தானைவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
ஊனே உருகாய் உனக்கே உறுமெமக்கும்
ஏனோர்க்கும் தங்கோனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய்.

மான் பார்வைபோல மருண்ட பார்வையையுடைய பெண்ணே! நீ நேற்றைய தினம் நானேவந்து நானையதினம் உங்களைத் துயில் எழுப்புவேன் என்று கூறியிருந்தும் அதனை மறந்து நாணமின்றி நீ போன திசையைக் கூறாதொழிந்தனை. அதுபோவதாக. உனக்கு இன்னும் விடியவில்லையோ? விண்ணுலகத்தவரும் மண்ணுலகத்தவரும் பிறவுலகத்தவரும் அறிதற்கரிய இறைவர் தாமே வலிய எங்கள்பால்வந்து எங்களைப் பாதுகாத்து அடிமைகொண்டருளுகின்ற பெருமை பொருந்திய நீண்ட வீரக் கழலணிந்த திருவடிகளைப் புகழ்ந்துபாடி வந்தவர்களாகிய எங்களுக்கு உனது வாயைத்திறந்து நன்மொழியாவது கூறுகின்றாயில்லை, அன்பினால் உனதுடல் உருகுகின்றாயுமில்லை. உனக்குமட்டுமோ உன்பால் வந்த எங்கட்கும் மற்றைய யாவர்க்கும் தலைவராகிய இறைவரை எங்களுடன் சேர்ந்து புகழ்ந்து பாடுதலாவது செய்வாயாக. எங்கள் வழிபாட்டுக்குரிய பாவையாகிய பார்வதி தேவீ! எங்கள் தோழியாகிய இவளுக்கு எங்களுடன் சேர்ந்துபாடும் பரிசுருள்வாயாக என வேண்டுகல்செய்தலும் எழுந்துவந்த அவளையும் அழைத்துக்கொண்டு புறப்பட்டனர் என்பதாம்.

அன்னே இவையும் 7

அன்னே! இவையும் சிலவோ? பலஅமரர்
உன்னற் கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
தென்னாவென் னாமுன்னம் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
என்னனை என்னரையன் இன்னமுதென் றெல்லோமும்
சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னம் துயிலுதியோ?
வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
என்னே! துயிலின் பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

தாயே! உன்னிடத்து நற்செயல்களன்றித் தீச்செயல்களும் சிலவுளவோ! பல தேவர்களும் நினைத்தற்கும் அரியவரும் ஒப்பற்ற முழுமுதல்வரும் மிகுந்த உண்மை பொருந்திய புகழையுடையவரும் ஆகிய இறைவரைப்பற்றி ஊதப்படும் பலவகை ஊதுகுழல் களின் ஒலி கேட்டமாத் திரத்தில் சிவசிவ என்றே வாயைத்திறந்து கூறுவாய். தென்னுடைய சிவனே என்று ஒருவர் சொன்னவுடனே அழலிடைப்பட்ட மெழுகுபோல் உருகு வாய். இத்தன்மையுடைய நீ என் உயிர்த் தலைவராய் பசுபதியாயுள்ளவர். என் அரசர் என் இறப்பினை நீக்கும் இனிய அமுதமானவர் என்று யாம் எல்லோமும் தனித்தனியாக வும் கூறினோம். அவற்றைக் கேட்பாயாக. இன்னும் உறங்குகின்றாயோ? இறைவனை நினைந்து உருகுதலில்லாத வலிய நெஞ்சுடைய அறிவில்லாத பேதைப் பெண்கள்போலச் சும்மா கிடக்கின்றாயே! உனது உறக்கத்தின் இயல்புதான் எப்படிப்பட்டது? எங்கள் வழி பாட்டுக்குரிய பாவையாகிய பார்வதிதேவீ! இவளுக்கு நல்லறிவினைக் கொடுத்தருள வேண்டும் என வேண்டிக்கொள்ளுந்தலும் எழுந்துவந்த அவளையும் அழைத்துக்கொண்டு புறப்பட்டனர் என்பதாம்.

கோழி சிலம்ப 8

கோழி சிலம்பச் சிலம்பும் குருகெங்கும்
ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ?
வாழி!யீ தென்ன உறக்கமோ? வாய்திறவாய்
ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாரோ?
ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
ஏழைபங் காளனையே பாடேலோ ரெம்பாவாய்.

கோழிச்சேவல் கூவுதலும் குக்கில் குயில் முதலிய பறவைகள் எவ்விடங்களிலும் ஒலி செய்கின்றன. நாகசின்னம் ஊதப்படுதலும் வெண்மையான சங்குகள் எவ்விடங்களிலும் ஊதப்படுகின்றன. இவ்விதமாக விடியற்கால தெரிவிக்கப்படுதலும் நாங்கள் எழுந்து ஒப்பில்லாத சிறந்த உண்மைப் புகழ்களையும் பாடிக்கொண்டு வருகின்றோம். நீ அவற்றைக் கேட்கவில்லையோ? வாழ்தலையுடையதோழி! உனது உறக்கம் எத்தன்மையான உறக்கமோ? உன் வாயைத் திறந்து ஒன்றுஞ் சொல்லுகின்றாயில்லையே? சக்கரப் படை

யையுடைய திருமால் சிவபெருமானிடத்துப் பேரன்புடையர் என்பர். அவரது அன்புடைமையும் உன்னைப்போல உறங்கிக்கொண்டு வாய்திற வாமல் இருப்பதுதானே? இனியாவது உலகெலாம் அழியும் மாப்பேருழிக்குத் தலைவராய் தாம் அழியாது நிற்கும் ஒப்பற்றவரும் பார்வதிதேவியை இடப்பாகத்திலுடையவரும் ஆகிய இறைவரையே எங்களுடன் சேர்ந்து பாடுவாயாக. எங்கள் வழிபாட்டுக்குரிய பாவையாகிய பார்வதிதேவீ! இவளையும் எங்களுடன் சேர்ந்து பாடும்வண்ணம் அருள்செய்வாயாக என வேண்டுகல் செய்தலும் எழுந்துவந்த அவளையும் அழைத்துக்கொண்டு புறப்பட்டனர் என்பதாம்.

இத்திருப்பாட்டில் “ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாரே?” என்ற குறிப்பினால், இது சேட்டை எனப்படும் சிவசத்தியின் திருவாக்காய், சுத்தமாயையைத் தொழிற்படுத்துகின்ற அனந்ததேவநாயனரை இடமாகக் கொண்டுள்ள வாமாசத்தியைத் தொழிற்படுத்திக் கீழே பிரகிருதி மாயையின் விகிர்தியாகிய ஆன்மதத்துவம் நடத்தற்பொருட்டு, சீகண்டபரமசிவனார் வாயிலாகத் திருமலைத் தொழிற்படுத்துகின்ற சிவசத்தியை நோக்கிக் கூறியதெனப் பெரியோர் கூறுவர். எனவே இதில் வாமையும் இதற்கு முன்னுள்ள பாடல்களில் முறையே சேட்டை, ரௌத்திரி, காளி, கலவிகரணி, பலவிகரணி, பலப்பிரமதனி, சர்வபூதமனி என்னும் எழுவரும் முன்முன் உள்ளவரால் தொழிற்படுத்தப்பட்டு, உலகத்தில் உயிர்கள் இறைவரால் ஐந்தொழிற்படுத்தப்படுமாறு அருளிச்செய்யப்பட்டது. இறைவரைநீங்காத பராசத்தியால் தூண்டப்பட்டு, மனோன்மனி சத்தியே முதல்திருப்பாட்டில் சர்வபூதமனியைத் தொழிற்படுத்தியராவர்.

முன்னைப் பழம்பொருள் 9

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே!
பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்தமப் பெற்றியனே!
உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றவுன் சீரடியோம்
உன்னடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
அன்னவரே எங்கணவர் ஆவார் அவருகந்து
சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
இன்ன வகையே எமக்கெங்கோன்! நல்குதியேல்
என்ன குறையும் இலோமேலோ ரெம்பாவாய்.

மிகப் பழைய பொருள்கள் எல்லாவற்றிற்கும் மிகப் பழைய பொருளாயுள்ளவரே! மிகப் புதிய பொருள்கள் எல்லாவற்றிற்கும் மீட்டும் மிகப் புதிய பொருளாந் தன்மையுடையவரே! எங்கள் தலைவரே! தேவாரை முழுமுதல்வராக அரிதாகப் பெற்றுக் கொண்டமையால் தேவாரின் சிறப்புடைய அடியவர்களாகிய நாங்கள், தேவாரின் அடியவர்களுடைய திருவடிகளையே வணங்குவோம். அவர்களுக்கே உரிமையுடையவராவோம். அவ்வடியவர்களே எங்கள் நாயகராவர். அவ்வடியவர் மனம்மகிழ்ந்து கூறிய கட்டளைப்படியே அவர்க்கு அடிமையாய் நின்று ஏவல்செய்வோம். தேவாரீர் எங்களுக்கு இந்தவகையின் எல்லாம் தந்தருள்வீரானால் எவ்வித குறைபாடும் இல்லாதவராவோம். எங்கள் வழிபாட்டுக்குரிய பாவையாகிய பார்வதிதேவீ! நாங்கள் வேண்டிக்கொண்டவண்ணம் இறைவர் அருள்செய்யுமாறு உனதருள் முதலில் உளதாவதாகவென வேண்டுகல் செய்தனர் என்பதாம்.

பாதாளம் ஏழினுங்கீழ் 10

பாதாளம் ஏழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
 போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருண்முடிவே
 பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
 வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணும் துதித்தாலும்
 ஓத உலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்
 கோதில் குலத்தரன்தன் கோயில் பிணப்பிள்ளைகாள்!
 ஏதவனார்? ஏதவன்பேர்? ஆருற்றார்? ஆரயலார்?
 ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

இறைவருடைய திருவடித்தாமரை மலர்கள் கீழலகங்கள் ஏழிற்கும் கீழாகச் சென்று சொல்லின் அளவைக் கடந்துள்ளன. பூக்கள் நிறைந்த அழகிய திருமுடியும் மேலேயுள்ள எல்லாப் பொருள்களுக்கும் மேலாகவுள்ளது. இத்தன்மையராயினும் உயிர்களுக்கு அருள்செய்யவேண்டி உமாதேவியை ஒருபாகத்திலுடையர். ஆட்பாலவர்க்கு அருளும்வண்ணம் கொண்டருளும் அளவற்ற திருமேனியை யுடையவர். வேதாகமங்களும் விண்ணவரும் மண்ணவரும் பலவகையாகப் புகழ்ந்து துதித்தாலும் புகழக் குறைவுபடாத பெருமையையுடைய ஒப்பில்லாத தோழராகவுள்ளவர். அன்பால்நீனையும் அடியவரது உள்ளக் கமலத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவர். இத்தன்மையுடைய இறைவரது திருக்கோயிலில் தொண்டுசெய்யும் குற்றமில்லாத அழகுடைய பெண்மக்களே! அவ்விறைவரது ஊர் யாது? அவர்பெயர் யாது? அவருக்கு உறவினர் யார்? அயலவர் யார்? அவரைப் புகழ்ந்துபாடும் தன்மை யாது? எங்கள் வழிபாட்டுக்குரிய பாவையாகிய பார்வதிதேவீ! இறைவரைப் புகழ்ந்துபாடும் தன்மையை அருள்வாயாக என்று வேண்டுகல் செய்தனர் என்பதாம்.

மொய்யார் தடம்பொய்கை 11

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
 கையால் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
 ஐயா! வழியடியோம் வாழ்ந்தோம்காண் ஆரழல்போல்
 செய்யா! வெண் ணீரூடி! செல்வா! சிறுமருங்குல்
 மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா!
 ஐயா! நீ ஆட்கொண் டருளும் வினையாட்டில்
 உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
 எய்யாமல் காப்பாய் எமையேலோ ரெம்பாவாய்.

செறிந்த தீபோலும் செந்நிறமுடையவரே! வெண்மையான திருநீற்றை நிறைய அணிந்தவரே! திருவருட் செல்வரே! சிறிய இடையையும் மை தீட்டிய அகன்ற கண்களையும் உடைய உமையம்மையாருக்கு நாயகரே! எங்கள் தந்தையாக உள்ளவரே! வலிமை பொருந்திய வரம்பிணையுடைய இயற்கையான குளத்தில் போய், “முகேர்” என்னும் ஒலிக்குறிப்புண்டாகுமாறு கைகளினால் குடைந்து நீராடி, தேவரீரது திருவடிகளைப் புகழ்ந்து பாடி, வழிவழி அடிமைகளாகிய நாங்கள் நல்வாழ்வு பெற்றோம். தலைவரே! தேவரீர் அடிமைகொண்டருளும் திருவினையாடலில் உய்வுபெறுபவர்கள் உய்வுபெறும்வகையினெல்லாம் உய்ந்துபோக, நாங்கள்மட்டும் தவிர்ந்துள்ளோம். ஆதலால் எங்களை இளைத்து

விடாதபடி காத்தருள்வீராக. எங்கள் வழிபாட்டுக்குரிய பாவையாகிய பார்வதிதேவீ! எங்களை இறைவர் வருந்தாமல் காக்கும்படி அருள்செய்வாயாகவென வேண்டுகல் செய்தனர் என்பதாம்.

ஆர்த்த பிறவி 12

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடும்
தீர்த்தனற் நிலைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடும்
கூத்தனில் வானும் குவலயமும் எல்லோமும்
காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் வினையாடி
வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வர்க்கலைகள்
ஆர்ப்பரவம் செய்ய அணிகுழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
ஏத்தி இருஞ்சனைநீர் ஆடேலோ ரெம்பாவாய்.

நம்மைப்பற்றியுள்ள பிறவித்துன்பம் நீங்கும்படி நாம் மகிழ்ந்து ஆரவாரம்செய்து முழுமும் தீர்த்தமாகவுள்ளவரும், நல்ல தில்லைச் சிற்றம்பலத்தில் அங்கையில் அனலேந்தி ஆடுகின்ற கூத்தப்பிரானுயள்ளவரும், இங்கே நாம் அறிகின்ற வான்முதல் மண்ணீரூன உயிரல் பொருள்களையும் உயிர்ப்பொருளான நம் எல்லோரையும் படைத்தும் காத்தும் ஓடுக்கியும் திருவினையாடல் செய்பவரும் ஆகிய இறைவரது திருவைந்தெழுத்தையும் ஓதி, உயிர் உலகங்களைத் தமது உடைமையாக உடைய அவ்விறைவரது சிறந்த திருவடிகளைத் துதிசெய்து, கையில் அணிந்த வளையல்கள் ஒலிக்கவும் இடையில் அணிந்த நீண்ட மேகலை கள்மிக்க பேரொலிசெய்யவும் மலரணிந்த கூந்தலின்மேலுள்ள வண்டுகள் எழுந்து ஆரவாரஞ் செய்வும் பூக்கள் விளங்குகின்ற பொய்கையிலுள்ள பெரிய சுனைநீரில் கைகளால் துழாவி முழுக்குவோமாக. எங்கள் வழிபாட்டுக்குரிய பாவையாகிய பார்வதிதேவீ! நீயும் நீராடியருள்வாயாக என்பதாம்.

பைங்குவளைக் கார்மலர் 13

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
அங்கம் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
தங்கள் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால்
எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
பொங்கு மடுவில் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநம்
சங்கம் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

எங்கள் பிராட்டியாரின் திருக்கண்கள்போன்று குளிர்ச்சிபொருந்திய கருங்குவளைப் பூக்களையுடைமையாலும், எங்கள் இறைவரது செவ்விய திருமுகம்போன்று குளிர்ந்த செந்தாமரைப் பூக்களையுடைமையாலும், பிராட்டியார் திருக்கைகளில் அணிந்த வளையல்களாகிய குருகினம்போன்று அங்கே அழகிய நீர்ப்பறவைகளாகிய குருகினத்தை யுடைமையா

லும், மேலும் இறைவர் அணிந்துள்ள பாம்புகள்போன்று நீர்ப்பாம்புகளையுடைமையாலும், தங்களின் ஆணவம் கன்மம் மாயை என்னும் அழுக்குகளை நீக்கிக்கொள்ள விரும்பும் பக் குவமுடையவர் இறைவியையும் இறைவனையும் சார்வதுபோல தங்கள் உடல் அழுக்கினை நீக்கி முழுகுவார் வந்து சேர்தலுடைமையாலும் எங்கள் இறைவியும் இறைவரும்போல அமைந்துள்ள நீர்நிறைந்த குளத்தில் அழுங்குமாறு குதித்துக் குதித்து எங்கள் கைவளைகள் ஒலிக்கவும் காற்சிலம்புகள் அவ்வொலியோடு கலந்தொலிக்கவும் தனங்கள் பொலிவடைய வும், முழுகும் நீர் மேலே எழவும், தாமரைப் பூக்களையுடைய நீரில் குதித்து முழுகுவோ மாக. எங்கள் வழிபாட்டுக்குரிய பாவையாகிய பார்வதிதேவீ! நீயும் நீராடியருள்வாயாக என்பதாம்.

காதார் குழை 14

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்
சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
ஆதி திறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்
பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோ ரெம்பாவாய்

காதுகளில் அணிந்த தோடுகள் ஆடவும், அழகாக அணிந்த மற்றைய ஆபரணங் கள் ஆடவும், மாலை அணிந்த கூந்தல் ஆடவும், மாலையில் மொய்த்த வண்டுக் கூட்டம் எழுந்து ஆடவும், குளிர்ந்த நீரில் முழுகித் திருச்சிற்றம்பலத்தைப் பாடியும் வேதப்பொரு ளாயுள்ளவரைப் பாடியும் அப்பொருளாயுள்ளவரைப் பாடியும் அப்பொருளாயுள்ள இறை வரது உண்மையாந்தன்மையைப் பாடியும், ஒளிவடிவாகவுள்ளவரின் வல்லமையைப் பாடி யும், சுற்றியணிந்த கொன்றைமலர் மாலையைப் பாடியும், இறைவர் எப்பொருட்கும் ஆதி யாயிருக்கும் திறத்தைப் பாடியும், அந்தமாயிருக்கும் திறத்தைப் பாடியும், எங்களை வேறு படுத்தித் தனுகரண புவனபோகங்களைத்தந்து வளர்த்துப் பாதுகாத்து மேல்நிலையடை யச்செய்த வளையலணிந்த கைகளையுடைய இறைவியின் திருவடிச்சிறப்பைப் பாடியும் நீராடு வோமாக. எங்கள் வழிபாட்டுக்குரிய பாவையாகிய பார்வதிதேவீ! நீயும் நீராடியருள்வா யாக என்பதாம்,

ஓரொருகால் 15

ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தம் களிகூர
நீரொருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பனிப்பப்
பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத் தான்பணியாள்
பேரையைற் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆமாறும்
ஆரொருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
வாருருவப் பூண்முலையீர்! வாயார நாம்பாடி
ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

கச்சனிந்த அழகிய ஆபரணமணிந்த தனங்கனையுடைய பெண்களே! பத்தித்திறம்மிக்க ஒரு பெண் தனது மனம் களிப்பு மிகவும், ஒருபோதும் நீங்காத ஆனந்த ரீரின் நெடியதாரை கண்களினின்றும் விடாது பொழியவும், அடிக்கடி எம்பெருமான் எம்பெருமான் என்றென்று கூறி, எங்கள் இறைவரது சிறப்புக்களை ஒருபோதும் வாயோயாமல் பாடிக்கொண்டேயிருப்பாள், அப்பெண்மணி பூமியில் வந்து தோன்றி ஒருகாலத்தும் மற்றத்தேவரை வணங்கியிருக்க மாட்டாள். தெய்வப் பேரரசராகிய இறைவரிடத்து இவ்விதமாக அன்புமிகுதியால் மயங்கிப்பித்தாமாறும் உளதோ! எவர் ஒருவர் இப்பெண்ணை இத்தன்மையாக அடிமைகொள்ளத்தக்க திறமையுடையவர் அந்தத்திறமையுடையவரின் திருவடிகளை வாய்நிறையப் புகழ்ந்து பாடிக்கொண்டு அழகிய தோற்றத்தையுடைய பொலிவாகிய ரீரிலே குதித்து முழுசுவோமாக, எங்கள் வழிபாட்டுக்குரிய பாவையாகிய பார்வதி தேவீ! நீயும் நீராடியருள்வாயாக என்பதாம்.

இத்திருப்பாட்டில் ஒருபெண்ணின் பத்தித்திறமும் இயல்பும் இறைவரிடத்துப் பித்தாமாறும், ஓயாமல் இறைவர் புகழ் பாடுதலும், ஆட்கொண்ட இறைவரது திறமும் கூறப்படுகின்றன. நீராடப்போகும் கன்னியர்களுடன் தம்மையும் ஒருத்தியாகச் சேர்த்துக்கொண்டு அவர்கள் கூற்றுக்கத் திருவெம்பாவையை அருளிச்செய்த அடிகள், “அந்தராதம் பதியினிழிந்து அருள்புனை மாத்தியர் குலத்தில் வந்தருளி”, இறைவரால் ஆட்கொள்ளப்பட்டு இடையரு அன்புடையராய் எங்கள் பந்தமறத் திருவுள்ளம்பற்றித் திருவாசகம் பாடியருளிய தம்மையே அப்பெண்ணாக வைத்துக் கன்னியொருத்தியின் வாயிலாகக் கூறியருளினரெனலாம். “முன்ன மவனுடைய நாமங்கேட்டாள்” என்னும் திருத்தாண்டகம் இங்கே அறியத்தக்கது.

முன்னிக்கடலை 16

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி எழுந்துடையாள்
என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்
மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்
தன்னில் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
முன்னி அவள்நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
என்னப் பொழியாய் மழை! ஏலோரெம்பாவாய்.

மழைபெய்யும் வான்முகிலே! நீ கடலைச்சார்ந்து, அதன் நீர் குறையும்படி முகந்து விண்ணில் எழுந்து, எம்மையுடைய உமையம்மையாரைப்போல நீல நிறம்பெற்று விளங்கி எம்மை அடிமையாகவுடைய அம்மையாரின் சிறிய இடையைப்போல மின்னுதல் செய்து மிகுந்து பரந்து, எங்கள் இறைவியின் திருவடியில் அணிந்த பொன்னாலாகிய அழகிய சிலம்பைப்போல முழங்கி, பிராட்டியின் அழகிய கப்புருவங்கள்போல வில்லிட்டு, நந்தம்மை ஆளாகவுடைய பிராட்டியை விட்டுப்பிரியாத எம்பெருமானுடைய அன்பர்களுக்கும் எளியோமாகிய எங்களுக்கும் அப்பிராட்டி முதலில் சார்ந்து இடைவிடாது பொழிகின்ற திருவருளைப் போல மழையைப் பொழிவாயாக. எங்கள் வழிபாட்டுக்குரிய பாவையாகிய பார்வதி தேவீ! மழைவளஞ்சுரக்க அருள்செய்வாயாக என்பதாம்.

செங்கணவன்பால் 17

செங்கணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
எங்கும் இலாததோர் இன்பம்நம் பாலதாக்
கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி

இங்குதம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
செங்கமலப் பொற்பாதம் தந்தருளும் சேவகளை
அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

வாசனை பொருந்திய கரிய கூந்தலையுடைய பிராட்டியார் பாராட்டத்தக்க தகுதியில்
லாத எளியோங்களையும் பொருளாகக்கொண்டு பாராட்டிச் சிறப்புச்செய்து, செந்தாமரைப்
பூங்கண்ணராகிய திருமாலிடத்தும் நான்குதிசைமுகங்களையுடைய பிரமாவிடத்தும் இந்திரன்
முதலிய தேவர்களிடத்தும் மற்று எவ்விடத்துள்ள உயிர்களிடத்தும் இல்லாத ஒப்பற்ற
பேரின்பம் நம்மிடத்து உள்ளதாகும்வண்ணம் அருள்செய்தலும், இவ்வுலகில் எங்கள் குடிசை
கள்தோறும் எளிதாக எழுந்தருளி வந்து சிவந்த தாமரை மலர்போலும் அழகிய திருவடிகளை
எளியோங்களுக்குத் தந்தருளுகின்ற வீரரும், அழகிய அருட்பார்வையுடைய அரசரும், அடி
யோங்களுக்குக் கிடைத்தற்கரிய அமுதம்போன்றவரும், எங்கள் தலைவராயுள்ளவரும் ஆகிய
இறைவரை நன்மைகள் விளங்குமாறு புகழ்ந்துபாடிக்கொண்டு தாமரைப்பூக்களையுடைய
பொலிவாகிய நீர்நிறைந்த பொய்கையில் குதித்து முழுகுவோமாக. எங்கள் வழியாட்டுக்
குரிய பாவையாகிய பார்வதி தேவீ! நீயும் முழுகுவாயாக என்பதாம்.

அண்ணை மலையான் 18

அண்ணை மலையான் அடிக்கமலம் சென்றிறைஞ்சும்
விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீ றற்றூற்போல்
கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்
பெண்ணாகி ஆணய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிகேர்
விண்ணாகி மண்ணாகி இத்தனையும் வேருகிக்
கண்ணார் அமுதமுமாய் நின்றூன் கழல்பாடிப்
பெண்ணே!யிப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

திருவண்ணாமலையின் வடிவத்தையுடைய இறைவரின் திருவடித்தாமரை மலர்களைச்
சேர்ந்து வணங்குகின்ற தேவர்களுடைய முடியின்கணுள்ள இரத்தினத்தொகுதிகள் இறைவர்
திருவடியின் பேரொளியால் தம் ஒளிமழுங்கினற்போல, இறைவரது வலக்கண்ணாகப்
பொருந்திய சூரியனது ஒளி வருதலால் இருள் நீங்க, குளிர்ச்சி பொருந்திய ஒளி மழுங்கப்பெற்று
நகரத்திரங்கள் மறைந்துபோக அமைந்த விடியற்காலத்தில், பெண்ணாகியும் ஆணாகியும் அலியா
கியும் விளங்கும் ஒளிப்பொருள்கள் பொருந்திய ஆகாயமாகியும் நிலமாகியும் இவ்வளவு
பொருள்களுக்கும் வேறுபொருளாகியும் ஞானக்கண்ணால் உண்ணும் அமுதமாகியும் எங்கும்
நீக்கமறநிற்கின்ற றிசிவபெருமானுடைய வீரக்கமலணிந்த திருவடிகளைப்புகழ்ந்துபாடிக்கொண்டு
பெண்ணே! இந்தப் பொலிவாகிய நீரையுடைய பொய்கையில் குதித்து முழுகுவோமாக. எங்
கள் வழியாட்டுக்குரிய பாவையாகிய பார்வதி தேவீ! நீயும் நீராவாயாக என்பதாம்.

உங்கையில் பிள்ளை 19

உங்கையில் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலமென்
றங்கப் பழஞ்சொல் புதுக்குமெம் அச்சத்தால்

249904

எங்கள் பெருமான்! உனக்கொன் றுரைப்போம்கேள்
எங்கொங்கை நின்னன்பர் அல்லார்தோள் சேரற்க
எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியும் செய்யற்க
கங்குல் பகல்எங்கண் மற்றென்றும் காணற்க
இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன்! நல்குதியேல்
எங்கெழிலென் ஞாயி றெமக்கேலோ ரெம்பாவாய்.

எங்கள் தலைவரே! அடைக்கலம் புகுவோர் நாம் உங்கையில் பிள்ளை உனக்கே
அடைக்கலம் என்று கூறும் அவ்விடத்து அப்பழமொழியைப் புதுப்பித்து நாங்களும் கூறு
வது தவறாகுமென்று எங்கட்குளாதாகும் அச்சத்துடனே. தேவரீருக்கு ஒரு விண்ணப்பம்
கூறுகின்றோம், அதனைக்கேட்டருள்க. எங்கள் தனங்கள் தேவரீரது அன்பரல்லாதவர்க
ளின் தோள்களைச் சேராதொழிக. எங்கள் கைகள் தேவரீருக்கல்லாமல் வேறுயார்க்கும் எவ்வித
தொண்டும் செய்யாதொழிக. எங்கள் கண்கள் இரவும் பகலும் தேவரீரையன்றி வேறொரு
பொருளையும் காணாதொழிக. இவ்வுலகில் இவ்வாறே எங்களுக்கு எங்கள் தலைவராகிய தேவ
ரீர் தந்தருளுவீரானால், சூரியன் கிழக்கிலன்றி வேறு எத்திசையில் உதித்தாலும் எங்களுக்கு
வரக்கடவ தீமையாது? யாதும் இல்லை. எங்கள் வழிபாட்டுக்குரிய பாவையாகிய பார்வதி
தேவீ! நாங்கள் வேண்டிக்கொண்டவண்ணம் இறைவர் தந்தருளும்படி உனதருள் உண்டாவ
தாக என்பதாம்.

போற்றி அருளுக 20

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
போற்றி அருளுகநின் அந்தமாம் செந்தளிர்கள்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் ஈரும் இணையடிகள்
போற்றிமால் நான்முகனும் காணாத புண்டரிகம்
போற்றியாம் உய்யவாட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
போற்றியாம் மார்கழிநீர் ஆடேலோ ரெம்பாவாய்.

தலைவரே! எல்லாப்பொருள்களுக்கும் முன்னுள்ள பொருளாகிய தேவரீருடைய
திருவடிமலர்கள் எங்களைப் பாதுகாத்தருளுக. எல்லாப்பொருள்களுக்கும் முடிவிலுள்ள
பொருளாகிய தேவரீருடைய சிவந்த தளிர்போன்ற திருவடிகள் எங்களைப் பாதுகாத்தருளுக.
எல்லாவுயிர்க்கும் தோற்றத்தினைச் செய்கின்ற தேவரீருடைய பொன்போன்ற திருவடிகள்
எங்களைப் பாதுகாத்தருளுக. எல்லாவுயிர்க்கும் போகங்களைக்கொடுத்துக்காக்கும் தேவரீ
ருடைய அழகிய வீரக்கழல் அணிந்த திருவடிகள் எங்களைப்பாதுகாத்தருளுக. எல்லாவுயிர்க
ளுக்கும் ஓடுக்கத்தினைச் செய்கின்ற தேவரீருடைய இரண்டு திருவடிகளும் எங்களைப் பாதுகாத்
தருளுக. திருமாலும் நான்முகப்பிரமாவும் காணமுடியாத தேவரீருடைய செந்தாமரைத்
திருவடிகள் எங்களைப் பாதுகாத்தருளுக. நாமெல்லாம் உய்யும்படி அடிமைகொண்டருளிய
தேவரீருடைய பொற்பூப்போன்ற திருவடிகள் எங்களைப் பாதுகாத்தருளுக. நாம் ஆடுகின்ற
திருவாதிரை மார்கழி நீர் எங்களைப்பாதுகாத்தருளுக. எங்கள் வழிபாட்டுக்குரிய பாவை
யாகிய பார்வதி தேவீ! எங்களைப் பாதுகாத்தருள்வாயாக என்பதாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கோவையாரின் செம்பொருள்

தமிழ்ப் பண்டிதர் வ. மு. இரத்தினேசுவர ஐயர்

நமது தமிழகம் நற்றவமுடையது. அற்புதமான பொற்புறு பதிகள் அமைந்தன. கற்பனை கூறும் கங்கை காவிரி கதித்துப் பாய்வதும் நம்நாடே. மக்கள் நானிலங் கண்டு வளமுடன் வாழ்ந்தனர். வீரம், செல்வம், வீறுசேர் மதிப்பு ஆதியன தமிழ் நாட்டில் வாழ்நரிடம் பொலிந்திருந்தன. தமிழ்ச்சங்கம் தழைத்திருந்தது பேருணர்வுடைய புலமையோர் பெட்புறு நூல்கள் யாத்தளித்தனர், ஆலவாய் அவிர்சடைக் கடவுளும் புலவராய் வந்தருளிராயின் தமிழின் மாண்பு சாற்றவும்படுமே! தெய்வத்திருவருள் சைவமாஞ் சமயஞ்சார மக்களும் உய்வகை நாடினர்.

சமய நூல்களும் பல்கின. சாத்திர நூல்கள் பல. தோத்திர நூல்களும் பலப்பல. இப்போது, பதிவாக்கான வேத சிவாகம நெறித்தான பன்னிரு திருமுறைகளும் அவற்றின் செம்பொருள் மாறாத சித்தாத்தப் பெரு நூல்களும் விளங்குகின்றன. சமய குரவர்கள் கூறியவை தேவர திருவாசகங்கள் நாடோறும் பாராயணஞ் செய்யத்தக்கவை. பசுகரணம் நீங்கச் சிவகரணச் செல்வத்துள் மூழ்கி நின்று அருளப்பெற்றவை அருட் பாக்களே! மருட்பாக்களைப் பாடி மகிழ்வாருமுளர். இன்பத் திரு அறியார் கதி என்னொகுமோ அறியேம்! மந்திரங்கள் வடமொழியே. குடிலை என்போம். பிரணவம் என்பதே அது. அது வடமொழிதான். வந்த காரியம் வேறு. விவாதம் வீண் பொழுதாகுமல்லவா? அமைக.

பாண்டி நாட்டில் பழமறையோர் குலத்தில் ஒரு ஞானபாது உதித்தது. திருவாதவூரர் என்று அச்சூரியனைச் சீரியோர் அழைந்தனர். அரிமர்த்தன பாண்டியன் அப்பெரியாரை மந்திரியாக்கினான். முன்னை வினையகல இன்னே இறைவரருள் முகிழ்த்தார். குடமுழா நந்தீசரே திருவாதவூராக அவதரித்தார். பெருந்துறையில் சிவ பரம்பொருளின் பேரின்ப உபகேசம் மந்திரியாருக்கு எய்தியது. அணிவாசகம் அருளும் அவர் மணிவாசகராரார். அவர் அருளியதே திருவாசகம். திருவாசகத்திற்கு உருகார் ஒருவாசகத்துக்கும் உருகார். கேட்டாரின் கல் நெஞ்சையும் உருக்கும் பேரமிழ்து சொரியும் பாடல்களைப் பாடி மகிழாது சைவர் என்றிருப்பது வெட்கமே! சனம் போப் என்ற மேனாட்டறிஞர் திருவாசகம் பத்திச் சுவை பிலிற்றும் பான்மைத்தென உன்னி அச்சவாகனத்தில் அவற்றை இவரச்செய்தார். நிற்க;

நடராசர், மலராடி கோவ மறையவராய் மானிலம் போந்து, கரமலர் சேப்ப வரைந்த மாட்சி திருவாசகம் திருக்கோவையார் இரண்டற்கும் பொருந்தியதானால் அவற்றின் செவ்வி களத்தலாந் தன்மைத்தா? ஆனாலும் பேராராய்ச்சி யுடையோர் சிலசில நயங் காட்டுவர். அவர்தம் பின்செல்லு தற்கு யானும் விழைந்தேன். ஆசை வெட்கமறியாதன்றோ! இஃது ஒருபுறமாக. திருவாசகம் வரைந்த திருச்சிறும்பலமுடையார் “தையல் பங்கினரைக் கோவைபாடும்” என்றருளிச்

செய்ய, அவர் திருவாய் மொழிப்படி நந்தமிழ் வாழ்வந்த மணிவாசகர் அருளியது திருக்கோவையார் என்பதாகும்.

இத் திருக்கோவையாரை, வேதநூல் என்பாரும், யோகநூலென்பாரும், காமநூல் என்பாரும், தர்க்கநூல் என்பாரும், இலக்கண நூல் என்பாரும் ஆகப் பலபடப் பெரியோர் புகல்வர். தலைவன் தலைவி முறையில் அகப் பொருட்டுறைகள் பொதுள யாக்கப் பெற்றுள்ள அரிய நூல் என்பதில் ஐயமின்று. இயற்கைப் புணர்ச்சி, பாங்கற் கூட்டம், இடந்தலைப்படுதல், மதியுடம்படுதல், முன்னுறவுணர்தல், பகற்குறி, இரவுக்குறி, மணச்சிறப்பு முதலியன ஆங்காங்கே இனிது காணப்படும். காட்சி முதல் ஊதிய மெடுத்து உரைத்து ஊடல்தீர்த்தல் இறுதியாக நானாறு துறைகள் திருக்கோவையாரில் அடங்கியுள்ளன. ஆன்மாவைத் தலைவியாகவும், பதியாகிய இறைவரைத் தலைவனாகவும் வைத்துத் தேவாரத்தினும் அப்பர் பெருமான் அருளியதையும் இங்கே தருவாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

முன்னம் அவனுடைய நாமங்கேட்டாள்
முர்த்தி யவனிருக்கும் வண்ணங்கேட்டாள்
பின்னை யவனுடைய ஆரூர் கேட்டாள்
பெயர்த்து மவனுக்கே பிச்சியானுள்
அன்னையு மத்தனையும் அன்றே நீத்தாள்
அகன்றாள் அகலிடத்தார் ஆசாரத்தைத்
தன்னை மறந்தாள் தன்னுமங் கேட்டாள்
தலைப்பட்டாள் நங்கை தலைவன் ருளே.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆன்மாவினைத் தலைவியாகவும்,
இறைவனைத் தலைவனாகவும் அகத்
துறையில் இப்பாசரம் அருளப்பெற

றது. ஆன்மா பசு பாச சம்பந்தம்
நீங்கி, இருவினையொப்பும் மலபரிபாக
மும் அடைந்து திருவடிப் பேறு
அடையும் என்பதே சித்தாந்தமாகும்.

திருவளர் தாமரை சீர்வளர் காவிச
ளீசர்தில்லைக்
குருவளர் பூங்குமிழ் கோங்குபைங் காந்தள்
கொண் டோங்குதெய்வ
மருவளர் மாலையார் வல்லியி னெல்கியன
நடைவாய்ந்
துருவளர்காமன்றன் வென்றிக்கொடிபோன்
ருளிர்கின்றதே.

இக் காட்சித்துறையில் எல்லா
நிலங்களுக்கும் பொருந்திய மலர்களைக்
கூறவே நிலமயக்கம் கூறியதாகும்.
ஒவ்வோர் நிலத்தினரும் அதுபவிக்
கும் இன்பங்களைத் தில்லைத் திருப்
பதி வாழ்வார் அன்னுழி இருந்தே
துய்ப்பர் என்பது புலனாம். புலனா
கவே இம்மை இன்பத்திற்குப் புலி
யூரே காரணமாகும் என்பது கருத்
தாம். ஈசர் தில்லை எனவே மறுமை
இன்பத்திற்கும் அவ்விடத்து அமரும்
இறைவரே காரணராவார் என்பதா
யிற்று. அயிர்தஸ்ய ஈசாந என்பர்
வடநூலார். “எந்தையீசன் எம்மான்”
என்றார் பாலராவாயடிகள். அழகிய
ஒரு பொருள் கண்டாரை வசிகரிக்கு
மன்றே! திரு என்பது இயற்கை அழ
கைக் குறித்தது. கண்களுக்கு அழகு
தான் விருந்தளிக்கும். “ஊனக்கண்
பாசம், உணரா: ஞானக்கண்ணால்
நாடு” என்பது எளிதில் காண்டல்
ஆன்மாவுக்கு இயலாது என்பதே.
அவனருளானே உள் நாடுஞ் செயல்
தோன்றும் என்பது; இனி தாமரை
மருத நிலத்துப் பூவாதலால் மருத
மும், நெய்தல் நெய்தல் நிலத்துப்
பூவாதலால் நெய்தல் நிலமும் குமிழ்

முல்லைநிலத்துப் பூவாதலால் முல்லை யும், கோங்கு பாலைநிலத்துப் பூவாத லால் பாலையும், காந்தள் குறிஞ்சி நிலத்துப் பூவாதலால் குறிஞ்சியும் ஆகிய ஐவகைத் திணையும் ஒருங்கே இக்கவியிற் போதரும்.

“உருவளர் காமன்றன் வென்றிக்கொடி” என்றதனால், அன்பினாலே நிகழ்ந்த காமப் பொருளைக் குறித்தார். யாருங் கேட்போரின்றித் தன் னெஞ்சோடு கிளந்தமையின் கந்தருவ ஒழுக்கத் தையே ஒத்த களவொழுக்கத்தையே சுட்டினார், ஈசர்தில்லை என்றமையால் வீடுபேற்றின் பயத்தது என்பதாம்.

தில்லைமுதார்ப் பொதுவின்றி ரேன்றி எல்லையி லானந்த நடம்புரி கின்ற பரம காரணன் திருவரு எதனால் திருவாத வுர்மகிழ் செழுமறை முனிவர் ஐம்பொறி கையிகந் தறிவா யறிபாச் செம்புலச் செல்வ ராயின ராதலின் அறிவனாற்பொருளுமுலக நூல்வழக்குமென இருபொருளு நுதலி யெடுத்துக் கொண்ட ஆங்கன் இரண்டனார் [னர்.

ஆகம நூல்வழியி னுதலிய ஞான யோகநுண் பொருளினையுணர்த்துதற்கரி(து) உலகநூல் வழியி னுதலிய பொருளெனும் அலகில் தீம்பாற் பரவைக் கண்ணெம் புலனெனுங் கொள்கலன் முகந்த வகை உலையாமரபின் உரைக்கற்பாற்று. [சிறி(து)

எனவே அறம்பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் நான்கு பொருளினும் இன்பத்தை நுதலி இத்திருக்கோவை யாரின்க ணுரைக்கின்ற களவியற் பொருளினது பொழிப்பிலக்கணத் தையும் அதற்குறுப்பாகிய கைக் கிளைத் திணையின்கண் முதலிலமைந்த

காட்சி என்னும் ஒருதலைக் காமத்தி யலையும் உடனிலைச் சிலேடையாக அரு ளிச் செயப்பெற்றவாறு காணலாம்.

இங்கே சராசரங்களுக்கு முதற் காரணராவர் சிவபெருமானே என்பது பரம காரணர் என்பதனால் விளக்கியது. மாயை முதற் காரண மாகவும், சிவசத்தி துணைக் காரண மாகவும், சிவபெருமான் திருத்தகார ணராகவும் சொற் பிரபஞ்சமும். பொருட் பிரபஞ்சமும் தோன்றி நின்று நிலவுகின்றமையறிக. ¹ஸ்தாலீ புலாக நியாயம் பற்றிநின்று சில காட்டப்படுமாதலின் விரிவு கூறிற் றிலம். திருக்கோவையாராகிர பெரிய அரிய வீட்டு நெறிப்பாலதாகிய சமுத் திரம் முற்றும் அகஸ்தியருக்கே அடக்கமுடியும். ²சமுத்திரகலச நியா யம்பற்றிச் சில இன்னும் கூறுவாம், தெய்வத்தை மகிழ்தல்.

வளைபயில் கீழ்கட வின்றிட மேல்கடல் வானுகத்தின் துளைவழி நேர்கழி கோத்தெனத் தில்லைத் தொல் லோளகயிலைக் கிளைவயி லீக்கியிக் கெண்டையங் கண்ணி யைக் கொண்டுத்த விளவையல்லால் வியவே னயவேன் தெய்வ மிக்கனவே.

புறநாலார்,

‘பரவை வெண்டிரைப்படு வடகடலி னடுவ ணிட்டதோர் தோன்கழி, தென்கடலிட்ட தோர் நுகத்துளையுட்செறிந்தென’என் றார். இது பிறப்பருமை கூறிற்று.

விளையானே யாவும் எய்தல் வீறு சேர் திருவள்ளுவர் கூறுமுகத்தானு முணரலாம்.

ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றென்று சூழினும் தான் முந்தும்.

1. ஸ்தாலீபுலாக நியாயம் = ஒரு பாளை சேற்றில் ஒரு அவிழ்ப்பதம்பார்த்தல் போன்ற நெறி.
2. சமுத்திர கலச நியாயம் = பெருநீர் நிலையில் ஒரு கெண்டியால் சிறிது சிறிதாக மொள்ளு வது போன்ற நெறி.

உணர்ந்தார்க்கு முணர்வரியோன்
தம்மையுணர்ந்து தலைவன்றுள் தலைப்
படு நிலையினின்றூர்க்கும், அவனருள்
கூட்டாவழி உணர்தற்கரியபெருமான்
என்றுரைப்பது பொருத்தம். எனவே,
உண்மைச் சிவஞானத்தின் வழித்தா
கப் பேரின்பு கைகூடும் என்றவா
றும். “போதநிலை முடிந்தவழிப் புக்
கொன்றி யுடனொர்” என்பதொற் கண்
டாம்.

“பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச்
சிறப்பென்னும்செம்பொருள் காண்பதறிவு”
என்பது பொய்யாமொழி.

பாங்கரு வினாதலில் தீந்தமிழ் மாட்
சியுங் காணலாம்
“துறைத்தீந் தமிழி னொழுகு நறுஞ்சுவையே”
என்பது குமரகுருபரர் திருவாக்கு.

சிறவான் புனற்றில்லைச் சிற்றம்பலத்து
மென்சிந்தை யுள்ளும்
உறைவா னுயர்மதிற் கூடலி லாய்ந்தவொண்
டந்தமிழின்
துறைவாய்நுழைந்தனையோ வன்றியேழிசைச்
சூழல்புக்கோ
விறைவா! தடவரைத் தோட்கென் கொலாம்
புகுந்தெய்தியதே.”

இங்கே அகமும் புறமுமாகிய
பொருட் பாகுபாட்டையே துறை என்
என்றார். மதுரையிற் சங்கமிருந்தமை
யும் இதனால் அறியலாம், ஏழிசை
சூரல், துத்தம், கைக்கிளை முதலாயின.
பண்ணும் பாடலும் பண்டுமுண்டாந்
தன்மை சூழல் என்பதனால் அடங்
கிற்று. மெய்ப்பாடு அணங்குபற்றி
வந்த அச்சம்.

அணங்கே விலங்கே கள்வர்தம்மிறையெனப்
பிணங்கல் சரலா வச்சம் நான்கே.

இது உரையாசிரியர் காட்டிய சூத்
திரம்.

பின்வரும் துறைகள் தோறும்
இறைவனது வீரட்டங்களும், முழு
முதன்மையும் மிளிர்கின்றன. பல்
லோர்க்கும் பரிசில்பல நல்கி ஊரன்
உவக்கவையகைகைக் காட்டிச் செம்
பொருள் நாடலை நிறைவுசெய்வாம்.
ஊரன் வேண்டாமைக் கொடுத்தலின்
காரோடு நிகர்க்கும்; வேண்டக் கொடுத்
தலின் கற்பகத்தோடொக்கும்; துட்ப
மான கல்வியுடையகைகலின் கற்
வர்க்கு நல்ல உசாத்துணை; இசை
யுணர்வாலும் கெழுதகைமையினாலும்
பாணர்க்குச் சுற்றத்தோ டொக்கும்;
நினைத்தவைகளைக் கொடுத்தலிற் சிறப்
பமை சிந்தாமணியோடொக்கும்; அழ
கிய தில்லைக்கண் சிவனது திருவடிக்
குத் தாராகி அவனால் அணியப்படும்
கொன்றைப்பூவின் றன்மையை யுடை
யன்; சான்றோர்க்குத் தொலையாத நிதி
யாயிருத்தலின் சங்க நிதியோடொக்
கும்; நண்பர்க்கும் பகைவர்க்கும் தப்
பாது பயன்படுதலின் விதியோடொக்
கும்; சுற்றத்தார்க்கு அவர் வேண்டிய
செய்யவிருத்தலின் அண்மையிலுள்ள
ஊருணியோடொக்கும் அதனால் வரை
வின்றி எல்லார்க்கும் இவன் பெறும்
பயன் நயக்கத்தக்கதாம்.

காரணி பற்பகங் கற்றவர் நற்றுணை

பாணரொக்கல்

சீரணி சிந்தா மணியணிதில்லைச்சிவனடிக்குத்
தாரணி கொன்றையன் றக்கோரதஞ்

சங்கநிதிவிதிசே

ருருணி யுற்றவர்க் கூரன்மற் றியாவர்க்கு
முதியமே.

பரம்பொருளையே பாடிய மணி
வாசகப் பெருமான் திருவாசகத்தின்
ஒப்புயர்வற்ற பெருவாசகப் பொருள்
நடராஜப் பெருமானே என்றுரைத்து
ஆனி மாமகத்தில் இறைவனுடன்
இரண்டறக் கலந்தருளினார்.

சைவசமயத்தையும் செந்தமிழையும் மெய் வழிபாட்டால் பாதுகாத்தவர்கள் சமய குரவர்களே! நாங்களும் (சைவசமயிகளாகிய) எல்லோரும் நால்வர் சொன்னபடி ஒழுக்குவதே நன்மையாகும். சைவசமயிகள் என்று திருநீறு இடாதாரும், போலி வேடத்தில் மறைந்து நின்று எல்லாம் ஒன்று என்பாரும் ஒரு காலத்திலும் நற்கதி

சேரமாட்டார். சைவசமயம் சிவசம்பந்தமானது. இச் சமயப் பேரை மாற்றி வேறு புனைபெயரிட்டு மாயாவாத நிலையில் நிற்போர்க்கும், பிறந்திறப்போரைப் பெருந்தெய்வமென்போர்க்கும் அஞ்சிச் சிவசன்மார்க்க சிலர்களாக வாழ்வோமாக. மணிவாசக சங்கமும் பல்லாண்டு வாழ்க. சுபம்.

செந்தமிழ் சிறந்து வாழ்க!

திருச்சிற்றம்பலம்.

புற்றில் வாளரவு மஞ்சேன் பொய்யர்தம் மெய்யுமஞ்சேன் கற்றைவார் சடையெம்மண்ணல் கண்ணுதல் பாதம்நண்ணி மற்றுமோர் தெய்வம் உண்டென நினைந்தெம் பெம்மாற் கற்றிலாதவரைக் கண்டாலம்ம நாமஞ்சு மாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாழ்த்து

மாணிக்க வாசகப்பேர் மன்னு முயர்சபையும் பேணி வளர்க்கும் பெரியோரும் — ஆணிப்பொன் அம்பலவ ராரருளால் பண்பாகப் பல்லாண்டு இம்பரினில் வாழ்க! இனிது.

சுபம்.

திருவைக் கோவைக்குங் கூட்டுக. மாணிக்கவாசகர் அறிவாற் சிவனே யென்பது திண்ணம். அன்றியும் அழகிய திருச்சிற்றம்பல முடையார் அவர் வாக்கிற் கலந்திருந்து அருமைத்திருக்கையா லெழு தினார். அப்பெருமையை நோக்காது சிந்தாமணி சிலப்பதிகாரம்..... முதலியவற்றோடு சேர்த்துச் செய்யுட்களோ டொன்றாக்குவர்..... தேவாரம் திருவாசகம் முதலிய இலக்கியங்களையும் ஒரு பொருளாக எண்ணாது நளன் கதை, அரிச்சந்திரன் கதை முதலிய இலக்கியங்களையும் ஓர் பொருளாக வெண்ணி வாணுள் வீணுள் கழிப்பர். அவர் இவைகள் இருக்கவே அவைகளை விரும்புதலென் னெனின் பாற்கடலுட் பிறந்து அதனுள் வாழும்பின்கள் அப்பாலை விரும்பாது வேறுபலவற்றை விரும்புதல்போல அவரதியற்கை யென்க.

ஸ்ரீ சுவாமிநாத தேசிகர்

‘பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளை’

பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை

‘வேதநாயகனே போற்றி’ என்ற பாடலில், ‘மறு சமயங்கள் மாளப் பேதகஞ் செய்வாய் போற்றி’ என்று வருகின்றது.

‘ஈசுவரன் மறுசமயங்கள் மாளப் பேதகஞ் செய்வான். புறமாகிய நெறிகளிலே சென்று வீழாமல், அந்நெறிகளிற் செல்லுஞ் செலவு மாளும்படி, திருவருளினிலே நம்மைப் பேதிப்பவன். அவன்

‘எத்திறம் நின்றான் ஈசன்
அத்திறம் அவளும் நிற்பன்’

ஆகையினாலே, ஈசுவரியும் பேதிப்பவள்.

“ஓடிமீள்க என ஆள்தல்பார்த்து இருப்பவன்” அவன். அவன் குறிப்பின் வழி, அதற்குப் பக்குவம் பண்ணிக் கொண்டிருப்பவள் அவள். அந்த ஈசுவரி நமக்குத் தாய்; உலகமாதா அவள். அவளுக்கு மணியாசகப் பெருமான் வழங்கியதொரு திருநாமம் ‘பெய்வளை’. பெய்தல் - அணிதல். வளையலையணிந்த திருக்கரத்தை உடையவள் என்பது பொருள். “நெறியல்லா நெறிதன்னை நெறியாக” நினைந்து, அவைகளை அணைந்து, ‘சிறு நெறிகள் சேராமே’ நம்மைப்பேதித்து, எடுத்த திருக்கை அவள் கை.

‘புல்லாகிப் பூடாய்ப்

புழுவாய் மரமாகிப்

பல்விருக மாகிப்

பறவையாய்ப் பாம்பாகி’க்

கிடந்து உழன்ற நம்மை, இங்கிலைக்கு வளர்த்து எடுத்தகை அவள்கை. அதனாலே, அவள் ‘பாதத் திறம்பாடி’ ஆடு

தற்கு முன் அவளுடைய அருட்கை விதந்து பேசப்பட்டிருக்கின்றது.

நாமோ மலபந்தர்களாயிருக்கின்றோம். மலம் - அழுக்கு. அறியாமையாகிய அழுக்கு நம்மைப் பந்தித்து, நம்மை அணுப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றது. ஆன்மா சார்ந்ததன் வண்ணம் ஆனது; அருளைச் சார்ந்து அருண்மயமாய் எங்கும் வியாபகமாய், அருளை அநுபவிக்கக்கூடியது. இப்பொழுது இருளாகிய அழுக்கோடு கூடி இருண்மயமாய் இருளை அநுபவித்துக்கொண்டு, ‘தானென ஒரு பொருள் உண்டோ’ என்ற விசாரமும் இன்றித் தன்னளவில் இல்பொருளாய்க் கிடக்கின்றது. அவள் ‘தன்னிலைமை மன்னுயிர்கள் சாரத் தரும் சத்தி’. அநுக்கிரகித்தலையே இயல்பாக உடையவள் அவள். அதனாலே அவள் ‘தருஞ்சதிதி’ எனச் சிறப்பிக்கப்படுபவள். தருதல் - அநுக்கிரகித்தல்.

அநுக்கிரகித்தலை இயல்பாக உடைய அன்னை, தன்னைச் சார்ந்தன்றி இயங்குதல் ஆகாத ஆன்மா, அழுக்கோடு கூடி அணுப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதை எங்ஙனம் சகிப்பாள்! அவளுடைய சகிக்காமை அஃதாவது அநுக்கிரகியாமலிருக்க முடியாமை, நமது மலபந்தத்தைச் சதா பேதித்துக்கொண்டே இருக்கின்றது. அநுக்கிரகமாகிய அந்தப் பேதிப்பின் இயல்பை உணராதது, சிலசமயங்களில் அந்த அருண்மாதாவை நாம் நிந்தித்தலுஞ் செய்து விடுகின்றோம்.

‘நல்ல சிவனார் நம்மை வருத்துவது கொல்ல வல்லக் கொல்ல வல்லப் பொல்லாப் பிணி போக்க’

என்பதை மறந்தே விடுகின்றோம்.

‘சூன்றுமுட்டிய சூரீஇப்’ போலே, நெறியல்லா நெறியிற் சென்று, முத்தி நெறியறியாத மூர்க்கர்களோடு இணங்கி, மோதிக்கொள்ளாத பிரகாரம் அவள் பேதித்துப் போதிக்கும் பாடங்களை, அந்த அந்தப்பாட நேரத்திற் பயில்கின்றோமில்லை. படு மந்தர்களாய் இருக்கின்றோம்.

ஒரு தாய் தன் சூழந்தை நெறியல்லா நெறியில், தன்னைக் கேளாது, சொல்வழி கேளாத பிள்ளையாய்ச் சென்றபோதுங் கைவிடுவது இல்லை. அவளை நல்வழிப் படுத்திச் சொல்வழி கேட்கிறதொரு நல்ல பிள்ளையாக்கும் பொருட்டு, அவன் செல்லுகிற கல்லுவழி முள்ளுவழிகளிலும் அவனைப் பின் தொடர்ந்தே செல்லுவாள். அவனே சொல்வழி கேளாமல் முன்னே நடப்பான்; தாய் பின்னே தொடர்வாள். தாயை முன்னிட்டுத், தான் அவனைத் தொடர்ந்து பின்னே செல்ல அவன் உடன்படான். தனக்கு வழி தெரிந்தவன்போல, வழி தெரிந்த தாய்க்குமுன்னே நடப்பான் அவன். தான்செய்யும் பிழையை அவன் உணரான்; அழுக்கு உணரவிடாது.

சிருட்டி ஆரம்பந் தொடங்கி ஒரு ஆன்மா, திருவருளாகிய தாயைமறந்து அவள் பின்னே தொடரத் தான் தன் போக்கில் முன்னே சென்ற வழியை இரேகைமூலம் வரைந்து பார்த்தால் வெகு விநோதமாயிருக்கும். மருத்துவ விடுதியில் சுரநோயின் ஏற்றம் இறக்கக் காட்டும் இரேகைபோலே, புல்லிலிருந்து தேவார்வரை, தேவாரிலிருந்து புல்லுவரை, நரகத்திலிருந்து சுவர்க்கம்வரை, சுவர்க்கத்திலிருந்து நரகம் வரை நெளிந்தும் வளைந்தும், ஏறியும்

இறங்கியும், நீண்டும் சுழன்றும் செல்வ தாயிருக்கும் அந்த ஆன்ம ரேகை; அஃதாவது பந்த ஆன்மா தன்போக்கில் சென்ற வழி.

ஒரு நாள் இந்த ஆன்மா போதிய பாடங்கள் படித்து ‘என்செயலாவது யாதொன்றும் இல்லை’ என்று எண்ணித் ‘தெய்வம் என்பதோர் சித்தம்’ உண்டாகித், தன்னைப்பின் தொடருகின்ற - தன்னை வளர்த்தெடுத்த - பெய்வளையாகிய உலகமாதாவைத் திரும்பிப் பார்க்கும்; அப்பொழுது ‘எல்லாம் அறிந்த தாய்க்கு முன்னே சொல்வழி கேளாதே நடந்தேனே’ என்று நாணம் தலைக்கொள்ளும்; என்னைந்து என்செய்தேன் என்றமும்; ‘உள்ளந் தான் நின்று உச்சி அளவும் நெஞ்சாய் உருகும்’. தாயை முன்னிட்டுத் தான் பின் தொடர முயலும்.

‘வேகங் கெடுத்தாண்ட

வேந்தனடி வெல்க’ என்கின்ற நிலையை எய்தும். திருவருளாகிய தாய் ஈசுவரனின் திருவடியாயிருக்கின்றாள். முன்னே செல்ல விரும்புவதாகிய ஆத்ம வேகத்தை மெல்ல மெல்லப் பேதித்து, ஆண்டு அடிமைகொள்வது இறைவன் அடி. அதுதான் ‘தனக்குவமை இல்லாதான் தான்’. அந்தத் தாளே திருவருளாகிய தாய்.

என்றைக்கு ஆத்மா தன் வேகந் தணிந்து, வேந்தனடியை முன்னிட்டுத், தான் பின்தொடரத் துணிகின்றதோ, அன்றைக்கே அது உடன்போக்குக்கு உடம்பட்டதாம். உடன்போக்காவது, களவு நிலையிலிருந்த ஒருத்தி, அது முதிர்ந்து, ஒருவனைத் தொடர்வதாம். ஒருவன் ஆவான், ‘ஒருவன் என்னும் ஒருவன் காண்க’.

அவனே சர்வலோக நாயன். ஒருத்தி யாவாள் களவு முதிர்ந்த ஆத்மா. களவின் முதிர்வு - கற்பு.

சரியை கிரியை என்ற வரிசையில் உடன் போக்கின் ஆரம்பம் சரியை; அஃதாவது திருவருளைத் தொடர்ந்து நடக்கத்துணிவது. அதுவே, சமயத் தின் தொடக்கம்.

ஒருவன் எப்பொழுது சமயி ஆகின்றனோ, 'வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி' வெல்லுதற்கு உடம்படு கின்றனோ, அந்தப் பொழுதுதான்

பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளை வென்றி எய்தியபொழுது; ஆத்மா உய்தி கூடிய பொழுது,

'பித்தன் என்றனை உலகவர் பகர்வதோர் காரணம் இதுகேளிர் ஒத்துச் சென்றுதன் திருவருட் கூட்டும் உபாயம தறியாமே செத்துப் போய் அரு நரகிடை வீழ்வதற் கொருப்படு கின்றனை அத்தன் ஆண்டுதன் அடியிற் கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே'.

IN the deepest sense, therefore, the prayer of the devout soul is God's own prayer; it is the great God praying through the small heart and weak mouth of man; "the tongue itself", says Manikkavachagar "which cries to Thee, nay all the powers of my being which cry to Thee, all are Thine". — Friedrich Heiler.

ஆழநோக்கில் கனிந்த உள்ளத்தின் வேட்கையும் இறைஞ் சுதலும் இறையின் இறைஞ்சுதலேயாகும். எல்லாம் கடந்த பரம்பொருள் மனிதனின் எளிய நாவின் வாயிலாகவும் தனது பிரார்த்தனையை நிகழ்த்துவிக்கின்றது.

"கூறும் நாவே முதலாகக் கூறும் கரணம் எல்லாம் நீ" என்று மாணிக்கவாசகர் கூறும் பகுதியினால் தெரிகிறது.

— ஃப்ரேடிரிக் ஹெய்லர்.

“வேண்டத்தக்க தறிவோய் நீ”

மு. ஞானப்பிரகாசம், B. A., B. Sc.

தமிழ்மக்களுக்கென ஒருஉயர்ந்த தத்துவதரிசனமுண்டு. அது சைவசித் தாந்ததரிசனமெனப்படும், பாசதரிசனம், பசுதரிசனம், சிவதரிசனம் என ஏதுவும் பயனுமாய் நிகழும் மூன்று தரிசனங்களைப்பற்றிக் கூறுதலின் அது ‘பதி பசு பாசதரிசனம்’ என்று கூறவும்படும். இந்தத் தரிசனங்கள் எங்கள் ஆன்ம அறிவின் கண்ணே நிகழ்வன. அதுபவத்தில் வந்து வாய்ப்பன. பாசதரிசனம்பெற்ற பல்லாயிரம் தத்துவஞானிகளுள் ஒருவரே பசு தரிசனம்பெறும் தகுதி அடைகிறார். அங்ஙனம் பசுதரிசனம்பெற்ற பல்லாயிரவருள் ஒருவரே சிவதரிசனம் பெறும் தகுதி அடைகிறார். அங்ஙனம் சிவதரிசனம் பெற்ற சிவஞானிகள் பலருள், தன்போதமுனைப்பெழாது, தன்முதன்மையில் நீங்கி, எல்லாம் சிவன் செயல் எனக்கண்டு, இறை பணியில் வழுவாது நின்று, சிவானந்தத்தில் அழுந்திநின்றவர்கள் எங்கள் மணிவாசக அடிகள். சிவானந்தத்தில் அழுந்திநின்ற அடிகளின் பாடல் எதுவாயினும், அது சிவானந்தத்தேனேயாகும். அடிகள் அருளிய திருப்பாடல் ஒன்று வருமாறு.

“வேண்டத்தக்க தறிவோய் நீ
வேண்டமுழுதுந் தருவோய் நீ
வேண்டும் அயன்மாற்கரியோய் நீ,
வேண்டி என்னைப் பணிகொண்டாய்,
வேண்டி நீயாதருள் செய்தாய்
யானும் அதுவே வேண்டினல்லால்,
வேண்டும்பரிசொன்றுண்டென்னில்
அதுவும் உன்தன் விருப்பன்றே”

கூருத்துரை:- அடிகளின் கருவிகரணங்களெல்லாம் சிவகரணங்களாகமாறித் திகழ்கின்றன. அக்கருவிகரணங்கள் வாயிலாகத் தொழிற்பட்ட அடிகளின் பண்டைய இச்சாசக்தி இப்பொழுது ஈசன்பால் முதிர்ந்த அன்பாய்ப் பிரவாகித்துப் பாய்கின்றது. இந்த நிலையின்கண் அடிகளின் அன்புநிறைந்த உள்ளத்தில்—ஒருணர்வு—ஒரு பேருணர்வு ‘எனக்கெனச் செயலில்லை எல்லாம்சிவன்செயல்’ எனவெழு, சிவானுபநுகர்ச்சியில் அழுந்தி, அதன்கண் எழுச்சிமீதாரப் பெற்றாராய் நின்று அடிகள் அருளிச்செய்தருளிய பாடல்இது.

உரை:-

வேண்டத் தக்கனவற்றை யெல்லாம் அறிந்து அருள் செய்பவரும், வேண்டுகல்செய்யும் அடியவர்களுக்கு அவர்கள் வேண்டியவற்றை எல்லாம் தந்து நிற்பவரும், அடிமைத்திறன் என்பதின்றி வேண்டுகல் செய்யும் அயன் திருமால் என்பவர்க்கு அரிதாயிருப்பவருமாகிய தேவரீர்! நாயினேனை விரும்பி, வலிய வந்து ஆட்கொண்டு அடிமையாக ஏற்றருளினீர். அதனால் தேவரீர் விரும்பி எதனை அருள் செய்கின்றீரோ அதனையே அடிமையாகிய யானும் விருப்பத்துடன் வேண்டுகின்றேன். இவ்வாறின்றி அடிமையாகிய யான் விரும்ப வேண்டியது இயல்புதானே எனில், அதுவும் உண்மையாகவே தேவரீரின் விருப்பமாகுமன்றே!

விரிவுரை:-

முதல்வன் உயிர்கள்மீது கொண்ட விருப்பத்தை இச்சாசக்தி என்பர். முதல்வனது ஞானசக்தி, கிரியா சக்தி என்னும் இரு சக்திகளின் தொழிற் பாட்டுக்கு அது நிமித்தமாகலின், அதனை 'துவிநிமித்த ஏகமோஹம்' எனச் சுருதிகூறும். முதல்வன் உயிர்கள்மீதுகொண்ட விருப்பத்தைத் திருவருள் எனக் கூறுதல் சைவத்தமிழ் மரபு. கருவிகரணங்களோடு கூடிவாழும் பந்தநிலையிலும்சரி, கருவிகரணங்களிலிருந்து நீங்கி திருவருட்சார்புணர்ந்து வாழும் முத்திநிலையிலும் சரி, உயிர்களுக்குத் தாரகமாயிருந்து உபகரித்து நிற்பது திருவருளே என்ற உண்மையை—'பந்தநிலையில்—வேண்டத்தக்க தறிவோய் நீ' என்றும் 'பந்தம் நீங்கிய நிலையில்—வேண்டமுதும் தருவோய் நீ' என்றும் அடிகள் கூறியருளினர். அயன் திருமால் முதலிய பெருந்தேவர்கள் பல்லாற்றன் முயன்றும் அவர்கள் காட்சியில் அகப்படாத இறைவன், 'என்னை விரும்பித் தேடி வலியவந்த ஆட்கொண்டருளினன். என்னைத் தன்வசப்படுத்தி

யான் தனக்கு பணிசெய்யுமாறும் வைத்தனன். யான் செய்த பணியை உவந்து ஏற்றும் அருளினன்' என் பவை எல்லாம் தோன்ற 'வேண்டி என்னைப் பணிகொண்டாய்' என்றருளினர். தான் தன் அன்பினும் சென்று பற்றுதற்கும் விடுதற்கும் அவரையின்றி ஓன்றுமில்லையென்றும், எல்லாம் அவர்செயலையென்றும் முதிர்ந்த சிவானுபவ நுகர்ச்சியில் திணைத்தருளாநின்ற அடிகள் 'வேண்டி யாதருள்செய்தாய் யானுமதுவே வேண்டினல்லால் வேண்டும் பரிசொன் றுண்டென்னில் அதுவும் உன்தன் விருப்பன்றே' எனக்கூறி சைவசித்தாந்த மூலஉண்மையை அறிவுறுத்தியருளினர்.

முடிவுரை:-

இந்நாட்டுத்தமிழ்மக்கள் 'ஆத்ம நிவேதனம், பயின்று வாழவேண்டிய காலம் இது. மணிவாசக அடிகளின் 'ஆத்மநிவேதன முதிர்ச்சியில் எழுந்த பாடலிதனை, நாமெல்லாம் படித்துச் சிந்தித்துத் தெளிந்து இன்புற்றுவாழ வேண்டும் என்பதே எம் விருப்பமாகும்'

சித்தாந்த சாத்திரக் கருத்துக்களையெல்லாம் அன்பினை நினை ஒழுக்கவாயிலாக வெளிப்படுத்துந் தூய தமிழ் மரபு பேணி அடிகள் திருவாசகத்தையுந் திருக்கோவையாரையும் அருளிச் செய்தாரென்பதற்கு நூலுட்பல சான்றுகள் புலனாகின்றன.

பிரமபூர் க. சு. நவரீத கிருஷ்ண பாரதியார்.

காணுதலும் பேணுதலும்

வித்துவான். க. கார்த்திகேசு, B. A.

1. கட்டுரையின் நோக்கம்

சைவ உண்மையைத் தெரிந்து பிறருக்குத் தெரிவிக்கும் தொழிலில் ஈடுபட்ட சைவசமய நாயன்மார் நால்வரும் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் ஒருவர், இவர் பாடியருளியவற்றைத் திருவாசகம் என்றும் ஏனைய மூவர் தமிழைத் தேவாரம் என்றும் சொல்லுகிறோம். குரவர் என நாம் கொண்டாடத்தக்க முறையில் மணிவாசகப் பெருமான் தமிழ் மக்களாகிய நமக்குச் சைவத்தைப் பற்றிப் படிப்பிக்கும் உண்மைகளுள் இரண்டொன்றை ஆராய்தலே இக்கட்டுரையின் நோக்கம். கற்றறிந்த சிலருக்குப் பயன்பட எழுதவேண்டு மென்பது என்னோக்கம் அல்ல. கல்வியறிவில்லாதவரும் அற்ப கல்வியுடையவரும் சைவசமயத்தின் பரும்படியான உண்மைகளைக் காணவேண்டும்; கண்டு தம் வாழ்நாளில் அவற்றைப் பேணவேண்டும் என்பதே என் அவா.

2. காணுதல்—அறிதல்

ஒருவரைப்பற்றி அல்லது ஒரு பொருளைப்பற்றி நன்றய்த் தெரிந்த ஒருவர் தெரியாத ஒருவரோடு பேசும் போது, “கண்டியே, பார்த்தியே, கேட்டியே” எனத் தொடங்கிப் பேசுதல் வழக்கம். காணலும் கேட்டலும் இங்கே கண்டு அறிதல், கேட்டு அறிதல் எனப் பொருள்படும். திருவள்ளுவர் பல இடங்களில் ‘காட்சியவர்’ என்னுஞ் சொல்லே ‘அறிவுடையோர்’ என்னும் பொருளில் ஆண்டிருக்கிறார். இக்கட்டுரையிலும் ‘காணல்’ என்னுஞ் சொல் ‘அறிதல்’ என்

னும் பொருளில் ஆளப்பட்டுள்ளது. சைவ நாயன்மார் தாம் பாடியருளிய தேவார திருவாசகங்களில் உயிரானது தன்னையும் தன்னை உய்விக்கும் ஆண்டவனையும், தன்னைச் சிறுமைப்படுத்தும் மலத்தையும் காணும் (அறியும்) விதத்தையன்றாய் விளக்கியிருக்கிறார்கள். “காண்பார் ஆர் கண்ணுதலே காட்டாக் காலே,” எனத் தேவாரத்துள் விளக்கப்பட்டதுபோல மணிவாசகப் பெருமானும் தமிழ்நாட்டவர்க்கு வற்புறுத்திப்போனதை நாம் நன்றய் உணரல்வேண்டும்.

3. காரைநகரர் தொண்டு போற்றற்குரியது

மேலே கூறிய உண்மையைத் தெரிய உணர்ந்தால்தான் சைவசமயத்தின் உயிர்நிலையைக் கண்டு மகிழலாம். சைவ நாயன்மார் நால்வரும் சைவத்தைப் பரப்பியது புத்தம் சமணம் முதலிய சமயங்கள் தமிழ்நாட்டிலே தலையெடுத்த காலத்துக்குப் பின்னாலின் அந்தச் சமயக் கொள்கைகள் நன்றய் ஆராயப்பட்டதையும் அவற்றில் குறைபாடு கண்டதையும் வெளியே சொல்லிப்போயிருக்கிறார்கள். சொல்லிய இடங்களைத் தமிழ் அறிந்தவர்களும் கண்டுபிடிப்பதில்லை, கண்டு பிறருக்குச் சொல்லுவது மில்லை. இதுவே சைவத்தின் சிறப்பைத் தமிழராகிய நாம் பல நூற்றாண்டுகளாய் அறியாது வந்திருக்கிறோம். சைவசமய நூல்களைப் படித்தலும் பேசலும், கள் முதலியன குடித்து வெறித்தல்போலும் எனப்

பலர் தமிழ்நாட்டிலும் இந்நாட்டிலும் சொல்லி வருகிறார்கள். இந்நேரத்தில் காரைநகர் மக்கள் விரிவுரைகள் நிகழ்த்துவித்தும் கட்டுரைகள் வெளிப்படுத்தியும் சைவத்தின் மாட்சியைப் பொதுமக்களுக்கு அறிவிக்கப் பாடுபடுவதை நாம் மிகவும் மெச்சுகின்றோம்.

4. காணல்—இதைப்பற்றிச் சைவத்தின் கொள்கை

புத்தமும் சமணமும் உயிர் தன் சீலத்தானும் தவத்தாலுமே உண்மை அறிவு அல்லது மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பெறுகின்றதென்ற கொள்கையைத் தம் அடிப்படைக் கொள்கையாக உடையன. இறைவனுடைய உதவியை நாடி நிற்பதின் அவசியத்தை அவை உணரமாட்டா, ஆனால் நம் அருமைச் சைவம் இறைவன் அருளி னாலேயே உயிர் மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பெறமுடியும் என்பதை அடிப்படைக் கொள்கையாக உடையது. இவ்வாறு யான் கூறுவதினால் புத்தரும் சமணரும் வற்புறுத்திய தவமும் சீலமும் தேவையற்றவை என்று சைவ நாயன்மார் கூறியதாகக் கொள்ளலாகாது. தவமும் சீலமும் எவ்வளவு அதிகமாக இருந்தாலும் இறைவன் திருஅருளும் இயைந்த பொழுதே மெய்ஞ்ஞானம் விளையும் என்பது நாயன்மார் கருத்து. உயிர் எவ்வளவு கெட்டித்தனமாய் முயன் றாலும் தன் முயற்சி மாத்திரத்தால் ஈடேறமுடியாமற் கிடந்து திருவருளும் கிடைத்தவழியே உய்ய முடிகின்ற தென்ற கருத்தே சைவ நூல்களில் வலியுறுத்தப்படுகின்றது. ஆராய்ந்து பார்த்தால் புத்த மதம் முதலியவற் றின் கொள்கைகள் முழுதையும்

கூடாது எனத் தள்ளிவிடுதல் எமக்கு நல்லதல்ல. உயிரின் முயற்சியைப் பெரிதாக ஒரு சமயமும், இறைவன் திருவருளைப் பெரிதாக மற்றதும் கூறு கின்றதென் றுணரவேண்டும். இவ் விரண்டின் இயைபையும் விளக்கு தற்கு ஓர் உதாரணமாக வீட்டின் சுவரின் யன்னல் வைப்பதை நோக் குவாம். சுவரில் யன்னல் வைப்பது நம் சொந்த முயற்சியாலாகும். அந்த யன்னல்வழியாகக் காற்று வருவது நஞ்செயல் அல்ல—யன்னல் வைப்ப தோடு விஷயம் முடியவில்லை—காற்று வீசும்போதுதான் யன்னலின் பயன் புலப்படும். ஆனபடியால் சைவத் தின் சிறப்பை நாம் போற்றவேண் டும்.

5. முதற் காணுதற்கும் இறைவன் அருள் அவசியம்

உயிர் உண்மையைக் காண்ப தற்குத் திருவருள் உதவி வேண்டும் என்ற சைவக் கொள்கைகள் நம் சைவ நூல்களில் பல இடங்களில் வருகின்றனவெனினும் நாம் எல்லாம் அதை விளங்கியிருக்கிறோம் என்று சொல்ல முடியாது. விளக்கினால் விளங்கத்தக்கவற்றுள் இது ஒன்று. இப்படிச் சொல்லுவதால் எல்லார்க்கும் எல்லாவற்றையும் விளங்கப்படுத் தலாம் என்பது என் கருத்தல்ல.

மாணிக்கவாசகப் பெருமானுக்கு ஞானம் கைகூடிய விதத்தை உற்று நோக்கின் மேலே கூறிய உண்மை நன்றாய் விளங்கும். முதன் மந்திரி யாக விளங்கிய மணிவாசகப் பெரு மான் கல்வி கேள்விகளில் ஒப்புயர் வற்றவர் என்பது சொல்லாமலே விளங்கும். அங்ஙனம் விளங்கிய அவர் திருப்பெருந்துறையில் குருந்த

மரத்தின்கீழ் எழுந்தருளிய குருவைக் கண்டபின்பே விஷயமெல்லாம் விளங்கியதாகக் கூறியருள்கின்றார். குருவைக் காணுமுன் வாழ்க்கை உள் வீடு உடையதாயும் கண்டபின் வாழ்க்கையின் மாயமெல்லாம் நன்றாய் விளங்கியதாகவும் கூறுகின்றார். வாழ்க்கையிலுள்ள இன்பங்களை யெல்லாம் ஆழமுகந்து பின் அவை பயனற்றவையென்று தாம் கண்டது தமது அறிவினாலன்றி இறைவனது திருவருளினாலேயே என்று அவர் கூறியதை விளக்கும் திருவாசகம்:

சேன்னிப்பத்து

மாய வாழ்க்கையை மெய்யென்றெண்ணி
மதித்திடாவகை நல்கினான்
வேய தோளுமை பங்கன் எங்கள்திருப்
பெருந்துறை மேவினான்
காயத் துள்ளமு தூறஊறக் கண்டுகொள்
என்று காட்டிய
சேய மாமலர்ச் சேவடிக்க கண்எம்
சேன்னிமன்னித் திகழுமே.
என்பதாம்.

இப்பாட்டில்மெய்யுடையதென்று வாழ்க்கையைத் தாம் மதித்த அவர் குருவைக் கண்டபின்பு வாழ்வு மாயமுடையதென்று மதியாது நின்றதுக்குக் காரணம் திருப்பெருந்துறையில் பொருந்திய இறைவன் திருவருள் என்றதை 'நல்கினான்' என்னுஞ் சொல்லால் விளங்கவைத்தார். தாம் குருவைக் காணும்முன் மூர்க்கொயிருந்தது மாத்திரமன்றி முத்திரெறியறியாத மூர்க்கொரு ஓத்துழைத்ததாகவும் கூறுகின்றார். குருவைக் கண்டபின் மலந்தீர்ந்து சிவத்தோடு ஐக்கியமாம் பேறு தமக்கு இறைவனால் கிடைத்தது தம் தவம் சிலம் முதலியவற்றின் உயர்ச்சியே யென்றும் விளக்கும் திருவாசகம்:

6

முத்திரெறி அறியாத மூர்க்கொரு
முயல்வேளைப்
பத்திரெறி அறிவித்துப் பழவினைகள்
பாறும்வண்ணம்
சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி
எனையாண்ட
அத்தன்எனக் கருளியவாறு ஆர்பெறுவார்
அச்சோவே.

என்பதாம்.

உண்மையைக் காணுவதற்கு இறைவன் திருவருள் உதவியதென்பதை விளக்க இன்னுஞ் சில மேற்கோள்கள் தருகிறேன்.

சிவபுராணம்

அவன் அருளாலே அவன்தான் வணங்கி 1
திருக்கோத்தும்பி

நான் ஆர் என்உள்ளம் ஆர் ஞானங்கள் ஆர்
என்னை ஆர் அறிவார்
வானோர் பிரான்என்னை ஆண்டிலனேல் 2

படைத்தல் காத்தல் முதலிய ஐத் தொழில்களையும் இறைவன் தொழிலென்று நூல்கள் சொல்லு். இவ்வைந்து தொழில்களுள் அருளும் ஒன்று. பிறப்பதும் இறப்பதும் எங்கள் வசமில்லை. இறைவனாலே நடக்கின்றன என்பதை விளங்குதல்போல மறைத்தல் அருளல் முதலியனவும் அவன்செயல் என்று ஆராய்ந்து உணரவேண்டும்.

வேதம் நான்கையும் நன்றாய்க் கற்றும் உண்மை விளங்காத கவலை யினால் இறைவனைக் குறித்துத் தவம் கிடந்த நால்வர் முனிவருக்கு இறைவன் கல்லாலின்கீழ்க் குரு வடிவங் கொண்டு விளங்கிய நுட்பத்தைச் சைவர்கள் விளங்கவேண்டும். பொய்யாகிய வாழ்க்கையைத் திறம்பட நடத்துதற்கு இறைவனை வேண்டிக்கொள்கிறோம் நாம். உண்மைச் சைவர்களாய் வாழ

விரும்பினால் நான்கு முனிவர் குருவடிவைக் காண ஆசைப்பட்டதுபோல் நாமும் ஆசைப்பட வேண்டும். நாம் கும்பிடும்போது இப்படி ஆசைப்பட வேண்டும் என்று திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் குறிப்பிடும் தேவாரம்:

ஓதி ஆரணம் ஆய நுண்பொருள்
அன்று நால்வர்முன் கேட்க நன்னெறி
நீதிஆல நீழல் உரைக்கின்ற நீர்மையதென்
சோதியே கூடரே சரும்பமர்
கொன்றையாய் திருநின்றி யூருறை
ஆதியே அரனே ஆமாத்தார் அம்மானே.
என்பதாம்.

“வேதங்களைப் பலகால் ஓதியும் நுண்பொருள் விளங்கமாட்டாது தத்தளித்த முனிவர் நால்வருக்கும் சிறந்த நெறியாகிய சைவநீதியைக் கல்லால் நீழலின்கண் அமர்ந்து சொல்லியருளியதென்னையோ? முனிவர் நால்வரும் தாமாக ஒருபோதும் விளங்க மாட்டார் என்று கருதி அல்லவோ நீ அங்கன் அருளியது? அப்படியானால் எனக்கும் ஏனைய அடியார்க்கும் அங்கனம் குருவடிவாய் எழுந்தருளி உரையாதது ஏனோ? ஆமாத்தாரிலும் திருநின்றியூரிலும் கும்பிடுவார்பொருட்டு எழுந்தருளிய ஆதியே, சோதியே கூடரே, சொல்லுவாயாக,” எனஞானத், தின் திருவுருவாக விளங்கிய சம்பந்தப் பெருமான் கும்பிட்டது இந் நினைவோடு என்றால் நாம் முயலும் வகையும் இப்படி யிருக்கவேண்டும் அவ்வாறு:

6. பலமுறையுங் காண்பதற்குத் தீருவருள் இன்றியமையாதது.

உண்மை ஞானம் உயிரின் உள்ளத்தே எப்பொழுதும் பிரகாசித்த படியிராது. இறைவனோடு கூடி இன்புறும் நிலை கிடைத்தாலும் அவ்வின்

பத்தை அதுபவிக்கும் ஆற்றல் அதிகமாயிராது இதற்குக் காரணங்கள் பல. கிடைத்த இன்பம் பெரிதென்று நினைத்து அதன் அருமையை அறியும் அதுபவம் இல்லாமை, தானடைந்த பேற்றை மற்றையோரின் பேற்றோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்துத் தன்னை வியத்தல், நித்திரை, கண்டவரோடு உறவாடுதலால் வரும் மறதி முதலியனவாம். குருவைக் காணும் முன்னுள்ள மனநிலைக்குப் பயிற்சி வயத்தான் இறங்குதலினால் ஒருகால் கண்டவர்க்கும் பன்முறையும் அடுத்தடுத்துக் காணாதல் இயலாதாகும். குருவாய் எழுந்தருளி உதவி செய்தது போலத் தொடர்ந்தும் உதவிகிடைத்தாற்கான் பெரியநிலை கூடும் என்ற எண்ணம் உடையவராய் முயல்பவர்க்கே இறைவனை அணைதல்கூடும். இக்கருத்தை விளக்க இரண்டு திருவாசகங்கள் கீழ் வருகின்றன:

தீருச்சதகம்

எய்தலாவ தென்று நின்னை எம்பிரான்
இவ்வஞ்சனேற்கு
உய்தலாவ துண்கண் அன்றி மற்று
ருண்மைபின்மையின்
பைதலாவ தென்றுபாது காத்திரங்கு
பாவியேற்கு
ஈதலாது நின்கண்ஒன்றும் வண்ணம்
இல்லைஈசனே.

பிரார்த்தனைப்பத்து

கடலே அனைய ஆனந்தம்
கண்டார் எல்லாம் கவர்ந்துண்ண
இடரே பெருக்கி ஏசற்றிங்கு
இருத்தல் அழகோ அடிநாயேன்
உடையாய் நீயேஅருளுதி யென்று
உணர்த்தா தொழிந்தே கழிந்தொழிந்
கூடரார் அருளால் இருள்நீங்கச் [தேன்
சோதி இனித்தான் துணியாயே.

7. திருவருளின் துணையின்றிக் காணல்
எவர்க்கும் இயலாது

சைவத்திற் பிறந்தும் இறைவன் உதவியின்றி வாழலாம், உண்மை ஞானத்தைப் பெறலாம் என்று நினைத்துச் சமண சமயத்திற் புகுந்து நீண்டகால வாழ்க்கையின்பின் மறுபடி சைவனாய் மாறியவர் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள். சமண சமயத்தின் குறைபாடே சைவத்தின் ஏற்றமாகக் கண்ட சுவாமிகள் பாடியருளிய தேவாரம்:

மெய்யெலாம் வெண்ணீறு சண்ணித்த
மேனியான் தாள்தொழாதே
உய்யலாம் என்றெண்ணி உறிதூக்கி
உறிதந்தென் உள்ளம்விட்டுக்
கொய்யுலாம் மலர்ச்சோலைக் குயில்கூவ
மயிலாலும் ஆரூரைக்
கையினால் தொழாதொழிந்து கனியிருக்கக்
காய்கவர்த கள்வனேனே.

என்பதாம்.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் கூறியதுபோல மாணிக்கவாசக சுவாமிகளும் தம் முயற்சியே தம்மை உய்விக்கும் என எண்ணுவார் மெய்ஞ்ஞானத்தைத் தலைப்படார் என்ற உண்மையை வற்புறுத்தியுள்ளார். இதைத் திருவண்டப் பகுதியிற் காணலாம்.

முறையுளி ஒற்றி முயன்றவர்க் கொளித்தும்
ஒற்றுமை கொண்டு நோக்கும் உள்ளத்து
உற்றவர் வருந்த உறைப்பவர்க் கொளித்தும்
மறைத்திறம் நோக்கி வருந்தினர்க் கொளித்
[தும்
இத்தந்திரத்திற்காண்டும் என்றிருந்தோர்க்கு
அத்தந் திரத்தின் அவ்வயின் ஒளித்தும்.

8. பேணல்

பொருளைத் தேடி அலைபவர் எல்லாரும் அதனைப் பேணுபவர்கள் அல்ல. தேடும்போதுள்ள ஊக்கம் அதன்பிறகு எங்கேயோ போய்விடுகிறது. அதனாலே பொருள் எல்லாம் விரைவில் தொலைந்துபோக மறுபடியும் ஒருவன் வறியவன் ஆகின்றான். பணத்தைப் பாடுபட்டுத் தேடினதாலும் ஒருபயனும் அவன் அடையவில்லை. பொருளைப் பேணுதல் எவ்வளவு அவசியமோ ஞானத்தைப் பேணுதலும் அவ்வளவு அவசியம். மெய்ஞ்ஞானம் கண்ணப்ப நாயனாரிடத்தேதான் திடீரென ஒங்கி வளர்ந்தது. திருக்காளத்தி நாதரிடத்தே அந்த நாயனருக்கு உண்டான அன்பு பெருகத் தொடங்கிற்று. ஆர்வம், காதல், வேட்கையாக வளர்ந்தது. அதனாலே அவர் ஆறு நாளில் இறைவனேடு ஒன்றினார். ஆனால் பலரிடத்தே மெய்ஞ்ஞானம் பைய விளையும் பயிரைப்போன்றது. நெல் முளைத்த காலந் தொடக்கம் அறுக்கும் காலம்வரையும் உள்ள காலம் உழவன் விழிப்பாயிருக்க வேண்டியது போல ஞானியும் மெய்ஞ்ஞானம் விளையும் விதத்தை அறிந்து பேண வேண்டியவையிருக்கின்றான். பேணுதல் என்பது தானடைந்த இன்பம் தன்னை விட்டு நீங்காதபடி பாதுகாத்தலாம். அவ்விற்பத்தைப் பெருஞ் செல்வமாக மதித்து மேலும் வளர்க்கும் விதத்தையே பேணல் என்று சொல்லப்படும். ஞானத்தைப் பேணும் விதங்களாவன :- ஞான நூல்களை ஒதுதல், அல்லது கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல், நிட்டை கூடல் முதலியனவாம். ஒதுதலோடு நின்றுவிடு

வார் பேணுபவர் என்று சொல்ல முடியாது. ஒருகால் ஓதியதே போதும் என எண்ணி ஞான நூல்களை எடுத்துப் பாராதவர் பேதையர் என்றே சொல்லவேண்டும்.

அப்படிப்பட்டவரோடு கூடி உற வாடலைப்போலப் பழுதானது வேறென்றுமில்லை. அப்படிப்பட்டவர்கூடும் எய்தி நின்றவரையும் மனந் திரித்து விடத்தக்கவர். பாம்பிலும் கொடியவர். ஆனபடியால் அப்படிப்பட்டவரை ஞானத்தைப் பேணுபவர் அஞ்சவேண்டும், இதனை விளக்குந் திருவாசகம்:

அச்சப்பத்து

புற்றில்வா ளரவும் அஞ்சேன்
பெய்யார்தம் மெய்யும் அஞ்சேன்
கற்றைவார் சடையெம் மண்ணல்
கண்ணுதல் பாதம் நண்ணி
மற்றுமோர் தெய்வந் தன்னை
உண்டென நினைந்தெம் பெம்மாற்
கற்றிலா தவரைத் கண்டால்
அம்மநாம் அஞ்ச மாறே.

இதுகாறும் கூறிப்போந்த சைவ உண்மைகள் இரண்டு: ஒன்று, இறைவனைத் தேடும்போது செருக்கு அற்றுத் தேடினால்தான் காணல் கூடும் என்பதாம்; மற்றையது, அவனருளால் கண்ட தன்னியல்பை மறவாது

நின்றலாகிய பேணலாகும். இவையிரண்டும் வந்துள்ள திருவாசகம்:-

எண்ணப்பதிகம்

காணும் தொழிந்தேன் நின்திருப்பாதம்
கண்டுகண் களிகூரப்
பேணும் தொழிந்தேன் பிதற்றும்தொழிந்
தேன பின்னையெம் பெருமானே
தானுவே அழிந்தேன் நின்னினந்துருக்
தன்மைஎன் புன்மைகளாற்
காணும் தொழிந்தேன் நீஇனிவிரிற்
காணவும் நானுவனே.

மேலே திருவாசகத்துட் கூறிய உண்மை சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களான திருவுந்தியாரிலும், திருவுந்தியாருக்கு விரிவுரை போன்ற திருக்களிற்றுப்படியாரிலும் வற்புறுத்தப்பட்டுள்ளன.

திருவுந்தியார்

வித்தினைத் தேடி முளையைக் கைவிட்டவர்
பித்தேறி னுர்களென்றுந் தீபற
பெறுவதங் கென்பெனே உந்தீபற.

திருக்களிற்றுப்படியார்

வித்தும்அதன் அங்குரமும் போன்றிருக்கும்
மெய்ஞ்ஞானம்
வித்தும்அதன் அங்குரமும் மெய்யுணரில் —
வித்ததனிற்
காணமையால் அதனைக் கைவிடுவர்;
கண்டவர்கள்
பேணமையால் அற்றார் பேறு.

“திருவார் பெருந்துறைச் செல்வனாகிக்
கருவார் சோதியில் கரந்த கள்ளமும்.”

ஆளுடையடிகளின் யாக்கையமைப்பு

புலவர்சிவம், கருணைய பாண்டியனார்

ஆளுடைய பிள்ளையார் முதலான நாயன்மார் நால்வருடைய புனைத்திருக்கோலம் ஈழத்தினுமாக, இந்தியாவினுமாக தமிழகமெங்கணுமுள்ள பிஞ்ஞகன் கோயில் பலவற்றில் வைத்து வழிபாடாற்றி வருவதனை நம்பனடியார் பலருமறிவர்.

அவை கற்பொளிவுகளாகவும், செம்பு, வெண்கலம், வெள்ளி முதலியவற்றின் வார்ப்புக்களாகவுமுள்ளன. இவற்றினின்றும் பின்பு வரையோவியமும், நிழலோவியமும் உண்டாயின. பசைமண்ணுலாக்கிய மண்ணீடுகளாகவும் அவையுள்ளனபோலும்.

ஆலை ஆளுடை முதலிமார் நால்வர் திருக்கோலக் கைப்பணியெல்லாம் அவ்வப் பெரியார் வாழ்ந்த அவ்வக் காலங்களிலே அவ்வவர் பிழம்பினைக் கண்கூடாகக் கண்டு நினைவிற்பதியவைத்து ஒப்புச்செய்யப்பட்டனவல்ல. அவ்வருட்செல்வரெல்லாகறைமிடற்றண்ணல்கழற் கீழொன்றிய பின்றை ஒன்றிரண்டு நூற்றாண்டுகள் கழிந்ததன்பின்னரே யவர்க்குப்புனைத்திருக்கோலம் எழுந்தருளுவிக்கப்பட்டன என்பதனை மறுப்பார் யாருமில்ர்.

எனவே அத்திருக்கோலம் புனைந்த வினைவலாளராகிய புனைவர் அவ்வப் பெருந்தகைகளுடைய பெயரிடுகட்கும், வரலாற்றுக்கும், எளிமைக்கும் இறைவன்பாற் சுரந்த பெருங்காதற்குந்தக அவ்வவர்க்குத் திருக்கோல மின்னின வாறு புனைதல் வேண்டுமென ஏதோ தம்முள்ளத்து நினைவெழுந்தவாறு

முடித்த புனைக்கோலமே அவையெனக் கொள்வதல்லது மெய்த்திருக்கோலமெனக் கொள்வதமையாது.

எனினும் அவற்றை அவ்வவர் நினைவடையாளத் தோற்ற மென்ற மட்டில் யாம் போற்றிவருவது குற்றமன்று.

நால்வர் மெய்த் திருக்கோலப்பணிகூடைக்கக்கூடுமாயின் அவையே எல்லாருடைய உள்ளங்கையுமினிது கவருமெழின்மிக்கனவாய் இருக்கும் என்பது சொல்லவேண்டா. அவற்றை இனிப் பெறுவதென்பது இயலாததொன்றேயாம். அப்பெருமக்களின் அருட்பாக்களுள் எங்கேனும் ஏதேனுங் குறிப்புக் கிடைக்கக்கூடுமானால் அவற்றைப்பற்றி ஒரு சிறிது தெரிந்து நினைவுகொள்ளலாம். அன்ன குறிப்புக்கள் மிகமிகக் குறைந்த அளவில் அங்குமிங்குமாக இல்லாமலுமில்லை. இருப்பினும் அவற்றைக் கொண்டு அவர்களின் முழுக்கோலமும் உள்ளவாறு தெரிந்து படைத்துவிடலாமென்பது முடியாது. அன்றியும் யாரையும் உள்ளவாறு கோலங்காட்டலென்பது காட்சியினு லன்றிக் கேள்வியினுலாதல் யாண்டு மெஞ்ஞான்றுமில்லை.

வாதவூர்த் திருவாளருடைய உடலமைப்புப்பற்றிய பாடலொன்று திருவாசகத்திற் காணப்படுகின்றது. அது வருமாறு :

இருகை யானையை யோத்திருந் தேன்னுளக் கருவை யான்கண்டி லேன்கண்ட தேவ்வமே வருக வென்று பணித்தனை வானுளோர்க் கோருவ னேகிற்றி லேன்கிற்ப னுண்ணவே.

இக் கலிவிருத்தம் திருவாசகம் திருச்சதகம் நாற்பத்தொன்றாவது பாடல். இதன்கணுள்ள குறிப்பை யாராயுமுன் இதன் பொருளைத் தெரி வித்துக்கொள்வது த்கும்.

இதன் பொருள்: வானத்தில் வீடு பெற்றிருந்தோர்க் கெல்லாம் அவ ரொடு வேறுகாதொருவனையா யிருப் பவனே! யான் இரண்டு கையுடைய யானை விலங்குபோன்று கொழுத்துப் பருத்துக் கறுத்துயர்ந்திருந்து (இங் டுநனமென்னைக் கண்டதல்லாமல்) என்னுளிருக்கு மந்தக் கருப்பொரு ளாகிய நின்னைக் கண்டிலேன்: (இவ் வாறு நின்னைக் காணாமல் அவ்வா றென்னைக் கண்டதனால் யான் கண் டது துன்பமே தவிர இன்பஞ் சிறிது மில்லை. (இப்பற்றுந் துன்பமும் விட் டுப் பேரின்ப மெய்தற்பொருட்டு (நீ என்னை ஊர்போய்ச் சின்னாள் கழித் துப்பெயர்ந்து நின்பால்) வரல்வேண்டு மெனக் கட்டளையிட்டருளினே; நின் கட்டளைப்படி நான் நின்பால் வர முடியாமலிருந்தேன்; எனினும் யான் உடல் கொழுக்க உண்ணாமலிருக்க முடியவில்லை. (இங்ஙன மிருக்கின்ற வெனக்கு முய்தியுண்டாவதெங்ஙனம் என்பது குறிப்பெச்சம். இடையில் வருவித்தனவெல்லாம் சொல்லெச்சம்.

இப்பாட்டில் 'இருகை யானையை யொத்திருந்தென்னுந் தொடர்தான் அடிகளுடைய உடலமைப்பைக் குறிப் பிடுவதென் றெடுத்துக் கொண்டது. இப்பாட்டினால் அடிகள் இருகையானை போலக் கொழுத்துத் தடித்துக் கறுத் துயர்ந்த தோற்றமும், அவ்வமைப்புக் கேற்ற நன்குண அண்ணும் வழக்கமும் உடையவரென்பது தெரியவரும்.

இதனுள் வானுளோர்க் கொரு வனே! யான் இருகை யானையை ஒத் திருந்து என்னுள் அக்கருவைக் கண் டிலேன்; கண்டதெவ்வமே. வருக வென்று பணித்தனை; (வரக்) கிற்றி லேன்; உண்ணகிற்பன் எனச் சொற் கள் கொண்டு கூட்டப்படும்.

என்னுளக்கரு வென்பதனை என் னுள் அக்கருவெனப் பிரியாது என் உள்ளக் கருவெனப் பிரித்துப் பொருள் கூறுவதுமொன்று, ஈண்டு உள்ளமென்பது உயிர். கரு; உயி ரொடுங்கித் தோன்றுதற்கிடமான முதற்பொருள். கருவாகிய நின்னை யெனப் படர்க்கைச் சொல் முன்னி லைக்கண் வந்தது. ஒத்திருந்து என் னும் வினையெச்சம் கண்டிலேன் என்பதனேநீரும், கண்டது என்பதனே னீரும், வரக்கிற்றிலேன் என்பதனேநீரும், உண்ணகிற்பன் என்பதனேநீரும் தனித் தனிச் சென்று முடிந்தது. யானை மற்றை விலங்குபோல விரைவில் வர மாட்டாமையும் நிரம்ப வுணவுண்ணு தலு முடையது. அதுபற்றியும் வாதவூர் தம்மை யானையோடொப் பித்துக் கூறிப் பழித்துக்கொண்டா ரெனக் கொள்க.

இங்ஙனந் தம்மைப்பற்றி அடி கள் வெளியிட்டதி னின்றும் உடல் கொழுக்க வுண்டு பருத்திருத்தல் உள்ளமொடுங்கி உயிர்க் கருவைக் கண் டுய்தற்குத் தடையாகுமென்பது தோன்றும்.

இனி, அடிகள் இங்கு இருகை யானையோ டொப்பித்தது தம்மை யன்று தாங் காதலிக்குங் கருவை யெனக்கருதி யுரைகூறுவார் பலர்.

யாரும் இருகை யானைபோலிருந்தால் அவரைத் தெளிவாகவும் விரைவாகவு மின்னொரென்று கண்டுகொள்ளலாம்; இறைவன் அல்லது ஆசிரியன் இருகை யானைபோலிருந்தும் யான் அவனை யின்னொன்று தெளிவாகவும் விரைவாகவுங் கண்டிலேனெனச் சொல்வது எவ்வளவு நகைக்கிடவது. இருகை யானையென யானையை விதந்து கூறும்பொழுது யானையின் உடலமைப்பை யொழிய யானையின் நற்பண்புகளைக் கொள்ளுகற்கு மிடந்தராது. அல்லதூஉம் நீயென்னும் எழுவாயோடினிது பொருள் விளங்கச் சொல்லியதில்லை. கருவையெனப் படர்க்கைச் சொல்லை எளிதிற்பொருள் கொள்ளாவாறு வைத்ததூஉஞ் செவ்விய சொன்னடை யன்று. அல்லதூஉம் நீயென்னும் எழுவாயோடினிது பொருள் விளங்கச் சொல்லியதில்லை. கருவையெனப் படர்க்கைச் சொல்லை எளிதிற்பொருள் கொள்ளாவாறு வைத்ததூஉஞ் செவ்விய சொன்னடையன்று. அல்லதூஉம் அடைமொழியில்லாத கருவென்பது யானை போல்வானைக் கூறுதற் கியைந்த சொன் மரபன்று. அல்லதூஉங்கருவென்பது கட்டிலைகாத நுண்பொருள். யானை கட்டிலைகும் பருஉப்பொருள், இவை தம்முளொப்பாகுமென்றல் அணிவழுவாம். அல்லதூஉம் ஒத்திருந்தும் என உம்மை விரித்தல் வேண்டும்; இது இவ்வும்மை தொகுக்கு மிடனமன்று. இனி, ஆசிரியனை எதிர்பெய்து நீ இருகை யானையை யொத்திருந்து கொண்டு என்னை வருகவென்று பணித்தாயென்றால் அது தாம் அவ்வாறு வாராமலிருந்ததன்கொடுமையை மிகைப்படுத்து மாற்ற லுடையதூஉ

மன்று. அங்ஙனமாக, அவ்வாறு வாளா சிறப்பித்துக் கூறவேண்டிய தெற்றுக்கு?

எனவே அடிகள் இருகையானையென்றது தம்மையே யாமெனக் கொள்வ தமைவுடைத்து.

இருகையானையென்னுமிடத்து விலங்கென்னும் இழித்தற் குறிப்பேயன்றி உயாத்தற் குறிப்பு நிகழ்ந்திலது. அதனால் அது தற்புகழ்ச்சிக்குற்றமாகாத' அது பின் உண்ணகிற்பெனன்பதன் குறிப்பினு லினிது பெறப்படும்.

வாதவூரர் இருகையானையென்று கூறும்படி பருத்துக் கொழுத்துயர்ந்திருக்கு முடல்வளம் இவர் பாண்டியன் முதலமைச்ச ரென்றற்கும் பெரிது மொத்தது.

“அறிவுரு வாராய்ந்த கல்வியிம் மூன்றன் சேறிவுடையான் சேல்க லினைக்கு.”

என்ற வள்ளுவனார் கூற்றுக் கியைய அறிவும் ஆராய்ந்த கல்வியு முடையார்க்கு உருவும் உடனமைந்திருத்தல் வேண்டும்.

முதலமைச்சர்க் கென்றால் அது வேண்டுமென்பது சொல்லவேண்டிய தில்லை.

“உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டு முருள்பெருந் தோர்க் கச்சாணி யன்னு ருடைத்து.”

என்றவாறே சிற்றுருவினரும் உலகுக்கொண் டுய்க்கும் பேரறிவுடைய ராதல் கூடுமாயினும் வேற்று நாடு சென்று வினைமுடித்து மீளும் வாதவூர்போலு மமைச்சர்க்கு உருவளனு மின்றியமையா தென்பது பொருளில் வல்லார் துணிபு.

கோயில்களிலும் பிறவற்றிலுங்
காணப்படும் வாதஜாரது ஒப்பனைப்
பிழம்பு அமைச்சராவார்க்கு வாய்ப்
புடைத்தன்று. அக் கோலமெல்லாம்
அவர் அடிகளாகி 'ஊனினைச் சுருக்கி
உள்ளொளி பெருக்கி'யிருந்த தோற்ற
மென வைத்துக் கொள்ளலாம்
போலும்.

வாதஜாருடைய அமைச்சுக்கால
த்து யாக்கையமைப்பு "கல்வியிற்பெரி
யன் கம்பன்" எனவும் "கரியன் கம்
பன்" எனவும் எடுத்துக் காட்டப்
பெறுஞ் சிறப்பு வாய்ந்த புலவர்பெரு
மானுடைய யாக்கையமைப்போ
டொருவா ரெத்திருக்கலாம்போலும்.

THE psalms of the great Tamil mystic, Manikka-
vachagar were all written or conceived in the temples
of Siva and were produced by the contemplation of
the God's sacred image. — *Friedrich Heiler*

“இறையின் கின்னருள் உருவினை இடையருது எண்ணி
எண்ணி அவ்வெண்ணத்துள் ஊறி மூழ்கியதன் உணர்வில்
முகிழ்த்தவையே அவர்தம்பாடல்களாம்.” — ஃப்ரேடிரிக் ஹெய்லர்

நடராஜ வடிவம்

கலைப்புலவர் க. நவரத்தினம்

சைவத் திருவுருவங்கள் எல்லா வற்றினும் கலை அழகிலும் சமயக் கருத்திலும் சிறப்பு உடையது நடராஜ வடிவமேயாம். கடவுளை நடராஜ மூர்த் தியாக வழிபடுந் தனிப்பெருமை தமிழ் மக்களுக்கே உரியதாகும். சிவனை இலிங்க உருவத்தில் வழிபடும் முறையானது, இந்திய நாடு முழுவதிலுங் காணப்படுவதாயினும், அவன்தன்னைக் கூத்தப் பிரானாக வணங்கும் வழக்கு பெரும்பான்மையாகத் தமிழ் நாட்டில் மாத்திரமே காணப்படுகிறது.

தமிழ் நாட்டுச் சிவாலயங்களிற் காணப்படும் நடராஜ வடிவங்கள் போன்றன பிறநாட்டு ஆலயங்களில் இல்லை. ஆனால், நடராஜ வடிவத்தைச் சில தன்மைகளில் மாத்திரம் ஒத்திருக்கும், நடனமூர்த்தங்கள் பிற நாட்டு ஆலயங்கள் சிலவற்றிற் காணப்படுகின்றன.

சாளுக்கிய அரசர்களது தலைநகராயிருந்த வாதாபிபுரத்தின் குகைக் கோயிற் சுவரில் 16 கரங்களுடைய ஒரு சிவதாண்டவ மூர்த்தங் காணப்படுகின்றது. இக்குகை அமைக்கப்பட்ட காலம் கி. பி. 577 எனக் கருதப்படுகின்றது. பல்லவ அரசர் காலத்திலே கட்டப்பெற்ற காஞ்சிக் கயிலாசநாதர் கோயிற்சுவரிலும் சிவதாண்டவ வடிவம் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆரியபுரம் என்னும் சாளுக்கிய நாட்டு நகரிலும் பத்துக் கரங்களுடைய ஒரு வடிவம் உண்டு. எல்லோரா குகைக் கோயில்களிலும் சிவதாண்டவ வடிவங்கள் காணப்படுகின்றன. மேலே கூறப்பட்ட வடிவங்கள்

யாவும் கோயிற் சுவர்களில் சிற்பங்களாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளனவேயன்றி வழிபாட்டுக் குரியனவன்று.

நடராஜ வழிபாட்டிற் கென்றே சிறப்பாக அமைந்துள்ள தலம் திருச்சிற்றம்பலம் எனும் தில்லைச் சிதம்பரமேயாகும். தில்லைவனம் எனக் கூறப்படும் சிதம்பரம், பதஞ்சலி முனிவர்காலத்துக்கு முன்பே அமைந்த ஓர் ஆலயம் என்பது கோயிற் புராணம் முதலிய நூல்களின் கருத்தாகும். பதஞ்சலி முனிவருக்கும் வியாக்கிரபாதருக்குந் தரிசனம் அளித்தருளும் பொருட்டே, சிவபெருமான் தில்லையில் திருநடனம் புரிந்தாரென்பது புராணங்களிற் கூறப்படும் வரலாறாகும். பதஞ்சலி முனிவர் நந்தி அருள் பெற்ற சித்தருள் ஒருவர் என்று திருமூலர் திருமந்திரத்தில் கூறுகின்றார்.

பதஞ்சலி முனிவரே யோக சூத்திரத்தையும், பாணினி வியாகரணபாஷியத்தையும் எழுதியவர். சரகர் வைத்திய நூலுக்கு ஒரு பாஷியமும் எழுதியுள்ளார். இவர் காலம் கி. மு. 150 ஆண்டு என அநுமானிக்கப்படுகின்றது. பதஞ்சலி முனிவர் மகத நாட்டினர் என்பது சரித்திர நூலார்கருத்து. அவர் தவமியற்றிய இடம் சிதம்பரம் என கோயிற் புராணம் கூறுகின்றது. புராண வரலாற்றின் படி பதஞ்சலி முனிவர் தில்லைக்கு வந்தபொழுது, அங்கு ஒரு சிவலிங்கமும், சிவகங்கை எனும் பொற்றாமரைவானியும் இருந்தன. திருநிருத்த தரிசனம் தில்லைக்கு வந்த நெடு நாட்க

ளுக்குப் பின்னரே அவருக்குக் கிடைத்தது. நாதாந்த நடனமாகிய பஞ்சகிருத்திய நடனத்தை அவர் இறைவனது அருளால் பெற்றார்.

“எண்ணருங் காதல் கூரும் இருவருங்
காண ஞானக் கண்ணினை நல்க.”

எனக் கோயிற் புராணங் கூறுவதிலிருந்து பதஞ்சலியும், வியாக்கிரபாதரும் ஞானக்கண்ணால் திருக்கூத்துத் தரிசனத்தைக் கண்டார்கள் என்பதும் துணிபு.

சிதம்பரம், தில்லைவனம், திருப்புவியூர், கோயில், திருச்சிற்றம்பலம் பொன்னம்பலம் என்னும் பெயர்கள் சிதம்பரத்தையே குறிக்கும். பொன்னால் வேயப்பட்ட ஸ்தலம் என்பதனால் அதற்குப் பொன்னம்பலம் என்னும் பெயர் ஏற்பட்டது. சிதம்பரம் இருமுறை பொன்னால் வேயப்பட்ட தென்பது சரித்திர முறையாற் கண்ட உண்மை. கி. பி. 907-953 வரை இருந்த 1-ம் பராந்தக சோழன் சிதம்பரத்துப் பொன் விமானத்தைப் புதுப்பித்தான் என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால், அவனுக்கு முன்னரேயே சிதம்பரம் பொன்னால் வேயப்பெற்றிருத்தல் வேண்டும். சிம்மவர்மன் என்னும் ஓர் அரசன் தன்னைப் பீடித்த நோயை நீக்கிக்கொள்ளும்பொருட்டு, சிதம்பரத்தை அடைந்தானெனவும், அங்குள்ள வாவிபுள் மூழ்கியதன் பயனாக அவனது நோய் நீங்கிப் பொன்னிறம் அடையப்பெற்றமையால், அவன் இரணியவர்மன் என்னும் பெயரால் அழைக்கப்பட்டான் எனவுங் கோயிற் புராணம் கூறுகின்றது, எனவே, சிம்மவர்மனே முதன்முதல் சிதம்பரத்தைப் பொன்னால் வேயந்தவனாவான், சோழ அரசர் பரம்பரையில் சிம்மவர்மன் என்

னும் பெயருடனாவது, இரணியவர்மன் என்னும் பெயருடனாவது அரசர்கள் இருந்தாரெனத் தெரியவில்லை. பல்லவ அரச பரம்பரையில் அரசர்கள் சிம்மவர்மன் என்னும் பெயருடனும், இரணியவர்மன் என்னும் பெயருடனும் காணப்படுகின்றனர். கி. பி. 436-ம் ஆண்டில் அரசிருந்த பல்லவ அரசன் சிம்மவர்மன் எனப்படுவான். கி. பி. 710-ம் ஆண்டில் இரணியவர்மன் என்னும் பெயருடன் ஒரு பல்லவ அரசன் இருந்தான் எனச் செப்புப் பட்டயங்கள் கூறுகின்றன. இவ்விரணியவர்மனுக்கு முன் தேவாரங்கள் பாடப் பெற்றன. தேவாரங்களில் பொன்னம்பலம் என்னும் சொற்றொடர் காணப்படுகின்றமையால், இவ்வரசனுக்கு முன்பே சிதம்பரம் பொன்னால் வேயப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும். எனவே, கோயிற் புராணங் கூறும் இரணிய வர்மனாகிய சிம்மவர்மனே சிதம்பரத்தைப் பொன்னால் வேயந்தவன் ஆதல்வேண்டும். அவன் காலம் கி. பி. 436 ஆகும். நாம் இதுகாறும் கூறியனவற்றிலிருந்து மாணிக்கவாசகர் காலத்தை கி. பி. 436-ம் ஆண்டிற்கு முன்போடுதல் தவறு என்பது பெறப்படும். பொன்னம்பலம் என்னும் சொற்றொடர் திருவாசகத்தில் வருதலாலென்க.

நடராஜவடிவம் சிவபரம்பொருளே சிருட்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அநுகிரகம் என்னும் ஐந்து தொழில்களையும் முறையே பிரமா, விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேசுரன், சதாசிவன் என்னும் ஐவகை மூர்த்தி, களின் வழியாகச் செய்கின்ற தென்பதைக் காட்டுவிக்கும், இக்கருத்தினை ‘உண்மை விளக்க’ நூலாசிரியராகிய திருவதிகை மனவாசகங் கடந்தார் பின்வரும் வெண்பாவினால் விளக்கியுள்ளார்

“தோற்றந் துடியதனிற் தோயுந்திதி யமைப்பில் சாற்றியிடும் அங்கியிலே சங்காரம்—ஊற்றமா மூன்று மலர்ப்பதத்தி லுற்றதிரோத முத்தி நான்ற மலர்ப்பதத்தே நாடு.”

இதன் பொருள் : டமருகந் தாங்கிய கையினால் உலக சிருட்டியையும் அபயகரத்தினால் காத்தலையும், அக்கினியேந்திய கையினால் மல சங்காரத்தையும், ஊன்றிய பாதத்தால் ஆன்மாக்களை கன்ம வினைக்கு ஏற்ற சுகதுக்கங்களை அனுபவிக்கப்பண்ணுதலையும், (மறைத்தல்) தூக்கிய பாதத்தினால் முத்தி அருளிலையும் காட்டுகின்றதென்பதாம்.

நடராஜ வடிவம், ஸ்ரீபஞ்சாட்சரத்தால் அமைந்திருக்குந் தன்மையை அறிந்து அவ்வாறு அதனைத் தியானிப்பதும், ஞான சாதகர்களுக்குச் சொல்லப்பட்ட சாதனை முறைகளுள் ஒன்று. அது :

“ஆடும்படி கேணல் லம்பலத்தா னையனே நாடுந் திருவடியிலே நகரங் — கூடு மகர முதாம் வளர்தோள் சிகரம் பகருமுகம் வாழு டியப்பார்”
என்னும் பாட்டால் அறியப்படும்.

இதன் பொருள் : மாணுக்கனே! பொன்னம்பல முடையான் நிருத்தஞ் செய்கிற முறைமையைச் சொல்லுகிறோம் கேள். நின்ற பாதத்திலே நகாரமாகவுந், திருவுந்தியிலே மகாரமாகவுந், திருத்தோளிலே சிகாரமாகவுந், திருமுகத்திலே வகாரமாகவுந், திருமுடியிலே யகாரமாகவுந் கொண்டருளித் திருநிருத்தஞ்செய்வாரென்று அறிக என்பதாம்.

இது தூல பஞ்சாக்கரப் பொருளாகும். இஃதேயன்றி சூக்கும பஞ்சாக்கரப் பொருளாகவும் நடராஜ

வடிவம் தியானிக்கப்படுகின்றது. அதனைப் பின்வரும் வெண்பாவில் காண்க :

“சேர்க்குந் துடிசிகரஞ் சிக்கனவா வீசுகர மார்க்கும் யகர மபயகரம்—பார்க்கிலிறைக்கங்கி நகர மடிக்கீழ் முயலகரை தங்கு மகர மதுதான்.”

இதன் பொருள் : ஒலிக்கின்ற டமருகமேந்திய கரத்திலே சிகரமாகவும், வீசிய கரத்திலே வகாரமாகவும் அமைத்த கரத்திலே யகரமாகவும், அங்கியேந்திய கையில் நகரமாகவும், முயலகரை தங்கும் அடிக்கீழ் மகாரமாகவும் இறைவன் கொண்டருளித் திருநிருத்தஞ் செய்வான் என்று அறி என்பதாகும்.

இதுகாறும் சிறப்பித்துக் கூறிய நாதாந்த நடனமெனும் ஆனந்தத்திருக்கூத்தால் உலகிற் காணப்படும் அசைவுகள் யாவுஞ் சிவன் அருளாலே நிகழ்கின்றன வென்பதும், அத்தகைய நிகழ்ச்சியானது ஆன்மாக்கள் பந்தத்திலிருந்து நீங்கி முத்தி இன்பத்தைப் பெறும் பொருட்டே என்பதும், அவன் தன் திருக்கூத்து நிகழ்மிடந் தூலமாகிய திருச்சிற்றம் பலமேயன்றி உலகமாகிய திருக்கோயிலுஞ், சூக்குமமாகிய அன்பர்களது இருதயகமலமுமாகு மென்பதும் அறியற்பாலதாம். இத்தத்துவஞானக் கருத்துக்களை வடிவுறக் காட்டும் வடிவம், நடராஜ வடிவத்தை விட வேறென்றுமில்லை. தத்துவ ஞானப் பொருளும், கலைச்சிறப்பும் ஒருங்கேயமைந்து, கடவுள் ஞானம், கடவுள் பக்தி ஆகிய இரண்டினையும் வளர்த்தற்கு ஏற்றதாகிய திருவடிவம் இது ஒன்றேயாகும்.

நடராஜ வடிவத்தினைச் சூழ்ந்திருக்கும் வட்டந் திருவாசி எனப்படும். இது ஓங்காரமாகிய பிரணவத்தைக் குறிக்கின்றதென்ப. அன்றியும், இது பிரகிருதிப் பொருளாகிய இயற்கையைச் சுட்டுகின்றதெனக் கொள்வதும் ஒரு கருத்தாகும்.

உண்மைக் கலை இன்பமானது சிவாநுபவ இன்பத்தினது இயல்புவாய்ந்ததெனக் கூறப்படும் உண்மையை, நடராஜ வடிவத்தின் முன்பின்று அது உணர்த்தும் நாதாந்த நிலையையும், கலை வனப்பையும் ரசிகரும் ஆற்றல் வாய்ந்த ஒரு ரசிகனே அறிவான். “அழகிய பொருள் ஒன்று எஞ்ஞான்றும் மகிழ்ச்சி யளிப்பதாகும்” என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்லப்படுவதுபோல. பார்க்குந்தோறும் பார்க்குந்தோறும் இன்பத்தையளிக்கும் பான்மைத்தாகிய திருவுருவம் தமிழ்நாட்டில் நடராஜ வடிவமேயாகும். டாக்டர் ஆநந்தக் குமாரசுவாமி அவர்கள் நடராஜ வடிவத்தினைப்பற்றி ஆங்கிலத்தில் கூறியுள்ள ஒரு கருத்தினை இங்கு தமிழில் கூறி இக்கட்டுரையை முடிக்க விரும்புகின்றேன்.

“ஒரு கூட்டத்தார்க்காவது, ஒரு நூற்றூண்டைச் சார்ந்த சிந்தனையாளர்க்காவது ஏற்புடைத்தாகலின்றி எல்லா நாடுகளிலும் எல்லாக் காலங்களிலும் உள்ள தத்துவ ஞானிகளாலும் பக்தர்களாலும் ஏற்றுக்கொள்

ளப்படும் வண்ணம், தத்துவ ரூபம் காட்டுவதும். மனித வாழ்க்கையில், ஒன்றோடொன்று ஒவ்வாமல் சிக்குண்டுள்ள வியவகாரங்களுக்கு வழிகாட்டும் இயல்பினதும், இயற்கையின், கோட்பாடாய் விளங்குவதுமாகிய இத்தகைய உருவத்தை, முதற்கண் தமது தியானத்தால் தோற்றுவித்த கலைஞர் இருஷிகளின் ஆழ்ந்த சிந்தனாசக்தியும், கருணையூற்றும், என்றிவற்றின் பெருக்கு எத்தனை வியப்பினைத் தருகின்றது. தமது ஞானயோகக் காட்சியை உருவமாகச் செய்ய முயலுவார்க்கெல்லாம், இந்த நடன சொரூபமானது தன்கண் தோற்றும் சக்தி அழிக்குஞ் சக்தி, அருளுஞ் சக்தி எனும் இவற்றின் விளக்கத்தால் மிக்க மேன்மை யுடையதாகவே தோன்றல் வேண்டும்.

இத்தகைய தத்துவ நிறைவுக் கலைவனப்பும் நடராஜ வடிவத்திற்காணப்பட்டமையா லன்றோ அப்பர் சுவாமிகள் :

குனித்த புருவமும் கோவ்வைச்
சேவ்வாயிற் குமிண் சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம்போல்
மேனியிற் பால்வேண் ணீறும்
இனித்த முடைய எடுத்தபோற் பாதமும்
காணப் பெற்றால்
மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவேதே
இந்த மானி லத்தே.”

என்று பரவசப்பட்டுப் பாடியுள்ளார்.

“ஆங்கது தன்னில் அடியவட்காகப்
பாங்காய்மண்சுமந் தருளிய பரிசும்”.

தலைவர் மகிழுந் தமிழ் பண்டிதை. த. வேதநாயகி அம்மாள்

நமச்சிவாய வா அழ்க
' நித்த மணாளர் நிரம்ப வழகியர் '

அருளிய திருமுகத் தழகுறு சிறுநகை
ஒலி தரு கயிலை உயர்கீழ வோனே.

அழுந்துகின்றள தலைவி.

தலைவன் எல்லா நலமும் பொலிய
வீற்றிருக்கின்றான். அவனது நன்மை
யின் பொலிவு தலைவியின் கண்களைக்
குளிர்விக்கின்றது அவள் நெஞ்சம்
தளிர்ந்துப் பூத்துக் கனிகின்றது. தலை
வியின் பணிகள் தலைவனுக்குத் தித்திக்
கின்றன. அவன் தலைவிமேலே தலையளி
பொழிகின்றான்.

இருவரும் இத்தன்மையர்

ஆன்ம நாயகர் தம் நாயகிக்கு மார்
பிலணிந்த மாங்கல்யம் "பாதமலர்". நாய
கியின் உயிரும் உயிர்ப்பும் அது.

தலைவி தன் மார்பிற் பொலியும் மாங்
கல்யத்தை வாழ்த்துகின்றாள். அவள்
உள்ளம் முழுதும் மாங்கல்யமே. அதன்
வாழ்வே அவள் வாழ்வு. அவன் வேறே
தனையும்றியாள், தன்னையும்றியாள்.

மாங்கல்யம் அணிந்தவரை,
" பன்னாட் பணிந்து பணிசெய்யப்
பாதமலர்
என்னாகம் துன்னவைத்த
பெரியோன் "

என்று உருகி யுருகி உணர்கின்றாள்,
'சித்தங் களிப்பத் திகைத்துத்தேறு
கின்றாள் நாயகி

மணிவாசகராகிய ஆன்ம நாயகியின்
நாயகர், ' நித்தமணாளர் '

' அவர் ' என்னுமளவிலே,
' கரமலர் மொட்டித் திருதய மலரக்
கண்களி கூர நுண்டுளி யரும்பச்
சாயா அன்பு நாடொறுந் தழைக்
கின்றது.

' விண்ணை மடங்க விரிநீர் பரந்து
வெற்புக் கரப்ப

மண்ணை மடங்க வருமொரு காலத்து
மன்னி நிற்கும் அண்ணல் '

' யாவற்கு மேலா மளவிலாச்
சிருடையான் '

' தீதிலா நன்மை '

ஆன்ம நாயகர் பணியாகிய சிவகரு
மத்துக்கு அவரணிந்த மாங்கல்யமே
துணை. பணிந்து பணிசெய்யச் சாட்சி
யாயுள்ளதும் அதுவே.

அந்தமில்லாதவராகிய ஆன்ம நாய
கர் மணிவாசக நாயகியை ஆனந்த வெள்
ளத் தழுத்துகின்றவர்.

' நமச்சிவாய வா அழ்க நாதன்றாள்
வாழ்க

இமைப்பொழுது மென்னெஞ்சி
ளிங்காதான் ருள்வாழ்க
கோகழி யாண்ட குருமணிதன்
ருள்வாழ்க '

' தானந்த மில்லான் தனையடைந்த
நாயகனை

ஆனந்த வெள்ளத் தழுத்துவித்
தான் "

என்று தலைவனிடம்

என்று இடையருது வாழ்த்துகின்றாள்.

நாயகர் "பாதமலர்" உபகரித்த
கோகழிச் சூழலே அவளது சூழலாயிருக்
கின்றது.

“ நமச்சிவாய வா அழக நா தன்னுள்
வாழ்க ”

‘ தாயிலாகிய இன்னருள் தந்த
என் தலைவன் ’ என்பதே

தலைவியின் மெய்ப்பாடு, அழகு.

‘ தம்முதல் குருவுமாய்த் தவத்தினி
லுணர்த்தினான்,

அநந்தியமாயினான்; தலைவன் பாத
மலர்க்கீழ் அவளது தலைமை சிறக்கின்
றது!

சீவனென்றே வாய்திறப்பாள்.

மணிவாசக நாயகி தன் நாயகனை
‘ அவனை ’ ‘ அவரை ’ உச்சரிக்கின்றாள்.

1. பாதமலர் என் ஆகம் துன்ன வைத்த
பெரியோன்.
2. தாயிலாகிய இன்னருள் புரிந்த
என் தலைவன்.
3. சீயேது மில்லாதென் செய்பணிகள்
கொண்டருளும் தாயான ஈசன்.
4. என் உடலிடமே மன்னும்
உத்தரகோச மங்கைக் கரசு
5. பொருளா வெண்ப்புகுந் தாண்டு புரந்
தரன் மாலயனபால் இருளாயிருக்கு
மொளி.
6. உத்தம னத்த னுடையான்
7. என்பிடைவந் தமிழ்தூற நின்றடி
8. அணியு மமிழ்துமென னுவியு
மாயவன்
9. அச்சந் தவிர்த்த சேவகன்
10. நிச்சலு மீர்த்தாட் கொள்வோன்
11. பேயேன துள்ளப் பிழைபொறுக்கும்
பெருமையன்
12. இமைப்பொழுது மென்னெஞ்சி
னீங்காதான்

‘ நாத்தமும்பேற உச்சரிக்கின்றாள்!

அவள் ‘ சீரிய வாயாற குயிலே
தென்பாண்டி நாடனைக் கூவாய் ’ என்று
செங்கயற்கண் பணிக்கின்றாள். கீதமினிய

குயில் கூவுகின்றது ‘ ஐயா என் ஆரு
யிரே அம்பலவா ’

அவள் ‘ கோற்றேன் மொழிக் கிள்
ளாய்’, ‘ ஏதமிலா இன்சொல் மரகதமே ’
‘ ஏழ்பொழிற்கும் நா தன் நமை ஆளுடை
யான் நாடுரையாய் ’ என்று உரை தடு
மாறுகின்றாள். அவளது கிளி பெண்
திருவே, ‘ தென்பாண்டி நாடே தெளி ’
என்று ‘ அமுதொடு தேனோடு பால் கட்டி ’
பொழிகின்றது.

அவள் நெஞ்சம் ‘ இன்பமே என்
னுடையன்பே ’ என்றென்று இனிதுயிர்க்
கின்றது.

தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துள்

கடை திறவாய்.

திருவாசகமே, தித்திக்கப் பேசுவாய்,
உன் கடைதிறந்தால் ஆனந்த வெள்ளம்
மடைதிறக்குமே. அன்பே, உன் கடை
திறவாய்.

மணிவாசகர் மணிவாய் திறப்பின
தில்லைச் சிந்தாமணி சலக்கென்பது சர
தம், சரதம்.

‘ சரதமுடையர் மணிவாய் திறக்கிற்
சலக்கென்ப ’ தே

‘ பேசும் பொருளுக் கிலக்கி தமாம்
பேச்சிறந்த மாசின மணியின்
மணிவார்த்தை ’ சலக்கென்

பது சரதம் சரதம்!

ஆகாயத்தின் குணமாகிய இசை
ஆகாய முள்ள இடமெல்லா முள்ளது.
குழலோன் அதனை நமக்குப் புலப்படுத்து
கின்றான். இசைவெள்ளம் வேய்ங்குழலின்
சிறிய துளைகளினூடாக நிறைகின்றது.
குழலோனது இசைப்புலமை இருந்தபடி
அது!

சிவமென்னும் ஆனந்த வெள்ளம்

அகண்டாகார சச்சிதானந்தப் பிழம்பு
எனப்படும். மணிவாசகருடைய திரு
வாயிலே தோய்ந்த தமிழ்ச் சொற்களாகிய

சிறு துளைகளினூடாக இன்ப அன்பு ஆகிய சிவமென்னும் வெள்ளம் நிறைந்து உயிர் அனைத்தையும் வாழ்விக்கின்றது!

ஓத உலவா ஒரு தோழன்.

நீத்தல் விண்ணப்பம் தலைவனை 'பிரியேன் பிரியேன்' என்று அந்தந்த தாம் வலம்வருகின்றது. நீத்தல் விண்ணப்பத்தின் தொடக்கம் 'கடையவனே' முடிவு 'கடையவனே' முடிவாகிய 'கடையவனே' என்று சொல்லும்பொழுது 'கடையவனே' என்பது தானேவரு, வலம் வரும் இவ்வாற்றான் நீத்தல்விண்ணப்பம் தலைவனை வலம்வந்து கொண்டிருத்தல் காண்க.

நீத்தல் விண்ணப்பம் முழுதும் அந்தாதியாகத் தொடர்தல் அன்பு சுமந்து அடிபெயர்த்தலை உணர்த்துகின்றது.

'முட்டாதிறைஞ்சி' 'நாத்தமும் பேற வாழ்த்தி' 'எந்தாய் எந்தை பெருமானே எனறென்றே பேசிப் பேசி' 'பேசத் திருவார்த்தையிற் பெருநீளம் பெருங்கண்களே' 'பேராசை வாரியனைப் பாடுதும்' என வருவனவற்றால் சிவகீர்த்தியின் நீளமும் அதனை இடையிடின்றித் தொடரும் அன்பின் நீளமும் காண்க.

"வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணுந்துதித்தாலும்
ஓத உலவா ஒரு தோழன்
தொண்டருளன்"

என் உடலிலே மன்னும் உத்தரகோச மங்கைக் கரசே.

திருவாசகம் சிவத்திருமேலி. அதனை ஓதும் ஆன்மா அதனுட்புகுந்து திருவாசக சரீரியாகிவிடும். திருவாசகம் சிவத்திற்குத்திருமேனியாயும் ஆன்மாவுக்கு ஞான சரீரமாயும் நிற்குமாதலினாலே சிவத்திற்கும் ஆன்மாவிற்கும் திருவாசகமாகிய திருமண மண்டபத்திலே கலவி நிகழும்.

திருவாசகம் அருள்வடிவாய், சிவத்தைக் காட்டும் சிவஞானமாயிருத்தலி

னாலே, ஆன்மாவின் முத்திரையினும் விளங்கும் அழிவில்லாத தமிழாரும்.

சிவயோகிகள் ஆதாரத் தாமரைகளிலே தலைவனைக்காண்பராகலானும் பூசை ஓமம் தியானம் என்பவைகளை இருதயம் நாபி புருவமத்தி என நுந்தானங்களிற் செய்வராதலானும் தலைவன் உடலிலே மனனும் என்க.

தலைகை முதலிய உறுப்புக்கள் வாதனை வயத்தானே தலைவன் வழிப்படுவன வாதலையும் ஈண்டுச் சிந்திக்க.

"நான் மறக்கினும் சொல்லு நா நமச் சிவாயவே" சுந்தரர் திருவாக்கு

**தானிங்ஙன் சொற்பாலதானவா!
தனித்துணை நீ.**

மனைவி தாய் தந்தை மக்கள் பற்றுள சுற்ற மெல்லாம நம்மை இகழ்ந்து நீக்கும் பொழுது அவ்விசுச்சிக்கு மகிழும்படி நமக்குத் துணையாவது திருவாசகம். கண் செவி முதலிய கருவிகள் நம்மைக் கைவிட்டபொழுது. உள் நிற்குந் தனித்துணையின் திருமுக நோக்கித் திருவாக்கைக் கேட்டற்குக் கருவியாவது திருவாசகம். சாக்கிரம் சொப்பன்மாய், சுழுத்தி துரியம் துரியாதீதமாய் நமது கருவிகள் இருண்டு ஒடுங்கி நீங்கும்பொழுது, நமமை 'அன்பனை' தது இருள்நீக்கி இன்பஞ்செய்வது திருவாசகம். பரமுத்திவரையுந் தொடர்ந்து ஆங்கேயும் உடன் நிற்கும் அருந்துணை திருவாசகம்.

பாஷாஞானமும் கண் முதலிய கருவிகளின் விளக்கமும் இளமையும் உள்ள பொழுதே திருவாசகத் துணையைத் தேடிக்கொள்க. திருவாசக வலையை விரித்துப் பரமான்மாவாகிய பறவையை அகப்படுத்துக.

நாயேனைத் தன்னடிகள் பாடுவித்த காயகன்.

'வாசகம் மாண டென்னுடைய
செயல் மாண்ட வாபாடி'

‘கூறுநாவே முதலாகக் கூறுங் கரண
மெல்லா நீ’

என வருவன மணிவாசகரது கருவி
களை முதல்வன் பற்றி நின்று திருவாச
கம் பாடுவித்தான் என்னுமுண்மையைச்
சொல்லுகின்றன.

இனி, மணிவாசகர் தில்லையிலே சிவ
காமச் சூழலிலேயிருந்தபொழுது தில்லைச்
சிந்தாமணி ‘தண்ணூர் தமிழளிக்கும் தண்
பாண்டிநாட்’டு மறையோயைச் சென்று
திருவாசகத்தைச் செவிமடுத்து, தித்திக்
கப் பேசுவீர், சிற்றம்பலவர் ‘திருவடிக்
கீழ்’க் கோவை பாடுக என்று கேட்டு
கோவை வாசகம் இரண்டையும் எழுதிச்
சேமஞ் செய்து கொண்டு மறைந்தருளி,
திருச்சிற்றம்பலத்தினுள்ளே புகுந்து திரு
வாசகம் திருக்கோவையார் என்னும்
இரண்டு தமிழையும் திருச்செவிகளினாலே
திருவழுது செய்தருளுகின்றாரென்பது
வரலாற்றுண்மை.

“பிழைப்புவாய்ப் பொன்றறியா
நாயேன்

குழைத்தசொன் மாலை கொண்டருள்
போற்றி”.

ஆனந்த மாலேற்று மத்தன்.

‘ஆர்க்கோ அரற்றுக்கோ ஆடுகோ
பாடுகோ’

‘வாழ்வற வாழ்வித்த மருந்தே’

‘பித்த வுலகிற் பிறப்போ
டிறப்பென்னும்

சித்த விகாரக் கலக்கந் தெளிவித்த
வித்தகத் தேவர்க்கே சென்றாதாய்
கோத்தும்பி’

உலகமென்பது யாது! சித்தவிகாரக்
கலக்கம். உலக சுகமென்னும் வாழ்வா
கிய நோய் அறுக ‘வாழ்வற வாழ்வித்த
மருந்தே’! வாழ்க.

ஆன்மாவின் இருள்சேர் வினை சண்ட
மாருதமாய் ஆன்மாவாகிய அணுவை
‘நர கொடு சுவர்க்கம் நானில’ங்களிலே

தள்ளியும் இழுத்தும் அழுத்தியும் இளைப்
பாறவும் சிந்திக்கவும் விடாமல் அலைக்
கின்றது. நித்திரையிலும் அது விடுவ
தில்லை.

தேவருலகினும் இன்பமில்லையே!

‘அவமாய தேவர் அவகதியில்
அழுந்தாமே

பவமாயங் காத்தென்னை ஆண்டு
கொண்ட பரஞ்சோதி’

‘மறுமையோ டிம்மையுங் கெடுத்த
பொருளனை’

‘பார்பாடும் பாதாளர்பாடும்
விண்ணோர் தம்பாடும்
ஆர்பாடும் சாரா வகையருளி
மாண்டுகொண்ட
நேர்பாடல் பாடி’

மணிதர் தேவர் நாகர் யாருடைய
சுகமும் பெருமையும் அடியேற்குக் கிடை
யாதபடி என் அத்தன் அருளிணன்!

‘இணையார் திருவடி என் தலைமேல்
வைத்தலுமே

துணையான சுற்றங்கள் அத்தனையுந்
துறந்தொழிந்தேன்’

‘சுற்றிய சுற்றத் தொடர்வறுப்பான்
தொல்புகழே’ பற்றுக்

துணையென்று துன்பத்தையே
கொண்டுவருகிற சுற்றங்கள் அவனருளா
லன்றோ எனனை நீங்கின.

‘என் வல்வினையின் வாயிற்
பொடியட்டிப்

பூவல்லி கொய்யாமோ’

‘நான் கெட்ட வாபாடித்

தெள்ளேணங் கொட்டாமோ’

‘நவமாய செஞ்சுடர் நல்குதலும்
நாமொழிந்து

சிவமான வாபாடித் தெள்ளேணங்
கொட்டாமோ’

தன்னூர் தமிழளிக்கும் தண்பாண்டி நாட்
டான்.

‘சிறைவான் புனற்றில்லைச் சிற்றம்
பலத்துமென் சிந்தையுள்ளும்
உறைவா னுயர்மதிற் கூடலி
யுய்ந்தவொண் டந்தமிழ்’

தலைவன் தமிழ்தந்தருளின பெருந்
கருணையை நூல்கள் கொண்டாடும்.
அவன் ‘களவியல்’ என்னும் அகப்பொருள்
நூலை அருளிநொன்பது வரலாறு
அகப்பொருள் என்பது தலைவன் தலைவி
என்னும் இருவரது காமப்புணர்ச்சியைச்
சொல்லுவது.

சமய குரவர் நால்வரும் தலைவியின்
அன்பு நிலையை எய்தினமை தேவரம்
திருவாசகம் திருக்கோவையார் என்ப
வைகளினாலே நிச்சயிக்கப்படும். நாயன்
மாருள் ஒருவராகிய திருவள்ளுவர் உப
கரித்த திருக்குறளிலே காமப்புணர்ச்சி
ஒளிக்கின்றது.

களவியலிலே இரண்டாவது சூத்தி
ரம் சைவ சித்தாந்த வேதாந்த மகா
வாக்கியப் பொருளைத் தமிழிலே அதிச
யிக்கத் தக்கபடி தெளிவு செய்கின்றது.
ஏக சூத்திரம் அத்துவித சூத்திரம் என்று
அதனை வழங்குவது தரும் தரும்.

அகப்பொருளிலே வழங்கப்படுவன
வாகிய இயற்கைப்புணர்ச்சி காமப் பு
ணர்ச்சி என்னுஞ் சொற்கள் விலைமதிக்க
லாகாத ஞானரத்தினங்கள். புணர்ச்சி
என்பது பிரியாமை என உரைத்துணரத்
தக்கது.

ஆன்மா தலைவனை அறியாத நிலையி
லும் தலைவன் அதனைப் பிரியாமல் நிற்ப
வன். அதனால் தலைவனுக்கும் ஆன்
மாவுக்குமுள்ள பிரியாமை இயற்கைப்
புணர்ச்சி எனப்படும். தலைவன் ஆன்மா
வின் பாசநீக்கத்திலே தோன்றுவதாகிய
அன்பே சொரூபமாக வெளிப்படுவன்.
அன்பு நிலையிலே ஆன்மா தலைவனை அநு
பவிப்பது காமப்புணர்ச்சி யாகும்.

சிற்றம்பலம் ஞானாகாயம். சிற்றம்பல
வன் ஆனந்த சொரூபன். சிவகாமம்
சிவத்தின்பால் மீதூரும் இச்சை. சிவ
காமி நேயமே திருமேனியாகவுடையவர்.
சிவகாமம் சிவஞானம் சிவானந்தம் சிவ
கிருபை என நான்கென்று சொல்லத்
தக்கதாய் அதிசயமாய் அநுபவிக்கப்படு
கிற ஏகம் திருச்சிற்றம்பல முடையான்.
இதனால் காமம் என்பது மிகமேலாகிய
அன்பு என அறிக. சிவகாமிநாயகர் திரு
வடி வாழ்க.

சிந்தைதனைத் தெளிவித்துச்
சிவமாக்கி எனையாண்ட
அந்தமிலா ஆனந்தம் அணி
கொள்தில்லை கண்டேனே.

‘ஞான மன்பே என்றனர்
ஞானமுண்டார்’
என்பது பெரியபுராணம்.
‘யாவராயினு மன்ப ரன்றி
அறியொணாமலர்ச் சோதியான்’

என்னுந் திருவாக்கு அன்பே ஞானமு
மாகித் தலைவனை அநுபவித்தற்கு உப
காரமாகுமென்பதையுணர்த்தும்.

‘மறைய நின்றளன் மாமணிச்
சோதியான்
உறவு கோலநட் டுணர்வு கயிற்றினால்
முறுக வாங்கிக் கடையமுன்
னிற்குமே’

என்னும் அப்பர் திருவாக்கு அன்பும்
ஞானமும் தலைவன் வெளிப்படுத்திடமா
தலை உணர்த்தும். காமப்புணர்ச்சியை
முன்னுறு புணர்ச்சி என்பது முண்டு.
மறைய நின்றளன் முன்னிற்றலின் முன்
னுறு புணர்ச்சி எனப்பட்டது போலும்.

களவியல் இரண்டாஞ் சூத்திரம்.
‘அதுவே,
தானே யவளே தமிழர் காணக்
காமப் புணர்ச்சி இருவயி னொத்தல்
என்பது.

‘தானே யவளே’ என்பது கோகழி
யாண்ட குருமணியின் திருவாக்காயின்.

‘நானிவளாம் பகுதிப் பொற்பாரறிவார்’
என்பது மணிவாசகமணியின் மணிவார்த்தை யாகும்

உயிர்க்குயிர், உயிர் எனவும், பதி, பசு எனவும் பரமான்மா, ஆன்மா எனவும் மெய்ந்நூல்கள் சொல்லும் பொருள்கள் தான் அவள் என இங்கே பேசப்படுகின்றன

பரமான்மாவும் ஆன்மாவும் ஒன்றும் வேறும் உடனுமாய் நிற்பவை. ‘தான் அவள்’ வேறுநிற்றல். ‘தானே அவள்’ ஒரையும் நிறற்றல். ‘தானே அவளே’ உடனாய் நிறற்றல்.

மற்றொரு நுண்மை இங்குள்ளது. ‘தான் அவளே’ என்பது அது.

‘தன்னைக்கண்ட என்வண்ணம் எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணமாகிய ஈசன்’
என்னும் பொன்வண்ணத் தந்தாதியும்’

‘அன்போடுருகி அகங்குழை
வார்க்கன்றி
என்போல் மணியினை எய்த
வொண்ணாதே’

என்னுந் திருமந்திரமும் சொல்லும் அநுபவம் இது.

‘என்னுனை என்னப்பன் என்பார்கட்
கின்னமுதை’

என்னுந் திருவாக்கிலே ‘என்னுனை’
என்பது ‘என்றன்மையானே’ எனப்
பொருள் காட்டுகின்றது.

‘அவனிவ னான தவனருளாலல்ல
திவன்வ னாகானென்றுந்திபற
என்று மிவனையென்றுந்திபற’

என்பது திருவுந்தியார் என்னும் அற்புத ஞானநூல்.

தலைவனது பெருங்கருணை இருந்த வாறு! ஆன்மாவின் பொருட்டு அவன் எளியனாகின்றான்! தன்பெருமையை ஆன்மாவின் சிறுமை அநுபவிக்கத்தக்கபடி வரும் வல்லமை வாழ்க!

‘அணங்குசா லுயர்நிலை தழீஇப்
பண்டைத்தன்
மணங்கமழ் தெய்வத் தினரலங்
காட்டி’

என்னுந் திருமுருகாற்றுப்படைப் பகுதி தலைவன் அஞ்சிக் கூசத்தக்ககா கிய தன் பெருமையை அடக்கிக்கொண்டு அநுபவித்தற்குரிய இளநலமுடையயை வெளிப்படுத்தலை உணர்த்துகின்றது!

தான் தானே, அவள் அவளே. அவன் ஆளுவான், ஆண்டான், ஆண்மையன், பெரியோன். கருணையன், அவன் அன்பினன், சிறியன், அடிமை, பெண்மையன். அவள் என்னும் பெண்பாற் சொல் ஆன்மாவைக் குறித்தமை சிந்திக்கத்தக்கது.

முத்திநிலையிலும் ஆன்மா அடிமையே என்பதை

‘தைவ மென்றுந் தைவமே’
என்று சிவஞானபோதம் கூறும்.

இனி, ‘தமியர் காண்’ என்னுந் தொடரிலுள்ள இருவரது தனிமையும் காட்சி என்பதும் விசாரிக்கற்பாலன.

அவன்,

‘தனை யொப்பாரையில்லாத் தனி’

‘ஏகன்’

‘அவளே’

யாக நின்றலுமுரியன்.

அவன் பாசநீக்கம் பெற்ற தனிநாயன். அவன் அநாதியே பாசம்பற்றாதவன்.

‘சாண்பாரார் கண்ணுதலாய்க் காட்
டாக்காலே’

‘காட்டாதனவெல்லாங் காட்டிச் சிவங்
காட்டி’

என்றபடி அவன் காணுதலாவது அவட்குத் தன்னைக் காட்டுதல்.

‘என்பெலா முருக நோக்கி அம்பலத்
தாடுகின்ற

என்பொலா மணி’

என்றபடி ஆன்மா உணரத்தக்கதாக அருணைக்கஞ் செய்தலும் காணுதலாகும்.

அவள பாசநீக்கம் பெற்றபொழுது காணுதற்கு வேறு பொருள் இல்லாமையினாலே தலைவனைக் காண்பாள், காமிப்பாள், நுகர்வாள்!

'பொருந்தவா கயிலை புகுநெறி
இதுகாண் போதராய்'
'இங்கேவாவென்றங்கே கூவு' தலைச்
காண்பாள் புகுவாள்.

முன்னே 'பரத்தை மறைத்தது பார்முதற் பூதம்'. முத்தியில் 'பரத்தில் மறைந்தது பார்முதற் பூதம்'!

பாசநீங்கியவழி, சிவம் தானே வந்து தலையளி பொழிதலை

'பாசமொருவத் தண்ணிழலாம்பதி'

'அற்புதம்போல்

ஆனாவறிவாயளவிறந்து தோன்றானே
வானே முதல்களையின வந்து'

எனவருந் சிவஞான

போதத்தானறிக.

அத்துவித மகாவாக்கியமாகிய 'பெரும்பெயர்', 'தத்துவமசி' எனப் பொதுவகையாகவும் 'சிவத்துவமசி' எனச் சிறப்பு வகையாகவுஞ் சொல்லப்படும். 'நானொழிந்து சிவமானவாபாடி' என்பது சிவத்துவமசி என்னும் பொருள்தருவது. 'நானிவளாம் பகுதிப் பொற்பு' என்பது தத்துவமசி என்னுங் குறிப்புடையது

இருவயினொத்தல் என்பது பெத்த நிலையில் தலைவன் ஆன்மாவின் வழிநின்று உபகரித்தலையும் முத்திநிலையில் ஆன்மாதலைவன் வழிநின்று அவனை நுகர்தலையும் உணர்த்திற்று.

'அவனே தானே யாகிய வந்நெறி
ஏகனாகி'

என்னுஞ் சிவஞானபோதப் பகுதி இதனை விளக்கும்.

இனி, தலைவனது கருணையும் ஆன்மாவின் ஆசையும் ஒன்றினொன்று முந்

பட்டுப் புணர்ச்சியின்பம் விளைதற்குக் காரணமாதலை உணர்த்திற் றெனலுமாம்.

1. i. ஆனந்தமாய் தேனினைச் சொரிந்து
புறம் புறந்திரிந்த
செல்வமே சிவபெருமானே'

ii. யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப்
பிடித்தேன்'

2 i. தானேவந் தெம்மைத் தய்யளித்
தாட் கொண்டருளும்

வான்வார் கழல்'

'செய்தனவே தவமாக்கும் அத்தன்

'பாதகமே சோறு பற்றியவா'

'மாறிலாதமாக் கருணை வெள்ளமே'

'பிணக்கிலாத பெருந்துறைப் பெரு
மான்'

'உருகிப் பெருகி உளங்குளிர் முகந்து
கொண்டு

பருகற் கிரிய பரங்கருணைத் தடங்
கடல்'

'என்னு லறியாப் பதந்தந்தாய்'

ii. 'நன்றே செய்வாய் பிழை செய்வாய்
நானொவிதற்கு நாயகமே'

ஆனந்த வார்கழலே யொப்பாக
வொப்புவித்த உள்ளம்'

'ஓத்துச் சென்றுதன் றிருவருட்
கூடிடு முபாயம்'

3. 'தந்ததுன்றனைக் கொண்ட
தென்றனை'

என்பன காண்க.

'ஆனந்த வெள்ளத் தழுந்துமொரா
ருயிர் ஈருருக்கொண்டானந்த வெள்ளத்
திடைத்தினைத்தல்' என்னும் ஞானத்
தொடர் தலைவன் தலைவி யிருவரதும்
அத்துவிதக் கலவியை விளக்கஞ்
செய்வது.

கலப்பான் ஒன்றுதலின் ஒருயிர் என்
றும் பொருட்டன்மையால் வேருதலின்
ஈருருவென்றும் நுகர்ச்சிக்கண் உடனாத
லின் தினைத்தல் என்றுங் கூறினார்

களவியல் 'தானே அவனே' என
ஆன்மாவின் பெண்மையை உணர்த்

திற்று சிவஞானபோதம் 'அவனே தானே' என்பது பரமான்மாவின் ஆண்மையை உணர்த்திற்று திருக்கோவையார் கூறும் ஓருயிர் ஆன்பாவிற்குப் பரமான்மாயிராதலையுணர்த்தி அதன் தலைமையை விளக்குகின்றது! ஆருயிர் என்பது பரமான்மா ஆன்மா என்னும் இரண்டையும் உணர்த்தும் அருமையுடையது. தலைவன் அழுந்தாதறிபவன், நுகர்ச்சி வேண்டாதவன் என்றும், இயல்பாகவே ஆனந்தன், தன்னைத் தானே நுகர்பவன், அன்பாது அன்பை நுகர்பவன் என்றும் புகழப்படுகின்றான். சிவாநுபவம் சிறிதுமில்லாத கீழ்களாகிய நாம் இவைகளைப்பற்றி யாது சொல்வோம்! சிந்தித்து இயைபு காண முயல்வோம்.

'பாதகமே சோறு பற்றியவா'

என்னுந் திருவாக்கு சண்மீசரது

அன்பு தலைவனுக்குத் திருவமுதானமையைப் புகழ்கின்றது. தலைவன் திருமலையினின்றும் சிறுத்தொண்டரது அன்பை நுகர்த்தற்பொருட்டு வந்தருளினனென்று பெரியபுராணம் கூறுகின்றது

'அன்பு நுகர்த்தருந்தற்கு விடைய வர்தாம் சித்தமகிழ் வயிரவராய்த் திருமலை நின்றணுகின்றான்'

'குவளைக் கண்ணி கூறன் காண்க'

அவளுந் தானு முடனே காண்க'

ஆன்மா தலைவனிடந்துப்பது

'எங்குமிலாததோ ரின்பம்'

'புணருந்தொறும் புதிது'

'அந்தமிலா ஆனந்தம்'

'பாதி யாய் முற்றாமாய்'

இச்சையுமாய்த் திருப்தியுமாய் நீள்வது.

'இறவாத இன்ப அன்பைச் சொல்லு தற்கென்று தலைவன் அருளிய வார்த்தையமிர்தம் தமிழ்.

'தண்ணூர் தமிழளிக்குந் தண்பாண்டி நாட்டான்' தானேவந்து தலையளி செய்து,

'கலந்தாண்டான்'

'குடுவேன் பூங்கொன்றை குடிச் சிவன்றிரடோள் கூடுவேன்'.

மாசின் மணியின் மணிவார்த்தை.

தலைவன் 'மனவாசகங் கடந்தான்' தலைவி 'வாசகம் மாண்டாள். தலைவனுந் தலைவியும் அத்துவிதக் கலவி செய்யும் பொழுது எழுந்திசைத்ததும் அதிரக சியமானதும் அத்தியற்புதமானதும் மானிடப்பிறவியினும் எத்தனையோ மடங்கு அருமையுடையதும் 'உறுதேதாறுயிதளிர் பத்திண்'டிச் சிவாநுபவந் தருவதும் எங்குமிலாததே தாரின்ப அன்பு வடிவாகிய' தமிழென்னும் பெயர்தொன்றினால் உணரப்படுவதுபாகிய மணிவார்த்தையின் பெருமையை, இனிமையை, நின்மலத்தன்மையை, தமிழ்ச்சொற்களின் ஆனந்த நடனத்தை உணரவும் சொல்லவும் அழகும் குமனமும் புல்லறிவுமுடைய கீழ்களாகிய நாம் வல்லேமோ!

திருக்கோவையார் என்பதிலுள்ள 'ஆர்' தில்லைச் சிந்தாமணியின் தீர்தமிழ்த் திருக்கரத்தாற் சூட்டப்பட்ட உவகைமலரன்றோ! சிற்றம்பலவன் முன்னிருந்து விரும்பிவிரும்பிக் கேட்ப மணிவாசகர் உருகி உருகி உரைதடுமாறி வாய்மலர்ந்த தமிழின் ஒவ்வோரொழுத்தும் பிறவிநோயையும் மரணத்தையும் மரண பயத்தையும் தீர்க்கும் சிவாமிர்தமன்றோ. 'என்பிடை வந்தமிழ் தூற நின்றோடு' கின்ற சிற்றம்பலவனிடம் ஆனந்த நடனம் பயின்று களிக்கும் தமிழ்ச்சொற்களாகிய கனையரது புதுநலம் புணருந்தொறும் புதிதே! மணிவார்த்தையை நுகர நமக்குப் புண்ணியமிருந்தது நாமும் பெரியேம்! நமக்கும் சிற்றம்பலவனிடம் காமப்புணர்ச்சி வாய்க்கும், அவன் திருச்செவிகளினாலே மணிவார்த்தையை நுகர்வோம். அன்புக்கு எத்தனை வாய்பாடுகள்! தலைவனது சேவடியைத் தீண்டும் அன்புமயமான குறிப்புக்கள் எத்தனை! சிவகீர்த்தி வெள்ளத்திலே திளைப்பீபாம்.

'ஆடுவான் சேவடியே பாடுதும்?!

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதப்பொருள்

சிவபூர் கு. பாலசந்தரக் குருக்கள்

வேதம் என்பது 'வித்' என்னும் வினையடியிற் பிறந்தது. அறிதற்கருவி எனப் பொருள்படும், மறை, நிகமம், சுருதி, ஆரணம் என்பன இதன் மறு பெயர்கள். வேதம் பரதகண்டத்து ஆஸ்திகர்களாற் கொண்டாடப்படும் சமயநூல். இது ஔழத்தேயத்தவர்களுக்கே சிறப்பாக உரித்தான ஒரு சொல்லெனினும் அதன் சிறப்பு நோக்கி வேற்றுச் சமயத்தவர்களும் மேலேத்தேயத்தோரும் அதனை இன்று தமதாக்கிக்கொண்டதோடு தம்முடைய அகராதிகளிலும் இதைச் சேர்த்துக்கொண்டுவிட்டனர். எனவே விவிலிய வேதம், கோரூன்வேதம், திரிபிடகவேதம் என்பன இன்று வழக்காற்றில் இருக்கின்றன.

இன்று உலகப் பிரசித்தமான வேதங்கள் நான்காம். அவை இருக்கு யசுர், சாமம், அதர்வணம் என்பன. வேத உண்மைகளைக் கதைகள் மூலமாகக்கூறுவன புராணங்கள். வேதத்தைப் பிரமாணமாகக் கொள்ளுகிறவர்கள் சகலரும் இந்துக்கள் என்னும் பொதுப்பெயரால் அழைக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் வேதத்தைப்பொது நூலாகவும், ஆகமத்தைச் சிறப்பு நூலாகவும் கொள்கின்றவர் சைவசமயிகள் எனப்படுவர். இவர்களுக்கு முதலானவர்கள் வேதம், சிவாகமம் எனும் இரண்டுமாம்.

வேதம் இருகாண்டங்களை உடையது. அவை கர்மகாண்டம், ஞானகாண்டம் என்பனவாம். கர்மகாண்டம் மந்திரம், பிராமணம் என இரண்டு விரிவுடைத்து. மந்திரம் தோத்திர ரூபமாயும், பிராமணம் யாகங்களி

னுடைய விதிகளைக் கூறுவதாய், விதிவாதம், அருத்தவாதம் என இரு பிரிவுடைத்தாய்மிருக்கும். விதிவாதம் என்பது இன்னது செய்தல் வேண்டும் என விதிப்பது அருத்தவாதமாவது விதியை அனுட்டிப்பதனால் வரும் பிரயோசனத்தை உள்ளதினாலும், இல்லதினாலும் வருணித்துச் சொல்வது. ஞானகாண்டம் இறைவனைப்பற்றிக் கூறுவது.

வேதத்தின் உட்பிரிவுகள் பஞ்சிகை, அத்தியாயம், காண்டம், அதுவாகம், பிரச்சினம் என்பனவாம். இதன் ஆறங்கங்கள் சிகை, வியாகரணம், நிருத்தம், சந்தஸ், சோதிடம், கல்பம் என்பன. இதற்கு இராவணன் சந்தமுதலியன வகுத்தான்.

இதனைச் சோமுகன் என்னும் அசுரன் திருடிச் செல்லப்பின் விஷ்ணுமூர்த்தி அன்ன உருவாய்ப் பிரமனுக்கு உபதேசித்தார். இஃது ஒருமுறை முனிவருருவாய்க் கண்ணனை நோக்கி "யார் வணங்கத்தக்கவர்?" என்று வினவியதாம். அப்பொழுது கண்ணபிரான் "சிவமூர்த்தி ஒருவரே" என்றாராம். அங்ஙனமே சிவபிரானை வேதம் வணங்கியது என்பது கூர்மபுராணவரலாறு. இவ்வுண்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டே மணிவாசகரும் "வேதங்கள் ஐயா என ஒங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே" என்றார்.

வேதத்தின் முடிபு உபநிடதம் ஆதலின், உபநிடதங்கள் வேதசிரசுகள் எனவும் படுவன. மீமாம்ச சாஸ் திரிகள் வேதம் சிருட்டிக்கப்பட்டன

வல்ல என்றும், அவைகள் அநாதி என்றும் கூறுவர். சியாய வேதாந்திகள் ஈவர வாக்கியம் என்பர். கடவுள் வேதங்களைப் பிரமனுக்கு உபதேசித்தார். பிரமன் வேதங்களை இருடிகளுக்கும் இருடிகள் அவற்றைத் தம் சிட்டுக்கும் உபதேசித்தனர் என்பர்.

இதனைப் பின்னர் வேதவியாசர் நான்காகவகுத்தனர் என்பர். இருக்கு வேதம் பைலருக்கும், யசுர்வேதம் வைசம்பாயனருக்கும், சாமவேதம் ஹைமினிக்கும். அதர்வவேதம் சமர்துவக்கும் வியாசமுனிவரால் உபதேசிக்கப்பட்டன.

வேதவாக்கியங்கள் சில பல பொருள் கொள்ளத்தக்கனவாயிருத்தலினாலே சாங்கியர், மீசாஞ்சகர், ஏகான்மவாதிகள், பாஞ்சராத்திரர் என்னும் வெவ்வேறு மதங்களைச் சேர்த்தவர்களாலும் வேதம் எனும் சொல் கைக்கொள்ளப்படுகின்றது.

வேதங்களை மேலாழ்ந்தவாரியாகப் பார்க்கும்பொழுது அக்கினி, வருணன், இந்திரன், வாயு, பிரமன், விட்டுணு முதலிய பல தெய்வ வணக்கம் காணப்படுவதுபோல் தோற்றினும் அங்ஙனம் கொள்ளுதல் தவறும். இருக்குவேதத்திற் கடவுள் ஒருவரே யெனக் கூறப் பட்டிருக்கின்றது. ஆற்று நீரெல்லாம் கடலையே சென்றடையுமாறுபோல, ஒழிந்த தேவர்களுக்குச் செய்யப்பட்ட வணக்கங்கள் எல்லாம் முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவ பிரானையே சென்று அடையும். சிவ பிரான் பொதுதூலாகிய வேதத்தில் ஏனைய கடவுளருடன் பொதுவாக வைத்து எண்ணப்படுவர். சிறப்பு தூலாகிய சிவாகமத்தில் பதிப்பொரு

ளாகவைத்து எண்ணப்படுவர். ஆதலின் ஆகமப்பொருளும் வேதப்பொருளும் ஒன்றேயென்று துணியலாம்.

வேதப்பொருளாகிய இறைவனையே திருஞானசம்பந்தர் முதலிய மூவரும் மணிவாசகப் பெருந்தகையும் போற்றிப் புகழ்ந்தனர் என்பதற்குச் சான்றுகள் இலக்கியப் பரப்பில் பல்கிக்கிடக்கின்றன. உதாரணமாக அவற்றுட் சிலவற்றைக் காட்டும்.

சேக்கிழார் சுவாமிகளும் திருத்தொண்டர் புராணம் பாடத்தொடங்கி பரசமய கோளரியாம் ஞானசம்பந்தப் பெருந்தகையின் திருத்தொண்டனைச் சிறப்பித்துக் கூறுமுகத்தால் “வேதநெறி தழைத்தோங்க மிருசைவத்துறை விளங்க” என்று வாய்மலர்ந்தருளினார்.

சிற்றம்பலமாகிய சிதாகாசப் பரவெளியினின்று வேதம் தோன்றிற்று. அவ்வேதத்தினின்று வேதப்பொருளாகிய மெய்யுணர்வும், அம்மெய்யுணர்வில் இறைவன் வெளிப்பாடும் ஏற்பட்டன. அச்சிவஞான சேர்தியானது அறனொடுபடாத பொருள் இன்பங்களை அழித்து வெற்றிபெற்றது. அவ்வெற்றியைக் குறிக்கவே கனகசபையில் ஆனந்த தாண்டவம் செய்தருளும் இறைவன் கொன்றைமாலையைச் சூடியுள்ளான்.

எமது வேதப்பொருள் தில்லைச் சிற்றம்பலத்துள் சௌரேயாவர். ஆதிய மந்தமுமில்லா அரும்பெரும் சோதியாகிய இப்பொருள் வேதத்துக்கு ஆதியந்தமாக விளங்குவது. அத வேத ஒழுக்கத்தானும், பத்தியானும்,

ஞானத்தானும் பெறப்படுவது. வேதத்தினுள் விதந்தோதப்பட்ட அறனும், பொருளும், இன்பமும் அவற்றின் காரண காரியங்களும், இறைவனே என்பதை யாமுணர்தல் வேண்டும். இவ்வுண்மைகளைப் பின்வரும் செய்யுளில் மணிவாசகனார் வைத்தமைத்தவிதம் படித்து இன்புறற்பாலது.

“காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலன
[டக்

கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
சீதப் புனலாடச் சிற்றம்பலம் பாடி
வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபா
[டிச்
சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்
[பாடி

ஆதி திறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்
பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளை
[தன்
பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோர் எம்பாவாய்”.
இன்னும் அன்னைப்பத்தின்கண்ணே
“வேத மொழியினர் வெண்ணீற்றர் செம்
[மேனியர்
நாதப் பறையினர் அன்னே என்னும்”

என்று கூறியிருப்பதும் ஆழ்ந்து சிந்திக்கற்பாலது. முழுக்கப்படும் நாதமாகிய பறையும், பாடப்படும் சாமவேதமாகிய கீதமும் செவிக்கு இன்பம் பயப்பன. அவரது திருவெண்ணீற்றுப் பூச்சும், அதன்மேல் அந்நீற்றகத்துப் பொலிந்து விளங்கும் அவ்விறைவனது செவ்வண்ணத்து இயல்பும் காட்சிக்கு இன்பம் பயப்பன.

பன. இங்ஙனம் மக்கள் விழையும் இருபெரு இன்பங்களாகிய இவ்விரு இன்பங்களையும் ஒருங்கே அளிக்கும் இறைவன் கருணைதான் என்னே!

மேலும்,
வேதமும் வேள்வியும் ஆயினார்க்கு
மெய்மையும் பொய்மையும் ஆயினார்க்கு
சோதியுமாய் இருளா யினார்க்குத்
துன்பமாய் இன்பமுமாயினார்க்குப்
பாதியுமாய் முற்றுமாயினார்க்கு
பந்தமுமாய் வீடுமாயினார்க்கு
ஆதியு மந்தமுமாயினார்க்கு
ஆடப் பொற்சண்ணம் இடித்து நாமே.

என்னும் திருப்பொற்சண்ணச் செய்யுளால் வேதத்தின் இரு பெரும் பிரிவுகளாகிய கர்மகாண்டம், ஞானகாண்டம் என்னும் இரண்டையும் வாதவூரெங்கோன் சந்தேகத்துக்கிடமின்றி விளக்கி வற்புறுத்தியுள்ளார். இதில்வரும் சோடிப்பதங்களை ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்டனவாகக் கொள்ளாது ஒன்று மற்றதன் முடிக்கும் பொருளாகவே கொள்ளப்படவேண்டும். ஒன்றன் சிறப்பு மற்றையதின்கண் தங்கியுள்ளது. மேலும் ஒன்று மற்றையதற்கு இன்றியமையாதது. எனவே எம்பரமபதியானவர் வேதமந்திரமாயுள்ளான். அவற்றின்வழிச் செய்யப்படும் வேள்விகளுமாயுள்ளான். வேதம் வேள்விக்கு இன்றியமையாதது. வேதநெறிப்படி ஒழுக்கி வேள்விபுரிவோர்க்கு — அது ஞானவேள்வியாயினும் சரி — கர்மவேள்வியாயினும் சரி — அவற்றால் வரவேண்டிய பயன் வந்தேதீரும்.

“உத்தரகோச மங்கையுள்ளிருந்து
வித்தக வேடங்காட்டிய இயல்பும்”

கூத்தப்பெருமான்

பண்டிதர் S. அருளம்பலம்

கூடவுள் எல்லா உலகங்களுக்கும் எல்லா உயிர்களுக்கும் முதல்வனாக விளங்குகிறார். அவர் அறிவும் ஆற்றலும் உள்ளவர். அவருக்குப் பிறப்பு இறப்பு இல்லை. அவர் அநாதியாகவே உள்ளவர். கூடவுளைப்போலவே உயிர்களும் அநாதியாக உள்ளன. உயிர்களிடத்தில் ஆணவம் கன்மம் மாயை என்னும் மூவகை மலங்கள் உண்டு. இவை உயிர்களைப் பந்தித்து நிற்பதாற் பாசம் என்றும் சொல்லப்படும்.

ஐந்தொழில்

உயிர்கள் பாசத்தினின்றும் நீங்கிப் பேரின்பத்தை அடையும்பொருட்டு இறைவன் படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் மறைத்தல் அருளல் என்னும் ஐந்தொழில்களையும் செய்தருளுகிறார். உடம்பு மன முதலிய கருவி உலகம் முதலியவற்றைப் படைத்து உயிர்களை வெளிப்படச் செய்தலும், உயிர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட உடம்பு முதலியவற்றை நிலைபெறுத்தலும், உயிர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட உடம்பு முதலியவற்றை ஒடுக்கிப் பிறப்பு இறப்புக்களிற் சுழன்று வருந்தும் உயிர்களுக்கு இளைப்பாற்றலும், இருவினைப் பயன்களாகிய போக்கியப் பொருள்களில் அமிழ்த்தலும், ஆணவம் முதலிய பாசங்களை நீக்கி இன்புறுத்தலுமாகிய ஐம்பெருந்தொழில்களும் இறைவன் உயிர்கள் மேல் வைத்த பேரருளாற் செய்யப்படுவனவாதலின் அருட் செயல்களேயாம்.

“அழிப்பினைப் பாற்ற லாக்கம் அவ்வவர் கன்ம மெல்லாம் கழித்திடல் நுகரச் செய்தல் காப்பது கன்ம வொப்பில் தெழித்திடல் மலங்க ளெல்லா மறைப்பருள் செய்தி தானும் பழிப்பொழி பந்தம் வீடு பார்த்திடி னருளே யெல்லாம்.”

எனச் சிவஞானசித்தியாரில் வருதல் காண்க. இவ்வைந்து தொழில்களையும் இறைவன் விளையாட்டாகச் செய்தருளுவார் என்பது “காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி” எனத் திருவாசகத்து வருதலானும் அறியப்படும். விளையாட்டெனின் சிறு பிள்ளைகள் செய்யும் விளையாட்டைப்போலத் தம் பொருட்டுச் செய்யப்படும் பயனில் செயலோவெனின் அற்றன்று. இவை தம்பொருட் டன்றி உயிர்களாகிய பிறர் பொருட்டுச் செய்யப்படும் பயனில் செயல்களேயாம். “ஐயாநீ ஆட்கொண்டருளும் விளையாட்டின், உய்வார்கள் உய்யும்வகையெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்” என மாணிக்கவாசக அடிகள் கூறுதல் காண்க.

ஆனந்த நடனம்

படைத்தல் முதலிய ஐந்தொழில்களும் இறைவன் செய்யும் ஆனந்த நடனத்தால் நடைபெறுகின்றன. இறைவன் ஞானக்கூத்தன். அவன் திருக்கூத்து அம்பரத்தும் அம்பலத்தும் நிகழ்கின்றது. “அம்பரவா அம்பலத்தெம் பெருமானே” என்றார் மாணிக்கவாசக அடிகளும். அம்பரம்

என்னும் மொழி ஆகாயம் அல்லது வெளி எனப் பொருள்படும். இருதய கமலத்தில் நுண்ணிய பரவெளி அமைந்திருக்கின்றது. இச் சூக்கும ஞானப் பரவெளியைச் சிதாகாசம் என்றும் தகராகாசம் என்றும் கூறுவர்.

இப் பரவெளியில் சூக்குமமாகத் திருக்கூத்து இயற்றும் இறைவன் புறத்தே தில்லைச் சிற்றம்பலத்தும் திருக்கூத்து இயற்றுகின்றான். வியாக்கிரபாதரும் பதஞ்சலி மகாமுனிவரும் தவஞ்செய்து இறைவன் ஐந்தொழில் இன்பத்தைக் கண்டுகளித்த இடம் தில்லையாகும். இந் நிலவுலகத்திற்குத் தில்லை இருதய கமலம் போன்றது. 'உடம்பும் உலகமும் தம்முள் ஒப்புடையனவாதலின், இடை பிங்கலை சுழுமுனையென உடம்பிலமைந்த நாடிகளிற் சுழுமுனை நாடி உடம்பின் நடுவே ஒடுதல்போல இந்நிலவுலகத்தில் அந்நாடி தில்லைக்கு நேரே போம். உடம்பின் நடுநாடியின் நடுவே யமைந்த இருதய கமலத்திலுள்ள அருள் வெளியிலே இன்பக் கூத்து இயற்றுமாறுபோலப் புறத்தே தில்லைக்கண் மூல இலிங்கத்துக்குத் தெற்கேயுள்ள அம்பலத்தின் கண் திருக்கூத்து இயற்றுவோம்' எனவும் இறைவன் ஆதிசேடனுக்குக் கூறியதாகக் கோயிற்புராணம் கூறுகின்றது. தில்லைப் பொதுவின் கண் இறைவன் ஓவாது திருநடம் செய்தல், "தில்லைச் சிற்றம்பலத்துப் பயில்கின்றகூத்தன்" எனத் திருக்கோவையாரில் வருதலானுமறிக. அத்திருநடம் அருட்செயல் ஐந்தையும் புலப்படுத்த நிகழ்கின்ற ஆனந்த நடனமாகும் என்பது.

“அரவும் அம்புலியும் பரவும் அருள்தில்லை அம்பலத்தில் பரவும் ஆனந்தத் தாண்டவம் செய்வோம்,” என இறைவன் பார்வதி தேவிக்குக் கூறுவதாகத் தீருப்புத்தூர் புராணத்து வருதலானும் அறியப்படும்.

நடராச வடிவம்

மனம் வாக்குகளுக்கு எட்டாத தன்மையை யுடையவன் இறைவன் “வாக்கு மனதீத கோசரமாய் நின்ற அதுவே”; (சிவஞான போதம்) எனவும் ‘மனம் வாக்கினிற் றட்டாமல் நின்றதெது’ (தாயுமானவர்) எனவும் வருவான காண்க. இறைவன் திருவருளே கண்ணாகக் கண்ட மெஞ்ஞானிகள் தாம் கண்ட அவ்விறைவனின் காட்சியை ஏனையோர்க்கு எடுத்துரைத்தனர். அவர்களுடைய அனுபவத்தைத் துணையாகக்கொண்டு இப்படியன் இந்நிறத்தன் இவ்வண்ணத்தன் என்றெழுதிக் காட்டொணாத இறைவனுக்குத் திருவுருவங்கள் ஏற்படலாயின.

இறைவனின் ஆனந்த நடனத்தை உணர்த்துவது நடராச வடிவம். நடராசப்பெருமான் திருச்சடையிற் பிறையை அணிந்திருக்கிறார். திருச்சடை இருபுறமும் நீண்டு பாரந்து விளங்குகிறது. திருமுகத்தில் நெற்றிக் கண்ணும் புன்முறுவலும் காணப்படுகின்றன. திருக்கரங்களில் ஒன்று துடியை ஏந்தியிருக்கிறது. ஒரு திருக்கரம் அபய முத்திரையாக அமைந்திருக்கிறது. இத் திருக்கரத்தில் ஒரு பாம்பு சுற்றிக்கொண்டு படமெடுத்து ஆடுகிறது. ஒரு திருக்கரம் தீச்சுடரை ஏந்தியிருக்கிறது. மற்றொரு திருக்கரம் தூக்கிய திருவுடையைக் காட்டுகிறது

வயிற்றிற் கட்டப்பட்ட உதரபந்தனத் தின் முந்தானை திருநடத்தின் வேகத்தினால் இடப்பக்கமாக அலைகிறது. இடத் திருப்பாதம் தூக்கிய திருவடியாக அமைந்திருக்கிறது. வலத்திருப்பாதம் ஊன்றிய திருவடியாக அமைந்திருக்கிறது. திருவடிகளில் சிலம்புகள் அமைந்திருக்கின்றன. ஊன்றிய திருவடியின்கீழ் குறுகிய வடிவுடைய முயலகன் குப்புறக் கிடக்கிறான். அவன் தலை கூத்தப்பிரானின் வலப்புறமாகவும், கால்கள் இடப்புறமாகவும் அமைந்திருக்கின்றன. கீழே உள்ள பீடம் தாமரை மலர்போல அமைந்திருக்கிறது. திருவாசி திருவுருவத்தைப் பொருந்தி வட்ட வடிவாக அமைந்திருக்கிறது. திருவாசியில் தீச்சுடர்கள் விளங்குகின்றன. இவ்வாறு நடராச வடிவம் அமைந்திருக்கிறது.

நடராசவடிவத்தின் தத்துவப்பொருள்

நடராச வடிவத்தில் பல தத்துவப் பொருள்கள் அடங்கியுள்ளன. நடராசப் பெருமான் வலத்திருக்கரத்தில் துடியை ஏந்தியிருக்கிறார். துடி ஒலியின் அறிகுறி, உலகத் தோற்றங்கள் அனைத்துக்கும் ஒலியே காரணம், துடியை ஏந்திய திருக்கரம் படைத்தல் தொழிலின் அடையாளமாகும். வலத் திருக்கரங்களில் ஒன்றாகிய அபயகரம் 'அஞ்சன்மின்' என்ற திருக்குறிப்பைக் காட்டுகிறது. இது காத்தல் தொழிலின் அடையாளமாகும். நடராசப் பெருமான் இடத் திருக்கரத்தில் தீச்சுடரை ஏந்தி ஆடுகின்றார். "அனலேந்தி ஆடுவான்" என்றார் திருவாசகத்தும் (திருவம்மாளை 17) தீச்சுடரை ஏந்திய திருக்கரம் அழித்தல் தொழிலைக் குறிக்கிறது. ஊன்றிய

திருவடி மறைத்தல் தொழிலின் அடையாளமாகும். தூக்கிய திருவடி குஞ்சிதபாதமாகும். குஞ்சிதபாதம் அருளல் தொழிலைக் குறிக்கிறது. இவற்றை, "அரந்துடி தோற்றம் அமைப்பில் திதியாம் அரன் அங்கிதன்னில் அறையில் சங்காரம் அரஹுற்றணைப்பில் அமரும் திரோதாயி அரனடி என்றும் அனுக்கிரகம் என்னே."

எனத் திருமத்திரத்தம்,

“தோற்றந் துடியதனில்
தோயும் திதியமைப்பில்
சாற்றியிடும் அங்கியிலே
சங்காரம்—ஊற்றமா
ஊன்று மலர்ப்பதத்தில்
உற்றதிரோத முத்தி
நான்ற மலர்ப்பதத்தே நாடு.”

என உண்மை விளக்கத்தும் வருவனவற்றாலுமறிக.

முயலகன் ஆணவத்தின் வடிவம். ஆணவம் செம்பிற களிம்புபோல உயிர்களோடு இயற்கையாக உடன் நின்று அவற்றின் அறிவையுஞ் செயலையும் மறைத்து நிற்பது. திருவாசகம் முதலான நூல்களில் 'மலம்' என்னும் பெயரினால் வழங்கப்படுவது இதுவே யாம். நடராசப் பெருமான் முயலகனை முதுகு நெரியும்படி மிதித்து ஆடுதல் ஆணவ வலியைத் தன் திருவடிக் கீழ்ப்படுத்துதலைக் காட்டுகிறது. நடராசப்பெருமானின் திருச்சடை திருநடஞ் செய்யும் வேகத்தினால் அவிழ்ந்து புரிசடையாக இருபுறமும் நீண்டு விளங்குகிறது. திருச்சடை ஞானத்தின் அடையாளம். "நுண் சிகை ஞானமாம்" என்பது திருமத்திரம். இறைவன் திருச்சடைமேல் பிறையைத் தாங்கியுள்ளார். அது ஒரு கலைப்பிறையாகும் என்பது, 'கலைச்

சிறு திங்கள் மிலைத்த சிற்றம்பல வன்” என்புழிக் ‘கலைச்சிறு திங்கள்— ஒரு சிறு கலையாகிய சிறிய பிறை’ எனவும்,

“தாரென்ன வோங்குஞ் சடைமுடிமேற்
றனித்திங்கள் வைத்த
காரென்ன வாகுங் கறைமிடற் றம்பலவன்.”

என்புழித் ‘தனித்திங்கள் — ஒரு கலையாகிய திங்கள்’ எனவும் வரும் திருக்கோவையார் உரைப்பகுதிகளால் (செய்யுள் 25, 56 உரை) அறியலாம். தக்கன் சாபத்தாற் கலை குறைந்த திங்களைச் சடையிற் றுங்கிக் காத்தல் அடைக்கலம் புகுந்தாரைத் தலையாலே தாங்கிக் காக்கும் இறைவன் பேரருட்குணத்தைப் புலப்படுத்துவதாகும்.

நடராசப் பெருமானுக்குத் திருக்கண்கள் மூன்று உண்டு. “நயனங்கள் மூன்றுடைய நாயகனே” என்றார் மாணிக்கவாசக அடிகளும். மூன்றுவது கண் நெற்றிக்கண். “நிருத்தம் பயின்றவன் சிற்றம்பலத்து நெற்றித் தனிக்கண் ஒருத்தன்” எனத் திருக்கோவையாரினும் வருதல் காண்க. முக்கண்களைச் சூரியன் சந்திரன் அக்கினி என்பர். “முக்கண் மூன்றெளி” என்பது திருமந்திரம். இறைவன் திருமார்பில் நுண்ணிய பூணூல் அமைந்திருக்கிறது. “மார்பி னஃதே மையில் நுண்ணூண்” (அகநா. கடவுள்) எனவும் “துண்டப்பிறையான் மறையான் பெருந்துறையான், கொண்ட புரிநூலான்” (திருவாசகம். திருவம்

மாணை 9) எனவும் வருவன காண்க. நூல் வேதாந்தத்தைக் குறிக்கிறது. “நூலது வேதாந்தம்” என்பது திருமந்திரம். அரையிற் பொருந்திய ஞாண் நான்குவேதங்களையும், கௌபீனம் மெய்நூலில் நிறைந்துள்ள பொருள்களையும் குறிக்கும்.

“மன்னுகலை துன்னுபொருள்
மறைநான்கே வான்சரடாத்
தன்னையே கோவணமாச்
சாத்தினன்காண் சாழலோ.”

எனத் திருவாசகத்தும் (திருச்சாழல் 2) வருதல் காண்க. நடராசப்பெருமான் அரையிலும் திருக்கரத்திலும் பாம்பை அணிந்திருக்கிறார். “அரையாடு நாகம் அசைத்தபிரான்” (திருத்தெள் 6) எனவும், “சிற்றம்பலத்தெங்கள் செல்வம் பாடிக், கட்டிய மாசணக் கச்சை பாடிக், கவித்த கைம்மேல் இட்டுநின்றூடு மரவம் பாடி” (திருப்பொற், 19) எனவும் வருவன காண்க. இறைவன் பாம்பை அணிந்திருத்தல் குண்டலினி என்னும் சுத்த மாயையைத் தன்னுளடக்கியிருத்தலாகிய உண்மையைப் புலப்படுத்துகிறது. வட்டவடிவாகிய திருவாசி ஒங்காரத்தைக் குறிக்கிறது. “ஒங்காரமே நல் திருவாசி” என்பது உண்மை விளக்கம். இவ்வாறு பல தத்துவப் பொருள்களைப் புலப்படுத்திப் பேரின்பத்துக்குக் காரணமாய் விளங்குகின்றது நடராச வடிவம்.

நடராசவள்ளலின் திருவடிகள் வாழ்க.

“மாயப்பிறவி உன்வசமே வைத்திட்டிருக்கும் அது
வன்றி — ஆயக்கடவேன் நானோதான்.”

காரைநகர்த் திண்ணபுர சுந்தரேசர்

திருப்பதிகம்

காரைநகர் இயற்றமிழ் போதகாசிரியரும் வித்துவானுமாகிய சிவபதமடைந்த
திரு. த. நாகமுத்துப்பிள்ளை பாடியவை

விநாயக வணக்கம்

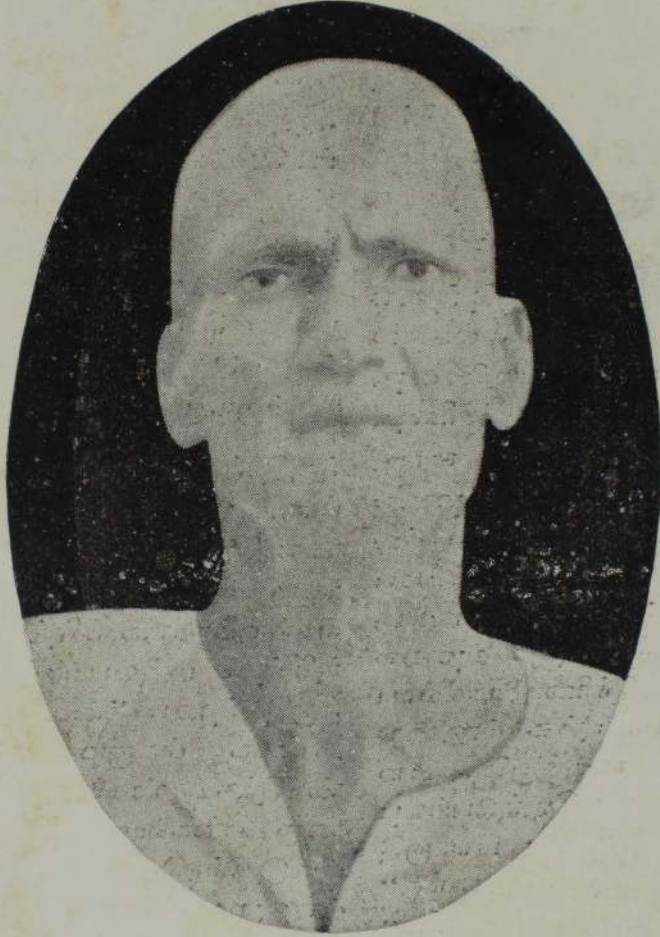
வெண்பா

செந்திருவாழ் காரைநகர்த் தேவசுந்த ரேசர்தம்மேற்
சந்ததமிழ் ழிற்பதிகஞ் சாற்றவே — புந்தி தருஞ்
சோதி விநாயகனார் தோன்றல் கயமுகனைக்
காதி விநாயகனார் காப்பு.

பன்விருசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சுந்தர மமைந்தகணி யுமையம்மை பாகமுஞ்
சுதனுறையு நின்க வானுந்
தூயமுக தாமரையி னழகொழுகு கருணையுந்
தோமிலா நகை நிலாவுஞ்
சிந்துநீ ரார்சடா மகுடமும் வெண்பொடி
செறிந்தசெம் பவளவடிவுந்
திகழ்ச்சுக் கொடுதோடு பூண்டவிரு கன்னமுந்
தேனிதழி மாலைமார்பும்
சந்தவுப் விதமு மான்மழுத் தீயைத்
தரித்தசெங் கரமலர்களும்
சரணம் புயங்களுந் தனிவெள்ளை விடையின்மேற்
றமியனேன் காணவருவாய்
கந்தனைத் தந்தருளு காரண பூரண
கழனிவள நனிபொலிந்த
காரைநகர் திண்ணபுர வாசனே நேசனே
கதிகுந்த ரேசபதியே.

பூமேவு வேதனும் பொன்மேவு மார்பனும்
போற்றுமடி முடிகடெரியாப்
போதனே வேதனே நாதனே நீதனே
புகழ்மறையின் முடியின் மணியே
பாமேவு கவிஞருரை பாக்களைக் கேட்டுருகு
பரமகல்யாண குணனே
பாராதி யண்டங்கள் யாவையுந் தந்தவா
பற்றலர் புரஞ்செற்றவா
மாமேவு வடமேரு வில்லாய் வளைத்திட்ட
மாபரா பரவரதனே
மண்ணாதி யைம்பூத மானவடி வங்கொண்ட
மாதேவ யென்னையாழ்வாய்

இயற்றமிழ்ப் போதகாசிரியரும் வித்துவானுமாகிய
திரு. த. நாகமுத்துப்பிள்ளை யவர்கள்

காமேவு கற்பகக் கையனே துய்யனே
கழனிவள நனிபொலிந்த
காரைநகர் திண்ணபுர வாசனே நேசனே
கதிசுந்த ரேசபதியே.

தற்பரஞ் சோதியே சாதிகுண மில்லாத
தலைவனே சாந்த மலையே
சதுர்வேத வாகம புராணங்க ளறியொணாச்
சச்சிதா னந்தசிவமே
அற்புதா னந்தவருள் பொழிகின்ற மேகமே
அறிவினுக் கறிவானவா
ஆதியே சோதியே யம்பலந் தன்னிலே
யரியநட மாற்று முதலே
சிற்பர வியோமசிந் தாமணிக் குவியலே
தேனே நெடுஞ்சலதியே
தெள்ளமுத மேசென்ம மாற்றுதற் கடியார்கள்
தேடியலை யருமருந்தே
கற்பகச் சோலையே யென்றடிய னுன்றனைக்
கவிமாலை சூட்ட வருளாய்
காரைநகர் திண்ணபுர வாசனே நேசனே
கதிசுந்த ரேசபதியே.

பொல்லாத தீயரொடு கழகந் தனிற்சேர்ந்து
போதகலை யூட்டுபாவி
போந்தவா துலர் மடியர் தங்களுக் கன்னதீர்
போற்றியீ யாதபாவி
இல்லாத சொல்லியே கயவரைக் கவிகளில்
எடுத்துப் புகழ்ந்தபாவி
யானெனு மகந்தைதா னெள்ளளவு மகலா
திருந்திட்ட கொடியபாவி
வல்லாள கண்டனைய்ப் படுவழக் குப்பேசி
வஞ்சித்த பெரியபாவி
வம்பர்க ளுடன்சேர்ந்து பஞ்சமா பாதகம்
வையத்தி யற்றுபாவி
கல்லாத பாவியேன் பொல்லாத குணநீக்கிக்
காத்திரட் சித்தல்வேண்டும்
காரைநகர் திண்ணபுர வாசனே நேசனே
கதிசுந்த ரேச பதியே.

அருமையுட னேபெற்ற தாயும்பி தாவுநல்
லாசானு மிகவு மேன்மை
யானகுல தெய்வமும் பிறவிப் பெரும்பிணிக்
கருமருந்துஞ் சுற்றமும்
பெருமைமிகு குறைவற்ற செல்வமுந் துணைவியும்
பிரியமக ரரியநடபும்
பேசரிய பரகதிகொ டுத்தருள்செய் வள்ளலும்
பிழையனைத் தும்பொறுக்குந்
தருமதுரை யானவனு நீயென்று வந்துநின்
சரணமே சரணடைந்தேன்

தயவாக வேமன மிரங்கிநிர் மலமுத்தி
 தந்தெனையு மடிமைகொள்வாய்
 கருமைமயி லேறிவரு கந்தனைத் தந்தவா
 கற்றவர் விழுங்குகனியே
 காரைநகர் திண்ணபுர வாசனே நேசனே
 கதிசுந்த ரேசபதியே.

வஞ்சியர்க ளினமதி முகத்திலே யவர்கள்
 மருட்டிலே மைப்பொட்டிலே
 மாடுத்த விழியிலே தேடுத்த மொழியிலே
 வண்டனைய கார்முழலிலே
 கொஞ்சுகிழி போற்பயிலு மிங்கிதந் தன்னிலே
 குஞ்சிரிப்பின் நகையிலே
 கொப்புச் சிமிச்சிபொன் னோலையணி காநிலே
 கோத்தமுத் தணிமார்பிலே
 சஞ்சிவி மலையநிகர் முலையிலே இடையிலே
 சர்ப்பபட தடமடுவிலே
 சங்கவளை கொங்கைக் குவிக்கிலெளி யேன்மனஞ்
 சாராம லருள்புரிசுவாய்
 கஞ்சலுயி ரைக்கொன்ற மாயவன் மைத்துன
 கருணைநிதி யேனையாளவா
 காரைநகர் திண்ணபுர வாசனே நேசனே
 கதிசுந்த ரேசபதியே.

அரிதான மானிடப் பிறவியைப் பெற்றுமென்
 னறியாமை நீங்களில்லை
 அன்பென்று சொல்லவும் கேட்டதிலை யானெனு
 ளகந்தைசற் றகர்வதில்லை
 பெரிதான வெஞ்சின மடங்களிலை யைம்புலப்
 பிழைவழி யொதுங்களில்லை
 பேராசை தீரவிலை நல்லோ ரிணக்கமென்
 பிறவியிற் கேட்டதில்லை
 பரிதாவல் போலெங்க னுந்தாவு பாழ்மனப்
 பதைபதைப் பகலவில்லை
 பசுபாச பதிவினவி யெவ்வாறு நிற்பதப்
 பங்கயத் தடைவதம்மா
 கரியமா றங்கையுமை யம்மையார் பாகனே
 கருணாகரக் கடவுளே
 காரைநகர் திண்ணபுர வாசனே நேசனே
 கதிசுந்த ரேசபதியே.

திருநாவ லூரில்வரு சுந்தரர் முனஞ்சென்று
 திருமணம் புரிபோதினிற்
 சிறுவனீ நமதடிமை யென்றொரு பொய்யாவணஞ்
 செங்கைமலர் கொண்டுகாட்டிப்
 பெருநாவின் வல்லமறை யோர்களவை முன்புமெய்ப்
 பித்தவரை வலிதினாண்டு

பித்தவென நந்தமைப் பாடுகென வருளியிரு
 பேதையர்கள் காதல்பூட்டி
 ஒருநா விராப்போது தூதுசென் றும்பரவை
 யூடலையு மெளிதின்மாற்றி
 உணவுநிதி நெல்லாதி யுந்தந்து முதலைவா
 யுறுமதலை வரநல்கியுங்
 கருமாய் மலர்க்கழ லளித்தவா றெம்மையுங்
 கடைக்கண்வைத் தருளல்வேண்டும்
 காரைநகர் திண்ணபுர வாசனே நேசனே
 கதிசுந்த ரேசபதியே.

வாதமுதன் முப்பினியில் விளையுமெப் பினியுநினை
 மனதினி னினைக்குமுன்னே
 வந்தவழி தெரியாம லோடுமே பொல்லாத
 வஞ்சனை வருத்தபில்லி
 ஏதமுறு சூனியம் முதலான கர்மங்கள்
 யாவையும் நீராக்குமே
 இருளனொடு முனிகறுப் படல்வீர மாடனு
 மிடாகினியு மாகாளியும்
 பூதவே தாளவிற லேமனுட னவனேவல்
 புரிகின்ற காலபடரும்
 பொய்யாத நின்பெயருரைத்திடி னடுங்கிவாய்
 பொத்தியே யோடிவிடுவார்
 காதலாய் நின்பெருமையறிவதற் கெளியதோ
 காமனைக் காய்ந்த நிமலா
 காரைநகர் திண்ணபுர வாசனே நேசனே
 கதிசுந்த ரேசபதியே.

மாயமாய் மதாவ யிற்றிலுரு வாகிமிகு
 மலமுத்தி ரத்துமன்று
 மாநிலந் தன்னிலே சேயெனத் தோன்றுசிறு
 மதலையாய்த் தானிருந்து
 காயம்வ லுத்தபின் நானென்ற கங்கொண்ட
 காளையாகத் திரிந்து
 காமாதி நோயால் மெலிந்துடல் வருந்தியொரு
 கன்னியைம னந்துபின்னும்
 தேயமதி லெங்கெங்கு மோடியெந் நாளுநிதி
 தேடிப்பு தைத்துவைத்து
 தேகியென் போர்தமக் கியாமல் விணிலே
 தினமுங்க ளிக்குமிந்த
 காயனெவ் வாறுனக் காளாவெ னருளுவாய்
 கங்கைபிறை யணிபிரானே
 காரைநகர் திண்ணபுர வாசனே நேசனே
 கதிசுந்த ரேசபதியே.

பதிகம் முற்றிற்று

திருக்கோவையாருண்மை

வித்துவான ஸ்ரீமத் ந. சுப்பையா பிள்ளை

பரம் பொருளாகிய இறைவனைப் பத்தி பரவசத்தாற் பாடியானந்தமுற்ற அடியார்கள் அப்பரமனையும் தம்மையும் முறையே அம்மையப்பர் சேய், நாயக நாயகி, ஆண்டானடிமை என்றின்றோரன்ன தன்மைகளால் தொடர்பு படுத்திப் பாடியன்பு செய்தனர். “**நன்னுமாயே னக்கு ஏந்தையும யுடன்நேன்றினாய்.....** தோன்றாத் துணையா யிருந்தனன் றன னடி யோங்களுக்கே” - “**அப்பனை யம் மைநீ ஐயனும் நீ.....**” எனத் திருநாவுக்கரசு நாயனரும், “**மறைகலந்த ஓலி பாடலோடாடலராகி மழுவேந்தி. இறை கலந்த இன வெள்வனா சேரர என் உறளங் கவர் கள்வன்**” [நாயக நாயகி பாவம்] - எனத் திருஞான சம்பந்த சுவாமிகளும், “**பித்தா பிறை சூடி..... அத்தர உனக் காளாயினி அல்லேனெனலாமே**” - “**ஆயா ளுனக் காளாயினி அல்லேனெனலாமே**” - “**அடிகேளுனக் காளாயினி அல்லேனென லாமே**” - “**அன்னு ளுனக் காளாயினி அல்லே னெனலாமே**” - “**நீளர அடிமை உடக்கே ஆளாய்ப் பிறரை வேண்டாதே..... ஆளாயி ருக்கும் அடியா தங்கள் அல்லல் சொன் னக்கால், வாளங்கிருப்பீர் திருவாநூர் வாழ் ந்து போதீரே**” [ஆண்டா னடிமையோடு தோழமைத் தனமையால் உதாசின வார்த் தையும்] - “**பறக்குங் கிள்ளை கான் பாடு மெம் புவைகாள், அறக்கண் என்னத் தகும் அடிகளாநூரை, மறக்ககில் லாமையும் வளைகள் நிலைமையும், உறக்கநில் லாமையா உணர்த்தவல் லீர்களே**” [கைக் கிளைத் திணைப்பொருள் பற்றிய நாயக நாயகி பாவம்] எனச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிக ளும், திருவாசகப் பதிகங்களில் [ஆண் டானடிமைத்தன்மை] திருவாதவூரடிக ளும் பாடியவற்றை உதாரணமாகக் காண லாகும். இங்ஙனமே ஆழ்வார்களும் நாலா

யிரப் பிரபந்தப் பாசுரங்களிற் பாடிய பாடல்கள் பலவுள்.

திருக்கோவையாரில் திருவாதவூரடிக ள் இறைவனை நாயகியாகவும் பக்குவான் பாவாகிய தம்மை நாயகனாகவும் கொண் டும், தமது பேரின்ப அனுபவப் பொருளை வரிசைப்படுத்தி உள்ளூறைப் பொருளாகக் கொண்டும் அகப்பொருட்கிளவிப் பொருளாகிய சிற்றின்பப் பொருள் வெளிப் படையாய்த் தோன்றப் பாடினார் என்பர் பெரியோர். திருக்கோவையாருக்கு உரையெழுதிய பேராசிரியரும் பேரின்பத் துறைப்பொருள் அமைந்துள்ளது அந்நூல் என்றார்.

அவ்வகையான பேரின்பத் துறைப் பொருளை விளக்குவது திருக்கோவையா ருண்மை என்ற நூல் அதனை இயற் றிய பெரியார் பெயர் அறியப்படவில்லை. ஏடுகளிலிருந்து பரிசோதித்து அச்சிட் டவர் வண்ணை நகர்ச் சுவாமிநாத பண்டிதர் என்னும் புலவர். அவர் வித்துவ சிரோமணி ஸ்ரீமத் ந. ச. பொன்னமபல பிள்ளை அவர்களின் மாணாக்கர். அப்பதிப் பிற்கு அக்குரவரும், சுன்னாகத்து ஸ்ரீமத். அ. குமாரசுவாமிப் புலவர் முதலாயினோ ரும் சிறப்புப்பாயிரம் வழங்கியிருக்கின்ற னர்.

திருக்கோவையாருண்மை என்ற நூலில் பேரின்பத்துறைப் பொருளாகிய சில விஷயங்கள் பின்வருமாறு:-

“**தத்துவாதீத தற்றரிசன சுத்த சாக்கிரத்தானமே குறிஞ்சி நிலம். போதா தீதத் திருவருட்டரிசன சுத்த சொப்ப னத்தானமே பாலைநிலம். அருளாதிக்கந் தானேயான சுத்த சுழுத்தித்தானமே**

முல்லை நிலம். அருளுருவ பேத சுத்த துரியத்தானமே பருத நிலம் பரமசிவவின்பச் சுத்தாதீதமே நெய்தல் நிலா” இப்படி ஐந்து நிலமுள் சுத்தாவத்தைத்தானங்களாகவும் பஞ்ச சுத்தி யதிட்டானத்தானங்களாகவும், நாயகி பரமபொருளாகவும், நாயகன பக்குவான்மாவாகவும், தோழி திருவருளாகவும், தோழன் ஆனம போதமாகவும், செவிலித்தாய் திரோதாயியாகவும், நற்றாய் பரையாகவும் கொள்ளப்படும்.

“துறைகளெல்லாம் நாயகியை ஆன்ம நாயகிபாகச் சொல்லியிருக்க இவ்விடத்தில் [திருக்கோவையாரில்] நாயகியைச் சிவமாகச் சொல்லலாமோ எனில், இது தனியே ஒவ்வொரு துறைகளைச் சொல்லாது முழுவதுங் கோவையாக [கோவை பொருந்த]ச் சொல்லுதலானும், பெறுவான் நாயகனும் பேறு நாயகியும் இன்பம் நாயகியும் இன்ப சுகத்தைப் பெறுவான் நாயகனும்; இரசமும் நாவும்போல இருத்தலானும், முழுவதும் முற்றுவமையாகிய பெருமையுள் சிறப்பும் ‘ சிற்றம்பலம் போலும் ’ - ‘ சிவானந்தம் போலும் ’ என்னும் மேன்மையும் [நாயகிக்கு உவரையாகச் சொல்லத்தக்க தகுதிச சிறப்பு சிவமாகிய நாயகிக்குப் பொருந்து மன்றி

ஆன்மாவை நாயகி எனக் கொண்டால் அவ்வான்மாவுக்கு திருக்கோவையில் இவ்வாறு கூறப்படும் உவமை பொருந்தாது என்றபடி] ஆகியவை யெல்லாம் நாயகிக்கே பெறுதலானும் நாயகியே பரம்பொருள், [ஆனால்] மேற் சில சில துறைகளில் நாயகி சொல்லும் வார்த்தையும் தொழிலும் வருத்தமும் நாயகன் சொல்லும் வார்த்தையும் தொழிலும் வருத்தமும் வணக்கமாகவும் நிகழும்; எதனென்னில், அபேத வின்பமாகப் பெற்றுணந்த மனுபவிக்குங்கால் நிகழும் நிகழ்ச்சி யெல்லாம் அருட்கருவியாகலான், நாயகன கூற்றெல்லாம் சிறி திடத்து நாயகி கூற்றாகவே நிகழும் அவ்விடங்களில் அறிந்து பயன் பெறவேண்டும்.”

திருக்கோவையாரில் வரும் அகப்பொருட்களளவிக் கொத்துக்கள் இருபத்தைந்தாகும். அந்த இருபத்தைந்து களவிக் கொத்துக்கும் பேரின்பத்துறைப் பொருள் இருபத்தைந்து திருக்கோவையாருண்மையிற (25) சூத்திர வடிவில் இயற்றப்பட்டுள்ளன. அக்களவிக் கொத்துக்களின் பெயரும் அவற்றிற்குப் பேரின்ப வகையான கருத்து விளக்கமும் பின்வருமாறு:-

அகப்பொருட்களளவிக் கொத்தின் பெயரும், உட்பிரிவாகிய களவிகளின் தொகையும்:.

1. இயற்கைப் புணர்ச்சி (18-களவி)
2. பாங்கற்கூட்டம் (18-களவி)
3. இடந்தலைப்பாடு (13-களவி)
4. மதியுடம்படுத்தல் (20-களவி)
5. இருவருமுள்வழி அவன்வர உணர்தல் (2-களவி)

களவிக் கொத்துக்கும் பேரின்ப வகையான உள்ளுறைப் பொருள் விளக்கம்:-

பக்குவான்மாவுக்குச் சத்தி நிபாதம் பொருந்துங் காலத்து நிகழும் ஞானகுரு தரிசனம்.

ஆன்மா தற்போதங்கண்டு அகலுதல். ஞானகுரு தரிசனத் தன்பு மிகுதியாற்பேரானந்தம் பெற்று அனுபவித்தல்.

குரு அறிவித்த திருவருளைச் சிவத்துடன் கலந்து தரிசனம்புரிதல்.

சிவமும் உயிரும் கூடியதைத் திருவருணாந்திடல்.

6. முன்னுறவுணர்த்தல் (1-கிளவி)
7. குறையுறவுணர்த்தல் (1-கிளவி)
8. நாண நாட்டம் (5- ")
9. நடுங்க நாட்டம் (1- ")
10. மடற்றிறம் (9- ")
11. குறை நயப்புக்கூறல் (8- ")
12. சேட்படை (26-கிளவி)
13. பகற்குறி (32-கிளவி)
14. இரவுக்குறி (33-கிளவி)
15. ஒருவழித்தணத்தல் (13-கிளவி)
16. உடன் போக்கு (56-கிளவி)
17. வரைவு முடுக்கம் (16-கிளவி)
18. வரை பொருட் பிரிதல் (33-கிளவி)
19. மணஞ் சிறப்புரைத்தல் (9-கிளவி)
20. ஓதற் பிரிவு (4-கிளவி)
21. காவற் பிரிவு (2-கிளவி)

சிவமுயிர் கூடலை அருள் வினவியது.
சிவமுயிர் கலத்தலை அருள் பணியாற்
காண்டல்.

அருள் உயிர்ப்பக்குவமறிந்து வியந்தது.
சிவம் உயிரிடத்துக் கருணையுடைய
தெனறு அருள நோக்கல்

சிவத்திடை மோகமுற்ற உயிர் இன்புறு
தமகே அருளோடுரைத்தது.

சிவத்தீதாடு உயிரைச் சேர்க்கவேண்டி
உயிர்ப் பரிவினை அருள் எடுத்தறிவுறுத்
தல்

கிடையாவின்பங் கிடைத்தலால் உயிர்க்கு
அருள் அவ்வின்பத்தின் அருமை காட்டி
அறியாள்போலப் பலப்பல அருமை பற்றி
யுரைத்து பின் சிவத்தோடு சேர்க்க உளங்
கொளல்.

இயற்கைபோற் சிவத்தோடு சேர உயி
ரைக் கூட்டிப் பிரித்தல்.

அருளே உயிரைச் சிவத்தோடாக்கி அவ்
வருமை தெரிய வற்புறுத்தி சிவனது
கருணைபலவு மெடுத்துக்காட்டியது.

சிவனது கருணையை அருள் தெரிவித்
தது.

அருளுயிர்க்கருமை அறியவுணர்த்தலும்,
ஆனந்தத்திடையழுத்தலும், திரோதை
பரை வழியாகப் பண்புணர்த்தலும்.

சிவனது கருணை தெரியவுரைத்து அவ்
வின்பம் பெற அருள் எடுத்தியம்பியது.

கருணை தோன்ற அருளையுணர்த்த
லும் திரோதையும் பரையுந் தெரிசன
மாகித் திவ்விய இன்பங் கூடுங்குறியுங்
குலவியுணர்த்தல்.

உயிர் சிவமணம் பெற்று உண்மையின்
பாகி பரைகடந்தின்பப் பண்பாய் நின்றல்.

ஆனந்தபூரண வின்பத்திறம் பாராட்டல்.

இன்பத்திறத்தை எங்குங் காண்டல்.

22. பகைதணி வினைப்பிரிவு (2-கிளவி)
 23. வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிதல் (16-கிளவி)
 24. பொருள் வயிற்பிரிவு (20-கிளவி)
 25. பரத்தையிற் பிரிவு (49-கிளவி)

இன்பக்கனமன்றி வேறிலையுல கென்றல்,
 ஆனந்தம் பெற்ற ஆராமை முற்று
 முரைத்தல்.

உயிர் ஆனந்தமாகி அதுவே தானாய்த்
 தானேயது வாசுந்தன்மை.

உயிர் எல்லாப் பதங்களையும் உயிர்
 களையும் உலகங்களையும் காணத்தக்க சர்
 வஞ்சுத்துவம்பெற்று அளவிலாப்பேரின்ப
 மெய்தி நின்றதன்மை.

இவ்வாறு கிளவிக் கொத்து இருபத்
 தைந்துக்கும் வெவ்வேறு சூத்திரங்களாற்
 பேரின்பத்துறைப் பொருள் கூறி, பின்
 னர்க் கோவைச் செய்யுட்களின் தலையங்
 கமாய் வரும் கிளவி (துறை)ப் பெயருக்
 கும் விளக்கமாயுள்ள அகப்பொருட் கிள
 விக் குரிய கொளுச்சூத்திரங்களுடன்
 பேரின்பத்துறைப்பொருள் விளக்குங்
 கொளுச்சூத்திரங்களையும் கூறிச் செல்லு
 கின்றது. திருக்கோவையாருண்மை
 ஆனால் இப்பேரின்பத்துறை பற்றிய
 கொளுச்சூத்திரக் கருத்துக்கள் திருக்
 கோவைச் செய்யுட்களில் அமைந்து
 தோன்றும் விதத்தை எடுத்து விளக்கம்
 படியான உரைவிளக்கம் எழுதப்பட
 வில்லை. அவ்விளக்கம் ஞானசாத்திர
 அறிவு முதிர்ச்சியும் சிவானந்த (பேரின்ப)
 அனுபவஞானமுமுடையார்க்கே புலனாவ
 தன்றி ஏனையோர்க்கு உணர்தலும்
 உணர்த்துதலும் அரிதாதல்பற்றி, இந்
 நூலாசிரியராலும் பிறரெவராலும் எழுதப்
 படவில்லைபோலும் திருக்கோவையாரின்
 உரையாசிரியராகிய பேராசிரியரும் இவ்
 விஷயத்தைத் தமது உரையிற் குறிப்பிட்
 டுச் சென்றார்.

பொருளாகிய (வியங்கியார்த்தமாய்த்
 தோன்றும்) தொனிப்பொருள் வகையால்
 பெறப்படக்கிடந்தனவாகக் கோடல்சாலும்,
 அஃது எங்ஙனமோ எனில், உதாரண
 மாக ஒன்று காட்டலாம்: திரிபுரசங்கார
 வரலாற்றுக்குத் திருமுலநாயனார் “அப்
 பணி செஞ்சடையாதி புராதனன், முப்
 புரஞ் செற்றனன் என்பர்கள் மூடர்கள்,
 முப்புர மென்பது மும்மல காரியம், அப்
 புர மெய்தமை யாரறிவாரே” எனத்தத்து
 வார்த்தங்கொண்டு விளக்கிக் கூறியது
 போல, கோவைச் செய்யுளுள்ளே வெளிப்
 படையாகக் காணப்படும். உலகியற் பொரு
 ளின் நிகழ்ச்சியோடு பேரின்பத்துறைப்
 பொருளாகிய சிவானந்த அனுபவ நிகழ்ச்
 சிக் கிரமவரிசைப் பொருள்களையும் ஞான
 சாத்திர அறிவின் துணைகொண்டு ஒப்
 பிட்டு நோக்கி விளங்கிக்கொள்ளல் சாலும்
 என்றறிக.

ஆகவே, திருக்கோவையார்ச் செய்யுட்
 களின் தத்துவார்த்தமாகிய உள்ளுறைப்
 பொருளின் விரிவு ஞானசாத்திரங்களின்
 அறிவு முதிர்ச்சியும் சிவானந்த (பேரின்ப)
 அனுபவஞானமுமுடையார் தத்தம் அறி
 வின் தரத்துக்கேற்ப உணர்தற் பால
 தாகலின், ஞானசாத்திர அறிவு முதிர்ச்சி
 யில்லாத ஏனையோர் ‘திருக்கோவையாருள்
 சிற்றின்பப் பொருளன்றிப் பேரின்பத்
 துறைப்பொருள் உண்டென்பதும் கொள்
 எல் இயலுமென்பதும் யாங்ஙனம் பொருந்

இனி, இப்பேரின்பத்துறைப் பொருளா
 கிய உள்ளுறைப் பொருள் (தத்துவார்த்
 தம்) ஒவ்வொரு திருக்கோவைச் செய்யுளி
 லும் அமைந்துள்ளவாற்றைக் கொள்ளும்
 நெறியுறை யாதோ எனில், குறிப்புப்

தும்? அக்கூற்று பொருளற்ற புனைந்
 துரையே' என்று புறங்கூறுவர். அவர்
 அக்கூற்றையொழிந்தய்யுமாறு அதற்குச்
 சாதனமாகத் திருக்கோவையாருண்மை
 என்ற நூலை அன்றாக்கு அறிமுகப்
 படுத்துதலே இக்கட்டுரையின் நோக்க
 மும் பயனுமாம்; மற்று, அது கூடும்
 பொருளை யெல்லாம் விரித்து விளக்கு
 தலன்று என்பது கூறி இக்கட்டுரையை
 இவ்வளவில் முடிக்கின்றோம்.

நலமலி வாதலூர் நல்விசைப் புலவ!
 மனநின் றுருக்கு மதூர வாசக!
 கலங்குறு புலனெறி விளங்குறு வீர!
 திங்கள் வார்சடைத் தெய்வ நாயக
 நெருகலையேனு முணரா னஃதான்று
 கைகளோ முற்படுங் கைகள் காணிற்
 கண்களோ வொன்று காலையிற் காணு
 மாலையி லொன்று வயங்கித் தோன்றும்
 பழிப்பி னென்று விழிப்பி னெரியு
 மாயினுந் தன்னை நீபுகழ்ந் துரைத்த
 பழுதில் செய்யு ளெழுதின னதனற்
 புகழ்ச்சி விருப்பன் போலு
 மிகழ்ச்சி யறியா வென்பணிவானே.
 மணிவாசக சுவாமிகள் திருவடிகள் வாழ்க!
 திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாசகத்தின் அன்புநிலை

சிவபூர் கு. பூர்ணனந்தா B. A. (Hons.)

“அகர முதல் எழுத்தெல்லாம் ஆதி பகவன் முதற்றே உலகு.” — திருக்குறள்

“அகரவுயிர்போல் அறிவாகி யெங்கும் நிகரில் இறை நிற்கும் நிறைந்து.”

— திருவருட்பயன்

“சதலறந் திவினை விட்டெட்டல் பொருள் [எஞ்ஞான்றும்] காதலிருவர் கருத்தொரு மித்தாதரவு பட்டதே இன்பம் பரனை நினைந்

[திம்மூன்றும்

விட்டதே பேரின்ப வீடு.” — ஓளவையார் என்பன பண்டைச் சான்றோர் வாக்குக்களாம்.

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்ற பாகுபாடு பண்டைக் காலந்தொடங்கி நிலவி வந்துள்ளது. இவற்றின் உண்மையினையே மேற் கூறியாங்கு வகுத்துள்ளார். அறம் என்பது தவிர்வன தவிர்ந்து ஆவன ஆற்றி உயிர் வாழ் தலாகும். பொருள் அறத்தையும் இன்பத்தையும் நல்க வல்லது. அஃதும் தீவழி தவிர்த்து ஈட்டப்பட வேண்டியதேயாகும். இல்லறத்தி லிருந்து சுற்றம் புடைசூழ வாழ்தல் இன்பமாகும். இவற்றில் வெறுப்புத்தோன்றி எம்மை ஆட்டியருளும் பரம் பொருளை அடைதலே உடம்பெடுத்ததன் பயனாகும். விட்டனுபவம் யார்க்கும் எடுத்துரைக்க ஒண்ணுத தாதலின் எவரும் விவரித்திலர். அனுமான வகையாலறி யப்படுவதேயன்றி வேறு வகையான் அறியப் படுதலின்று. திருவள்ளுவ நாயனாரும் அறத் துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என உரைத்தனரே தவிர வேறு விட்டுப்பாலென ஒன்று கூறிற்றிலர் என்பதும் நோக்கற்குரியது.

மூன்றைய மூன்றனைப்பற்றியும் கூறும் நூல்கள் பலவுளவேனும் இறுதியாய் வீடு பேற்றைப்பற்றி அறிய உதவுவன விட்டடைந் தார் வரலாறுகளும், அவர்கள் திருப்பாடல்களு மேயாகும். இவைகளை திருமுறைகள் எனப் படுவன.

எவற்றையும் உணர்வதற்குக் கல்வி ஞானம் வேண்டும். கல்வியின்றேல் இறை வனை யடைதலும் சாத்தியமாகாதன்றே. இது பற்றியே,

“கல்லார் நெஞ்சில் — நில்லான் ஈசன் சொல்லாதாரோ — டல்லோம் நாமே”.

— சம்பந்தர்

“கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கனியை”

— திருமாஸிகைத்தேவர்

என்றார் சான்றோரும். எனவே இறைவனை அறியவும், வீடுபேறெய்தவும் கல்வி ஞானம் அவசியமாமென்க.

இவ்வுலகப்பற்று சிந்துசிறிதாக நீங்கப் பெற்ற அடியார்கள் தமது அனுபவங்களைப் பக்திமிகு பாடல்களாகத் தந்துள்ளார்கள். அவற்றை நாம் உணரவேண்டுமானால் அவர்களது நிலையைக் கற்பனையிலேனும் நாமடைய வேண்டும். இன்றேல் அவர்களை அறிவது சாத்தியப் படாததொன்றாகும். அத்தகைய அன்பர்கள் இவ்வுலகப்பற்றினின்றும் நீங்கி இறைவனை அணுகிய நிலையை எய்தினர். அவர்களுள்ளும் ஒவ்வொருவர் தகைமைக்கு ஏற்ப ஒவ்வொரு தானத்திலேயே நின்றுள்ளனர். சிவபதத்தை அடைந்து தொண்டு செய் தார் பலர்; இரண்டறக் கலந்தார் சிலர்; இவ் விதமாக அடியார்கள்பேறும் வேறு வேறு நிலையையுடையன.

அங்ஙனம் அருள்செய்யப்பட்ட திருமுறை கள் பன்னிரண்டாகும். இவற்றுள் முதல் ஏழுத்தேவாரங்களாகும். திருவாசகம், திருக் கோவை எட்டாவதாகும். ஏனையன எஞ்சியன. இறைவன்மாட்டுப் பேரன்பு பூண்டோர் வரலாறு கூறும் நூல்களும் பல. திருத் தொண்டர் புராணம் என்னும் பெரிய புராணம் அடியார் பலரின் வரலாறுகளைக்கூறும். அதன்கண் தலைசிறந்த அடியாருள் ஒருவராகிய மாணிக்கவாசகர் வரலாறு தரப்பட்டிலது. இதனால் மாணிக்கவாசகர் அக்காலத்து வாழ்ந் திருக்கவில்லை என்ற கொள்கையும் ஒருபுறம்.

திருத்தொண்டர் புராணம் இயற்றினார் சேக்கிழார் நாயனார் ஆவார்கள். அவர் எம் முறையில் அதனை இயற்றினார் என்பது அவர் கவிதையினாலேயே அறிவதாகும்.

“உம்பர் நாயகரடியார் பேருவகை
[தாமெய்த
நம்பியாரூர் திருக்கூட்டத்தி னடுவணைந்
[தார்
தம்பிரான் தோழர் தாம்மொழிந்த தமிழ்
[முறையே
எம்பிரான் தமர்கள் திருத் தொண்டேத்த
[ஐறுகின்றேன்”.

என்ற செய்யுள் அதனைத் தெரிவிப்பதாகும். தம்பிரான் தோழராகிய சுந்தரமூர்த்திநாயனார் கூறிய முறைபற்றியே தாமும் கூறுவதாகச் சொல்கின்றார். எனவே நாயனார்களபற்றிய ஒழுங்காவது யார் யார் சேர்க்கப்பட்டனர் என்றாவது கொள்வதில் சேக்கிழார் தம் ஆராய்ச்சியான் எழுந்தது எதுவும் இல்லை யென்றே கொள்ளவேண்டும்.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரும் தமது திருத் தொண்டத் தொகையில் மாணிக்கவாசகரைக் குறிப்பிடவில்லை. அவர் திருத்தொண்டத் தொகை எங்ஙனம் இயற்றினாரென்ப பார்ப்போம்.

அவர் திருவாரூரிலே பரவையாரோடு கூடிவாழும் காலத்தில் ஒருநாள் திருக்கோயிலை அடைந்தபோது தேவாசிரய மண்டபத்திலே சிவனடியார்கள் திருக்கூட்டத்தைக் கண்டு “இவர்களுக்கு நான் அடியனாகும் நான் எந் நாளோ” என்று நினைத்துக்கொண்டு உள்ளே போனார். அப்பொழுது ஆரூர்ப்பெருமான் நம்பியாரூரது மனக்கருத்தை நிறைவேற்று வாராய் “நீ நம்முடைய அடியார்களை வணங்கி அவர்கள்மேலே பதிகம் பாடு” என்றருளிச் செய்ய, சுந்தரமூர்த்திநாயனார் இறைவரை வணங்கிநின்று “சுவாமீ! அடியார்களது பெருமையின்னதென்றும் அவர்கள் தன்மை இப்படிப்பட்டதென்றும் அறியாத தமிழேன் எப்படிப்பாடுவேன்! தேவாரே அருளிச்செய்ய வேண்டும்” என்று வேண்ட, சுவாமி அதற் கியைந்து அடியார்கள் பெருமைகளை அவர் அறியும்படிசெய்து தமது அருமைத் திருவாக்கினால் “தில்லைவாழ்ந்தணர் தம்மடியார்க்கு மடியேன்” என்று அடியெடுத்துக் கொடுத்து மறைந்தருளினார். அதுகண்டு, சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் தேவாசிரய மண்டபத்தை யடைந்து அடியார் திருக்கூட்டத்தைப் பலமுறைவணங்கி அந்த அடியார்கள் யாவர்க்கும் வெவ்வேறாக அடியேன் அடியேன் என்று திருத்தொண்டத் தொகை என்னும் பதிகம்பாடி அவர்களை

வணங்கினார்; என்னும் பொருள்படக் கூறு கின்றது பெரியபுராணம்.

இதனால், தேவாசிரய மண்டபத்தில் கூடியிருந்த சிவனடியார்களைமட்டுமே கண்டார் என்றும் அந்த அடியார்கள் யாவர்க்குமே வெவ் வேறாக அடியேன் அடியேன் என்று திருத் தொண்டத் தொகை என்னும் திருப்பதிகம் பாடினார் எனவும் அறிவலாகும். திருத்தொண்டத் தொகையுள் மாணிக்கவாசகர் கூறப்படவில்லை ஏனெனில், அடியார் கூட்டத்தில் அவர் காணப்படவில்லை என்பதே முடிபாகும். ஏன் காணப்படவில்லை என்ற கேள்வி எழுகின்றது. இறைவன் ஆட்கொள்ளும்வகை பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது.

“சரியை இயற்றுவார் தமக் கெம்முல
[களிப்போம்”
“கிரியை யன்புடனே இயற்றவல்ல
[ரெம்மருங்கிருப்பர்”
“பெருவெளிக்கே புக்கழுந்தின ரெம
[துருப் பெறுவர்”
“வித்தகரே மேன்மையான நம் மெய்ப்
[பதம் பெறுவார்”.

எனவே சிலர் சிவனுலகெய்துவர். சிலர் சிவனருகிருப்பர். சிலர் அவருருப்பெறுவர். சிலர் மெய்ப்பதம் சேர்வர் என்பது பெற்றும். இனி தேவாரம் பாடியருளிய மூவரும் எந்நிலை எய்தினர் என்று சேக்கிழார் கூறுவதையே பார்ப்போம்.

“அன்ன தன்மையி லிருவரும் பணிந்தெ
[முந்தருமை மேற்கொண்டு
மன்னும் வன்ருண்ட ராலாலசுந்தர
[ராகித்தாம் வழுவாத
முன்னை நல்வினைத் தொழிற்றலை நின்
[றனர் முதற்கோர் பெருமானு
நன்மை சேர்க்கண நாதரா யவர்செயு
[நலப்புறுதொழில் பூண்டார்.”

எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. எனவே சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் கணங்களுக்குத் தலைவராய் விளங்கினார் எனப் பெற்றேம்.

இனி, திருநாவுக்கரசர் புகலூர் என்னை இனிச் சேவடிக்கீழிருத்தியிடும் என்று எழு கின்ற ஞானத்தினால் திருவிருத்தங்கள் பல பாடி. “எண்ணுகே னென்சொல்லி யெண்ணு கேடு” என்று திருத்தாண்டக மெடுத்துத் திருப்பாட்டி னீறுத்தோறும் “புண்ணியா

உன்னடிக்கே போதுகின்றேன்” என்று பாடி சிவபெருமானுடைய திருவடியை அடைந்தார் என்பதனை,

“மண்முதலா முலகேத்த மன்னுதிருத்
தாண்டகத்தைப்
புண்ணியா வுன்னடிக்கே போதுகின்றே
னெனப் புகன்று
நண்ணரியசிவான ந்தஞானவடிவேயாகி
அண்ணலார்சேவடிக்கி ழாண்டவரசெய்
தினார்.”

எனப் பெரியபுராணம் கூறுகின்றது.

ஞானசம்பந்தரது நிலைபற்றிய வரலாற்றினை, அப்பொழுது கருணாநிதியாகிய சிவபெருமான் “நீயும் உன் மனைவியும் உன்னுடைய விவாகத்தைக் காண வந்தவர்கள் எல்லோரும் இந்தச் சோதியினுள்ளே வந்து நம்மையடையுங்கள்” என்று அருளிச் செய்து திருக்கோயில் உட்ப மேலோங்கிய சுத்த சோதி வடிவாகி அச்சோதிக்கு ஒரு திருவாயிலை வகுத்துக்காட்டினார். கருணைக்கடலாகிய திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் சோதி வடிவாய் நின்று இறைவரை வணங்கித் துதித்து உலகம் உய்யும்பொருட்டு அதனை அடையும் நெறியை அருளிச்செய்யத் திருவுளங்கொண்டு யாவர்க்கும் மெய்ந்நெறி, நமச்சிவாய என்கின்ற மந்திரம் என்னும் கருத்தையுடைய “காதலாகிக் கசிந்து” என்னும் திருப்பதிகத்தை யாவருங் கேட்க அருளிச் செய்து இக்கலியாணங் காணவந்த எல்லீரும் உங்கள் பிறவி நோய் தீர இந்தச் சோதியினுள்ளே பிரவேசியுங்கள் என்று அருள்செய்து தம்மோடு உள்ளவர்கள் யாவரும் அச்சோதியினுள்ளே புகுந்தபின் நாயனார் தம்முடைய மனைவியாரைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு சோதியை வலஞ்செய்து அதனுட் புகுந்து சிவசாயுச்சயமடைந்தார் என்னும் பொருள்பட,

“காதலியைக்கைப்பற்றிக் கொண்டுவலஞ்
செய்தருளித்
தீதகற்றவந்தருளுந் திருஞானசம்பந்தர்
நாதனெழில்வளர்சோதி நன்னியதனுட்
புகுவார்
போதநிலை முடிந்தவழி புக்கொன்றி
யுடனார்.”

கூறுகின்றது பெரியபுராணம்.

ஆனால், மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் வரலாறுபற்றிக் கூறுகின்ற திருவாதவூரர் புராணம் அவர் நிலைபற்றிப் பின் வருமாறு கூறுகின்றது.

நின்றபுகழ்ப் புலியூர் நேயமுடன் புடை
சூழச்
சென்றருளுக் கிடமான செம்பொனிளம்
பலமெய்தி
ஒன்றியவித் தமிழ்மலைப் பொருளிவ
ரென்றுரை செய்து
மன்றதனிற் கடிதேகி மறைந்தனரங்
கவர்காண
“செய்காட்டுங் கழகவடிந் தில்லையுளார்
பொருளென்றே
கைகாட்டித் தம்முருவங் காட்டாமன்
மறைந்தாரைப்
பைகாட்டும் பேரரவப் பணியுடையர்
தமக்கன்பு
மெய்காட்டிப் பாலுடனே மேவிர நீராக்
கினார்.”

பாலுடன் கலந்த நீர்போல இறைவனுடன் இரண்டறக் கலந்தனர் என்பதே பெறப்படுகின்றது.

அடியார்களின் தகுதிக்கேற்ப அவரவர் வேண்டுவதையே இறைவன் அருளிச்செய்கின்றான். நாயன் மூவரும் ஏனையோர் பலரும் சிவபதமடைந்தனர். மாணிக்கவாசக சுவாமிகளே இறைவனுடன் இரண்டறக் கலந்தனர். ஏனையவர் நாயன்மாரென அழைக்கப்பட்டும் மாணிக்கவாசகரை நாயனாரென எவரும் அழைத்ததாகத் தெரியவில்லை. வாதவூர் முனிவர் என்றின்னவாறே பெயர் பலவும் தரப்பட்டுள்ளது.

எனவே சுந்தரரும் திருத்தொண்டத் தொகை பாடியபொழுது மணிவாசகர் தனி யொருவராய், இறைவனின் வேறும் இராமை யாலேயே பாடாதொழிந்தனர் எனக் கொள்ளலே ஏற்புடைத்தாகக் காணப்படுகிறது.

இங்ஙனம் கொள்ளின் இவர் காலத்தால் முந்தியவர் எனக் கொள்ளலே தக்கதாகத் தெரிகிறது.

இனி, திருவாசகமும் திருக்கோவையாரும் பாடினார் ஒருவராவென்பது எங்கனும் மறுக்கப்படவில்லை. ஒருதனி நூலின் இருபெரும் பிரிவுகளாகவே கொள்ளத் தக்கனவாகக் கூறப்

பட்டுள்ளது. திருக்கோவையார் போன்று முழுதும் அகத்துறை தழுவிப் பாடிய இறைவன் புகழ் கூறிய பாடல்களை வேறெங்கும் காண்கிலேம். அடிகள் மரபு தமிழ் மரபு பாண்டி நாட்டுத் தமிழ்மரபு. தமிழ் மரபு பற்றியே பாடினார்.

அகப்பொருளிலக்கணம் தமிழ் மொழிக்கு எத்துணைச் சிறப்பினை நல்குகின்றது என்பது நன்கு புலனாகும். இருவருள்ளத்தை ஒன்று படப் பிணைப்பது அகப்பொருள்.

எழுத்து முதலாகிய ஐவகை இலக்கணங்களுள்ளும் பொருளிலக்கணம் சிறப்புடையது. அப்பொருளிலக்கணத்துள்ளும் புறப் பொருள் இலக்கணத்துள்ளும் அகப்பொருளிலக்கணமே சிறந்தது. அவ் அகப்பொருள் இலக்கணத்துள்ளும் கற்பென்னும் கைகோளினும் களவென்னும் கைகோளே சிறந்தது. இதனைக் கீழ்க் காட்டியவாறு இறையனார் களவியலுரைகாரரும் பாண்டியன் கூற்றாகக் கூறியது கொண்டும் உணர்ந்துகொள்ளலாகும். அது வருமாறு: “எழுத்தஞ் சொல்லும் யாப்பும் ஆராய்வது பொருளதிகாரத்தின் பொருட்டன்றே. பொருளதிகாரம் பெறேமேயெனின் இவை பெற்றும் பெற்றிலேம்” (என்பது பாண்டியன் கூற்று.)

“என்னை பாவம் அரசற்குக் கவற்சி பெரிதாயிற்று, அதுதானும் ஞானத்திடையது ஆகலான் யாம் அதனைத் தீர்க்கற்பாலம்” (என்பது இறையனார் கூற்று.)

எழுத்துஞ் சொல்லும் யாப்பும் ஆராய்வது பொருளதிகாரத்தின் பொருட்டே என்னும் பாண்டியன் கூற்றால் ஏனைய இலக்கணங்களிலும் பொருளிலக்கணமே சிறப்புடையதாகும் என்பது புலனாகும். பொருளதிகாரமென்பது ஞானப்பொருட் பகுதித்து என இறையனார் கூறுதலினும் அவ்விறைவனார் பொருளதிகாரம் தருதும் என்று களவு கற்பு என்னும் கைகோள் இரண்டினிற்கும் உரிய இலக்கணங்களை யே அருளிச் செய்தமையானும் புறப் பொருளிலக்கணம் ஞானப்பகுதிக்குக் காரணமாவதன்றிக் காரியமாகாது என்பதும், அகப்பொருள் இலக்கணமே ஞானவிலக்கணமாவது என்பதும், களவு கற்பு என்னும் இரண்டு இலக்கணங்களையும் இறையனார் தாமருளிய நூலுள்ளே விரித்திருந்தும் அதனுக்குக் களவியல் எனப் பெயரிட்டருளிய காரணத்தான்

கற்பென்னும் கைகோளினும் களவென்னும் கைகோளே ஞானப்பகுதியுட் சிறந்த பொருளையுடையது என்பதும் தாமே போதரும்.

இன்னும் இக்கற்பினும் களவே சிறந்ததாகும் என்ற தலைப்பின் வருஞ் செய்யுட்பகுதிகளும் வலியுறுத்தாநிற்கும்.

நான்மறை விரித்து நல்விசை விளக்கும் வாய்மொழிப் புலவர் கேண்மின் சிறந்தது காதற் காமம் காமத்துச் சிறந்தது விருப்புறர் ஒத்து மெய்யுறு புணர்ச்சி புலத்தலிற் சிறந்தது கற்பே அதுதான் பரத்தை உள்ளதுவே பண்புறு கழறல் தோள்புதி துண்ட பத்தைஇல்; சிவப்புற நாளண் துவக்கும் சுணங்கறை யதுவே கேள் அணங்குற மனைக்கிளந்துள சுணங்கறை பயனும் ஊடல் உள்ளதுவே அதனால்

அகறலறியா வணியிழை நல்லார் இகறலைக் கொண்டு துளிக்குந் தவறிலர் இத்தள்ளாப் பொருளியல்பில் தண்டமிழ் ஆய்வந்திலார் கொள்ளார் இக் குன்று பயன்,

(பரி. 9 ஆஞ். செய். வரி. 12-26)

மாமயில் அன்னார் மறையிற் புனர் மைந்தர் காமங்களவிட்டுக் கைகோள் கற்புற்றன மல்லற் புனல்வையை மாமலை விட்டிருத்தல் இல்லத்து நீதனிச் சேறல் இளிவரல்

(பரி. செய். 11. வரி. 41-4)

“மக்கள் கூட்டம் களவிற்கில்லை என்றமையால் மக்கள் கூட்டம் கற்புக்குப் பெறப்படுகின்றது” என யாப்பருங்கல விரித்தியுரை ஆசிரியர் கூறுகின்றார். (யாப், தலை. குத். 6), உரை) இதனால் இக்களவுக் கூட்டம் கந்தருவக் கூட்டத்தோடு ஒப்புடையதாக அன்பின் ஐந்திணையாகிய தமிழ் மரபுபற்றிய புனைந்துரைப்பட்டதாகி ஞானத்திற்கு உரியதாகும் என்பது பெற்றும்.

எனவே திருவாதவூர் அடிகளும் தலைசிறந்த அகப்பொருள் தழுவியே பாடலுற்றார். இதற்காகவே கல்விஞானம் அவசியம் வேண்டாமென முன்னரே கூறினேன்.

ஏனையடியவர்கள் இறைவன்பதம் அடைந்து மகிழ்ந்து வாழவேண்டி அழுதிட அடிகளோ அவனையே பெற விழைந்தனர். திருக்

கோவையைப் பாடினார் அடிகளெனில் அகப் பொரு ளிலக்கணம் கைவரப்பெற்றார் என்பது நன்கு புலப்படும். எனவே அவருள்ளமும் அவ் வழியிற் செறிந்திருந்தது.

இதனால் அவர் மனமும் செவ்வி முதிர்ந்திருந்தது.

தந்தையின் வழிபற்றி இயல்பாகவே இறைவனிடத்துப் பேரவப்பு கொண்டிருந்தார். ஊழ்வினை செலுத்திடச் சென்றகண்டார்; குருந்த நீழலிற் குருமணியை.

என்றலுமே சிவமேது ஞான மேதிங்கிலங்கியிடும் போதமே தியம்பு வீரே லன்றுபட நீழலில்வந்த திருந்தார் நீரே யடியேனு முமக்கடிமை யாவே னென்ன நின்றசிவ மொன்றனைத் தேர்தன் ஞான நிகழ்போதந்தேர்ந்தனைத்தெளிதலாமென்றென்றியநற் பொருள்வினவி நிற்பார்

சிந்தையுருகும்வகையுரைசெய்தாருவமையில்லார்' என்றங்கு உபதேசஞ் செய்தருளினார்.

வேறு யாரிடமேனும் உபதேசம் பெறவேண்டிய அவசியம் அடிகட்கு ஏற்படவில்லை. அன்றுகண்ட குருமணியின்மேல் மனம் பறிந்துவிட்டது. எனினும் உலக பந்தம் விடவில்லை. அவர் சீர் விழங்கவேண்டுமல்லவா?

நரியைக் குதிரையாக்கியும் பிரம்பால் மொத்துண்டும் அதிசயங்கள் நிகழ்ந்தன.

இவை இவ்வடிகள் பொருட்டே என்பது வெளிப்படை. அன்று கண்ட குருமணியின்மேல் உயிர் வாழமுடியாது என்று அவர்மேல் பேராசை கொண்டார் அடிகள்.

அடிதால் உன்னைப் பெறலாமே என்று அனுபவத்தை அவரே சொல்கின்றார். அகப் பொருள் செறிந்த உண்மை அதுபற்றியே பாடல்கள் எழுந்தன. அவை இறைவனுடன் அன்யோன்வியத்தை நெருக்கின. திருக்கோவையாரில் தலைவன் தலைவி எனக் கொண்டவரன்றே. இங்கும் அதனையே கொண்டார். ஆள்வோனும் ஆளப்படுபவனும் என எண்ணினார்.

ஆண்மையோடு இருப்பின் ஆணவம் அகலாது. பெண்மைக்கு வேண்டுவது திண்மை இளகிய நெஞ்சும் தாயுள்ளமாகிய மென்மைக்

குணங்கள். தாமும் அவ்விதமே ஆனார் அடிகள். இதனால் பலவிடங்களில் இறைவனைத் தலைமகனாகவும் தம்மைத் தலைவியாகவும் கொண்டு தலைவனை விழைந்தவளாகவும் பாடியருளினார்.

ஏனைய அடியார்கள் ஆண்டான் அடிமை என்ற முறையில் பயந்தும், ஒரோவழி தோழமை பூண்டும் பாடினாராக மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் பெருமையும் ஐந்திணை அன்புபற்றிப் பாடினார் என்பது உணர்ந்து இன்புறற் குரியது.

திருவுந்தியாருள்ளே தலைவனாகிய இறைவனது வெற்றித் திறன் பேசலும், திருத்தோணைக்கத்திலே அவ்வெற்றித் திறன் பூண்ட தலைவனது திருத்தோள்களைப்பூணர்ந்தமையான் உவகை எய்திய தலைமகனது ஆனந்தமும் திருப்பொன்னூசலிலே வரையாது களவுவேட்டுச் சிறைப்புறத்தானு வந்திருக்கும் தலைவனே வரைவு கடாவு முகத்தானே தோழி தலைமகளுடன் ஊசலாடுதும் என்றலும், அன்னைப் பத்துள்ளே காப்பு மதலியவற்றானே தலைவி தலைமகன் திறத்தைச் செவிலி கேட்பக் கலங்கி மொழிதலும், குயிற்பத்துள்ளே குறித்த பருவம் வந்தும் வந்தெய்தாத் தலைவனை உடன் வந்து எய்துமாறு குயிலைக் கூவுக என்று தலைமகள் கூறுதலும்.

வாழாப்பத்திலே,

"ஊடுவதுன்னே டுவப்பது முன்னை உணர்ந்துவ துனக்கெனக் குறுதி"

எனத் தலைமகனது இன்றியமையாமையைத் தலைமகள் அவனுக்குணர்ந்துவதும்,

திருவம்மானியிலே,

"குடுவேன் பூங்கொன்றைச் சூடிச்சிவன் திரள்தோள் கூடுவேன் கூடிமுயங்கி மயங்கிநின்று [கித் ஊடுவேன் செவ்வாய்க் குருகுவேன் உள்ளரு தேடுவேன் தேடிச் சிவன் கமலேசிந்திப்பேன் வாடுவேன் பேர்ந்தும் மலர்வே னனலேந்தி ஆடுவான் சேவடியே பாடுதுங்கான் அம் மானம்."

எனத் தலைமகள் தனது கற்பின் திறனையெல்லாம் ஒருங்கு வீரித்தலும் திருவெம்பாவைத் திருப்பாக்கள் அனைத்தும் தலைமகனைக்காணற் காவிய தலைமகளிர்கூறுங் கூற்றமும், திருப்பொற் சுண்ணத்திலே,

கங்கை இரைப்ப அரா விரைக்குங் கற்றைச் சடைமுடி யான் கழற்கே

பொங்கிய காதலிற் கொங்கை பொங்கப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்து நாமே.

[சங்கே திருவாதவூரடிகள் தம்மைத் தலை
வியாக் குறிப்பிட்டமை நன்கு விளங்கும்.]
எனத் தலைமகளை நீராட்டவேண்டித் தலைமகள்
தோழியருடன் பொற்கண்ணம் இடித்துமென்
றலும், திருக்கோத்தும்பியிலே,

‘கோனென்னைக் கூடக் குளிர்ந்தாதய்
கோத்தம்பி’ எனத் தலைமகன்பால் வண்டி
னைத் தலைமகள் தூது விடுத்தலும், திருத்தெள்
ளணத்திலே தம்மையு மகளிரொ டுளப்படுத்
திக்கொண்டு தலைமகனாகிய எம்பிரான் தலை
மகளாகிய தம்மையாட்கொண்டருளிய திறனை

யெல்லாம் விரித்துப் பாடித் தெள்ளேணங்
கொட்டியாடுதலும், அன்ன பிறவும் உற்று
நோக்கப்பெறின் திருவாசகத்துள்ளே தம்மைத்
தலைமகளாகவே அடிகள் பாவித்துப் பரவிப்
பாடிப் பசந்துருகினாரன்றித் தம்மைத் தலைமக
னாகவும் எம்பெருமானைத் தலைமகளாகவும்
யாண்டும் பாவித்தாரில்லை என்பது செவ்வனே
புலனாகும்.

இவ்வாற்றால் அடிகள் அன்பு நெறியையே
கைக்கொண்டார் என்பது பெற்றும். அருட்
சிறப்பும் தோன்றிற்று. இதனாலே இறையனார்
அகப்பொருள் தோன்றிய காலத்தே திருவாச
கந் திருக்கோவையாரும் தோன்றின எனக்
கொள்ளற்கு மிடனுண்டு.

வலமழு வுயரிய நலமலி கங்கை
நதிதலை சேர்ந்த நற்கரு ணைக்கடன்
முசந்துல குவப்ப வுகந்தமா ணிக்க
வாசக னெனுமொரு மாமழை பொழிந்த
திருவா சகமெனும் பெருநீ ரொழுகி
யோதுவார் மனமெஅ மொண்குளம் புகுந்து
நாவெனு மதகி னடந்து கேட்போர்
செவியெனு மடையிற் செவவிதிற் செல்லா
வுளமெனு நிலம்புக ளுன்றிய வன்பாம்
வித்திற் சிவமெனு மென்முளை தோன்றி
வளர்ந்து கருணை மலர்ந்து
விளங்குற முத்தி மெய்ப்பயன் றருமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

நவீன

நயமிக்க நகைகளுக்கு

நம்பிக்கையான

இடம்

பொ. அம்பலவாணர்

119, கஸ்தூரியார் தெரு,

யாழ்ப்பாணம்

MANUFACTURING JEWELLER

AND

DIAMOND IMPORTER

P. Ambalavanar,

119, KASTURIAR ROAD,

JAFFNA

கிளை :-

யாழ்ப்பாணம் ஜுவலறி ஸ்ரோர்ஸ்,

114, செட்டியார் தெரு,

கொழும்பு 11.

S. P. SUBRAMANIAM

CIRCULAR ROAD,
KARAINAGAR

Agent for Pearl Assurance Co. Ltd., London

WHOLESALE & RETAIL DEALER IN

STATIONERY,
TOILET GOODS,
MILK FOOD,
BISCUITS,
LANTERN & PARTS,
THREADS,
TORCHES,
BULBS,

BATTERIES,
PADLOCKS,
VARNISH,
PAINTS,
HARDWARE,
CEMENT,
& FANCY GOODS,
ETC., ETC.

AT COMPETITIVE RATES.

எம்மிடம்

பள்ளிக்கூடப் புத்தகங்களும், உபகரணங்களும்,
பாலுணவுகளும், லாம்புவகைகள்,
பூட்டுவகைகள், சீமேந்து, பெயின்ட்,
வீட்டுக்கட்டடத்திற்குரிய இரும்புச்சாமான்களும்

தொகைக்கும் சில்லறைக்கும்

மலிவாகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

S. P. சுப்பிரமணியம்

சேக்குவர் றூட், : காரைநகர்

A. K. S. & SONS

JEWEL HOUSE

The Reputed Name Connected with

JEWELLERY

FOR OVER 43 YEARS

நாணயமிக்க நகைவியாபாரிகளாய்

43 வருட நற்சேவையால் அமோக ஆதரவுபெற்ற

நகை வியாபாரிகள்

ஏ. கே. எஸ். அன் ஸன்ஸ்

நகை மாளிகை

A. K. S. MAGUDHOOM MOHAMED & SONS

JEWEL HOUSE

63-65, KANNATHIDY, :: JAFFNA.

Dial: 519

மெடிக்கல் ஹால்

224, ஆஸ்பத்திரிவீதி, யாழ்ப்பாணம்.

எங்களிடம்

சகலவிதமான இங்கிலீஸ் சாய்ப்பு மருந்துகள் கலவைகளும்

சகாய விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

T'phone: 575.

THE MEDICAL HALL

Wholesale & Retail Druggists & Dispensing Chemists

224, Hospital Street, :: JAFFNA.

Telephone: 575.

உங்களுக்குத் தேவையான

★ தங்க

★ வைர

நகைகளுக்கு

“நவகல்யாணிக்கு” விஜயம் செய்து

ஓடர் கொடுத்தும் உடனாகவும் பெற்றுக்கொள்ளவும்

உரிமையாளர்: மு. இரத்தினசிங்கம்

நவகல்யாணி ஆபரண மாளிகை

68 H, கன்னாதிட்டி, யாழ்ப்பாணம்.

திருவாசகம் மூலமும் ஆராய்ச்சிப் பேருரையும்

உரையாசிரியர்:

உலகியல் விளக்கம், பாரதியம், புத்தினஞ் செங்கதிர் முதலிய நூல்களின் ஆசிரியர்
பாலைபாடிய வெண்ணெய்க்கண்ணனார்

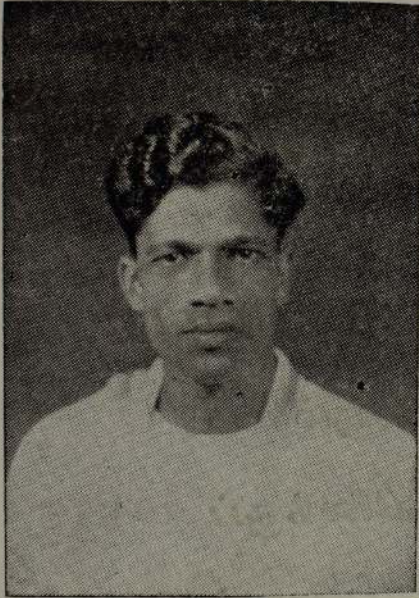
பண்டிதமணி க. சு. நவந்த கிருஷ்ண பாரதியார் அவர்கள்
இஃது அறிஞர் பலராலும், பத்திரிகைகள் பலவற்றாலும் புகழ்ந்து பாராட்டப்பட்டது.

பழைய நல்லாசிரியர்களுடைய போக்கைத் தழுவியும் திண்மையும்
வளமும் பொருந்த ஆக்கப்பட்டுள்ளது. அறிஞர்தம்
சிந்தனைக்கோர் செல்வமாக அமைந்துள்ளது.

பக்கம்: 1192

சில பிரதிகளே உள்ளன

விலை ரூபா 15/-

உ
எண்சாண் உடம்பிற்கு
சிரசே பிரதானம்

K. P. விங்கம்
நல்எண்ணெயை

உபயோகித்து

ஆனந்தத்தை அடையுங்கள்

தயாரிக்கும் இடம்:- நீலிப்பந்தனை, காரைநகர்

விற்கும் இடம்:- க. பரமலிங்கம்,

தந்தி: "சோதி"

தொலை பேசி: நம். 457

26, மானிப்பாய் ரோட்,

யாழ்ப்பாணம்.

K. K. Sangarappillai

Importer

&

General Merchant

114, Hospital Road, :: JAFFNA.

K. K. சங்கரப்பிள்ளை

பலசரக்கு வியாபாரம்

சகல சாமான்களும்

நிதானமான விலைக்குப்

பெற்றுக் கொள்ளலாம்

114, ஆஸ்பத்திரி ரோட், :: யாழ்ப்பாணம்.

SOLE DISTRIBUTORS FOR:-

ROYAL WALL CLOCKS
AND
ROYAL BRAND HAIR WIGS

Visit:-

FANCY PALACE

The Leading House for:-

Sheaffer, Parker and other Fountain Pens,
Gent's, Ladies' and Children's Shoes,
Wrist Watches, Umbrellas,
Groceries, Dinner Sets,
Fancy Goods, Tea Sets,
Sundries, Lemonade Sets,
Cutlery, Faks & Butter Fly,
Toys, Kerosene Cookers,
Suitcases,
Ladies' & Gent's Presentation Articles,

AND
IMITATION JEWELLERIES.

பென்சி பெலஸ்

27, மெயின் ஸ்ட்ரீட்,
யாழ்ப்பாணம்.

27, Main Street, Jaffna.

Telephone No. 239.

Telegrams: "FANCYWARE"

For

JEWELS

DISTINCTIVE IN DESIGNS
AND
DEPENDABLE IN QUALITY

Visit

A. S. MAHADEVA

JEWELLER & DIAMOND MERCHANT,

65, Main Street, JAFFNA

T'Phone: 421.

தற்கால

நவீன

தங்க

வைர

நகைகளுக்கு

சிறந்த இடம்

அ. ச. மகாதேவா,

நகை வியாபாரம்,

போன்: 421 65, மெயின் ஸ்ட்ரீட், யாழ்ப்பாணம்.

சந்நதியான் ஸ்டோர்ஸ்

Prop: வே. ஆறுமுகம்

எம்மிடம் உங்களுக்குத் தேவையான

சகலவிதமான புடவைகளும்,

சித்தவைத்தியத்திற்கு வேண்டிய

மருந்து மூலிகளும்

சகாயவிலைக்குக் கிடைக்கும்.

சர்க்குலர் ரூட் :: காரைநகர்

புதிய எழுத்துக்கள், அழகான வேலைப்பாடு, நவீனயந்திரம்,

அனுபவம் மிகுந்த வேலையாட்கள், தவணை தவருத தன்மை. மலிவு

இவையெல்லாம் எங்கள் அச்சகத்தின் தன்மைகளில் சில

இம்மலரின்

அச்சம் அமைப்பும் உங்களுக்குப் பிடித்திருக்கிறதா?

அதற்குப் பொறுப்பாளிகள்

எங்கள் அச்சகம்

துண்டுப்பிரசுரங்களானாலும்சரி, பாடபுத்தகங்களானாலும் சரி,

ஆண்டு மடல்களானாலும் சரி

உங்கள் அச்ச வேலைகளை எம்மிடம் ஒப்படையுங்கள்

ஸ்ரீ சண்முகநாத அச்சகம்

இல. 336-340, காங்கேசந்துறை வீதி,

யாழ்ப்பாணம்

டெலிபோன் இல: 416

திடத்திலும்,
 தரத்திலும் தேர்ந்தது
தாமரைப் “பூ” மார்க் கலிக்கற் றூடுகளே
 பொதுசனங்களாலும், அரசாங்கத்தாலும்
 விசேடமதிப்புப் பெறுவது
தாமரைப் “பூ” மார்க் கலிக்கற் றூடுகளே.

இலங்கை, இந்தியா, மலாயா,
 அவுஸ்திரேலியா முதலிய தேசங்களில்
 சுகாதார வசதிக்காகவும் அமோகமாகப்
 பாவிக்கப்படுவது
தாமரைப் “பூ” மார்க் கலிக்கற் றூடுகளே.

அழகும், அழுத்தமும், படிவும், கசிவின்மையும்,
 மலிவும், மிருதுவும், மேன்மையும் உள்ள
 தெனப் பலராலும் மெச்சப்படுவது
தாமரைப் “பூ” மார்க் கலிக்கற் றூடுகளே.

அ த் து ட ன்

உலகப் பிரசித்திபெற்ற

மோகன் ஸ்டோம் புறாவ் (Storm Proof)

மங்களுர் ஓடுகளும்

சகாயமான விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

ஒருமுறை விஜயம் செய்து வாங்கி வீடுகளுக்குப் போட்டு பரீட்சித்துப் பாருங்கள்

இவை விற்குமிடம்

N. S. தாசன் அன் கம்பெனி

2-ம் குறுக்குத்தெரு, யாழ்ப்பாணம்.

ரெவிபோன் இல. 661.

Galgamuwa Stores

HEAD OFFICE:-

84, 85 & 86, MAIN STREET, GALGAMUWA

BRANCHES:-

91, 92 & 93, MAIN STREET, GALGAMUWA

26, KASTURIAR ROAD, JAFFNA.

கல்கமு வா ஸ்ரோர்ஸ்

41, கஸ்தூரியார் வீதி
யாழ்ப்பாணம்

பலவகையான

சாய்ப்புச் சாமான்களும்,

நவதானியங்களும்,

இலகுவான விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

→***←

FOR YOUR

TEXTILE REQUIREMENTS

Visit

Donated by:-

MR. K. C. KULARATNAM

A. Veluppillai & Sons,

26, KASTURIAR ROAD,

JAFFNA.

T'phone : 237

மதிப்பிற் சிறந்த வைரங்கள்!
அழகிற் சிறந்த ஆபரணங்கள்!!

யாவற்றிற்கும்

ஈழத்திருநாட்டில் இணையற்ற ஸ்தாபனம்

எல். கே. எஸ்.

தங்க மாளிகை

யாழ்ப்பாணம்

★ நம்பிக்கை! ★ நாணயம்! ★ நயம்! ★

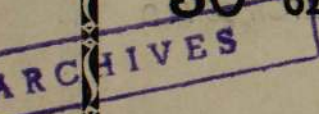
மீக்க நவநாகரீக தங்கநகைகளை
30 வருடங்களாகச் செய்தளித்து
அமோகப் புகழ்பெற்ற

நகை வியாபாரிகள்

எல். கே. எஸ். ஜுவல்லர்ஸ்

யாழ்ப்பாணம்

கிளைகள்: கொழும்பு, திருச்சி, சென்னை, காயல்பட்டணம்
5658. 49. 2321. 3 & 4.

SUBRAMANIAN'S

BABY

BRAND

DRINK BABY Brand Special

Orange Special
Lanka Apple
Fruit Crush

Summer Drink
Grape Fruits
Tonicto

“TONICTO”

A SPECIAL PREPARATION
FOR

Cold, Headache, Fever & Stomach Troubles

Prepared by:

SUBRAMANIAN
AERATED WATER MANUFACTORY
VALVETTITURAI.

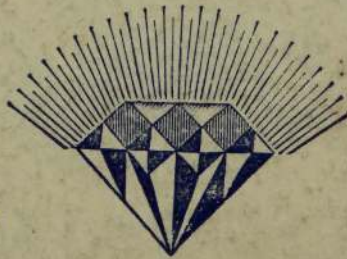
Branch:

RAJU STORES,
2/B, STANLEY ROAD,
JAFFNA.

YAPPAN'S

A HOUSEHOLD NAME FOR JEWELLERY
AND DIAMONDS

Yappan's
Culture
Diamonds

Yappan's
Rising Star
Diamonds

THEY ARE AS LUSTROUS AS THE REAL DIAMONDS

Gems, Real and Cultured Pearls specially imported from
World's Best and Cheapest Markets in assorted
sizes and various qualities at prices
customers will be pleased to pay.

Special Wholesale and Retail prices to the Trade and
Manufacturing Goldsmiths.

A TRIAL ORDER WILL CONVINCING YOU!

PROMPT DELIVERY!

SATISFACTORY SERVICE!

Yappan Jewellers,

DIAMOND MERCHANTS & MANUFACTURING JEWELLERS.

163, New Chetty Street,
COLOMBO 13.

Phone: 5489

64, Kannathiddy Road,
JAFFNA.

Phone: 518.

University of Jaffna

249904

Library

